

ÎN ÎNCEPUTUL SCRIPTURĂ VECHE ȘI NOUĂ. FĂCEREA

C A P I

1 **I**n-nceput au făcut Dumnezeu
2 ceriul și pământul. Iară pământul era nevăzut și netocmit.
3 Și întunearec zăcea deasupra preste cel fără de fund, și Duhul lui Dumnezeu Să purta deasupra apei. Și zise Dumnezeu: „Să să facă lumină!” Și să făcu
4 lumină. Și văzu Dumnezeu lumina că iaste bună, și osebi Dumnezeu între mijlocul luminii și între mijlocul întunearecului. Și numi
5 Dumnezeu lumina zio și întunearecul numi noapte. Și să făcu sară și să făcu dimeneață, zi una. Și zise Dumnezeu: „Facă-se întăritură în mijlocul apei, și să fie osebitoare între
6 apă și între apă!” Și să făcu așa. Și făcu Dumnezeu întăritura și osebi Dumnezeu între mijlocul apei care era supt întăritură și între
7 mijlocul apei ce era deasupra întăriturii. Și numi Dumnezeu întăritura ceriu. Și văzu Dumnezeu că iaste bine. Și să făcu sară și să
8 făcu dimeneață, zi a doua. Și zise Dumnezeu: „Adune-se apa cea de supt ceriu într-o adunare și să să ivească uscatul!” Și să făcu
9 așa. Și să adună apa cea de supt ceriu la adunările ei și să ivi uscatul. Și numi Dumnezeu uscatul pământ și adunările apelor numi
10 mări. Și văzu Dumnezeu că iaste bine. Și zise Dumnezeu: „Răsară pământul buruiană de iarbă sămănătoare, sămînță după fealiu-ș și după
11 asămănare-ș, și lemn roditoriu făcînd roadă, căruia sămînța lui într-însul, după fealiu-ș, pre pământ!” Și fu așa. Și scoase
12 pământul buruiană de iarbă sămănătoare, sămînță dupre fealiu și dupre asemănare, și lemn roditoriu care face roadă, căruia sămînța lui într-însul, dupre neam, pre pământ.
13 Și văzu Dumnezeu că iaste bine. Și să făcu sară și să făcu dimeneață, zi a treia. Și zise Dumnezeu: „Facă-se luminători întru

întăritura ceriului, spre luminarea pământului, ca să osebească între mijlocul zilei și între mijlocul nopții și să fie în seamne și în vremi și în zile și în ani Și să fie spre luminare întru 16 întăritura ceriului, ca să lumineaze pre pământ.“ Și să făcu așa. Și făcu Dumnezeu 17 cei doi luminători: luminătorul cel mare spre stăpînirea zilei și luminătorul cel mic spre stăpînirea nopții, și stealele. Și puse pre 18 dînșii Dumnezeu întru întăritura ceriului, ca să lumineaze pre pământ Și să stăpînească 19 zilei și nopții Și să osebească între mijlocul 20 luminii și între mijlocul întunearecului. Și văzu Dumnezeu că iaste bine. Și să făcu 21 sară și să făcu dimeneață, zi a patra. Și zise 22 Dumnezeu: „Scoață apele tîritoare de suflete vii și zburătoare zburînd asupra pământului spre întăritura ceriului“. Și să făcu așa. Și 23 făcu Dumnezeu chitoșii cei mari și tot sufletul vitelor tîritoare care au scos apele, după fealiurile lor, și tot zburătorul ce zboară, după fealiu-ș. Și văzu Dumnezeu cum sînt bune. Și le blagoslovi Dumnezeu, zicînd: „Creașteți 24 și vă înmulțiți și umpleți apele în mări, și zburătoarele mulțească-se asupra pământului“. Și să făcu sară și să făcu dimeneață, zi a cinea. Și zise Dumnezeu: „Să scoață pământul suflet viu după fealiu-ș, cu patru picioare și tîritoare și jigani pământului, după fealiu-ș“. Și să făcu așa. Și făcu Dumnezeu 27 hiarăle pământului după fealiu-ș, și dobitoacele după fealiul lor, și toate tîritoarele pământului după fealiu-ș. Și văzu Dumnezeu că sînt bune. Și zise Dumnezeu: „Să facem om după chipul Nostru și după asămănare; și să stăpînească peștilor mării, și pasărilor ceriului, și dobitoacelor, și tot pământul, și tuturor tîritoarelor ce să tîrască asupra pământului“. Și 29 făcu Dumnezeu pre om, dupre chipul lui

Dumnezău l-au făcut pre dînsul; bărbat și
 30 fâmeaie au făcut pre dînșii. Și blagoslovi
 Dumnezău pre dînșii, zicînd: „Creașteți-vă și
 vă înmulțiți și umpleți pămîntul și domniți pre
 dînsul; și stăpîniți peștilor mării, și pasărilor
 ceriului, și tuturor dobitoacelor, și tot pămîn-
 31 tului, și tuturor tîrîtoarelor ce să tîrască asupra
 pămîntului“. Și zise Dumnezău: „Iată, am
 dat voao toată iarba sămănătoare, sămînță de
 sămănat care iaste asupra pămîntului, și tot
 32 lemnul care are într-însul roadă de sămînță
 sămănătoare: voao va fi de mîncare. Și la
 toate hiarăle pămîntului, și la toate pasările
 ceriului, și la tot tîrîtorul ce să tîrăște asupra
 pămîntului, care are în sine suflet de viață, și
 toată iarba vearde, de mîncat“. Și să făcu
 33 așa. Și văzu Dumnezău toate cîte au făcut,
 și iată – bune foarte. Și să făcu sară și să făcu
 demineață, zi a șasea.

C A P I I

1 **S**i să săvîrșiră ceriul și pămîntul și
 2 toată podoaba lor. Și săvîrși Dum-
 nezău a șasea zi faptele Lui care
 le-au făcut; și odihni Dumnezău a
 șaptea zi de toate faptele Lui care au
 3 făcut. Și blagoslovi Dumnezău ziua a șap-
 tea și o sfinți pre ea, pentru că într-însa încetă
 de toate faptele Lui care începu Dumnezău a
 4 face. Aceasta e cartea facerii ceriului și a
 pămîntului, cînd s-au făcut. În care zi au făcut
 5 Domnul Dumnezău ceriul, și pămîntul, Și
 toată verdeața cîmpului, mai înainte decît a
 răsări pre pămînt, și toată iarba cîmpului, mai
 înainte de a să face: pentru că n-au plouat
 Dumnezău pre pămînt și om nu era a lucra
 6 pre dînsul. Și izvor ieșiia den pămînt de
 7 adăpa toată fața pămîntului. Și zidi Dum-
 nezău pre om, țărînă luînd den pămînt, și
 suflă în fața lui suflare de viață și să făcu omul
 8 în suflet viu. Și răsădi Dumnezău grădină
 în Edem, cătră răsărit, și puse acolo pre om
 9 pre carele au zidit. Și răsădi iarăș Dumne-
 zău den pămînt tot lemnul frumos la vedea
 și bun la mîncare, și lemnul vieții în mijlocul
 grădinii, și lemnul a ști conștiința binelui
 10 și răului. Și rîu iase den Edem, ca să adape
 grădina, de acolo să împarte în patru înce-
 11 pături. Numele unuia – Fison, acesta e ce
 încunjură tot pămîntul lui Evilat, și acolo iaste
 12 aurul. Și aurul pămîntului aceluia iaste
 bun; și acolo iaste rubinul și piatra cea
 13 vearde. Și numele al doilea rîu – Gheon,
 cesta încungiură tot pămîntul Ethiopiei.
 14 Și rîul al treilea – Tigri, acesta e

ce merge înainte în preajma Asiriilor. Și 15
 rîul al patrulea – Efrat. Și luo Domnul 16
 Dumnezău pre omul pre carele l-au zidit și
 puse pre dînsul în grădină ca să o lucreaze pre
 dînsa și să o păzească. Și porunci Domnul 17
 Dumnezău lui Adam, zicînd: „Dentru tot lem-
 nul ce iaste în grădină, cu mîncare să mîncîci,
 Iară dentru lemnul a priceape binele și 18
 răul să nu mîncăți dentr-însul; iară în ce zi
 veți mîncă dentr-însul, cu moarte veți
 muri“. Și zise Domnul Dumnezău: „Nu 19
 iaste bine a fi omul singur; să-i facem lui aju-
 toriu cătră dînsul“. Și mai zidi Dumnezău 20
 iarăș den pămînt toate hiarăle cîmpului și
 toate pasările ceriului; și le aduse pre eale la
 Adam, ca să vază ce le va numi pre dînsele; și
 tot ce au numit Adam, suflet viu, acesta e
 numele lui. Și numi Adam nume tuturor 21
 dobitoacelor, și tuturor pasărilor ceriului, și
 la toate hiarăle cîmpului; iară lui Adam nu să
 afla ajutoriu aseamenea cu dînsul. Și puse 22
 Domnul Dumnezău pre Adam somnu, și
 adormi; și luo o coastă dentr-ale lui și plini
 trup pentru dînsa. Și zidi Dumnezău 23
 coasta ce-au luat de la Adam muiare și o aduse
 pre dînsa cătră Adam. Și zise Adam: 24
 „Acesta acum iaste os din oasele mele și trup
 den trupul meu! Aceasta să va chema muiare,
 pentru că dentru bărbatul ei s-au luat;
 Pentru aceasta va lăsa omul pre tată-său și 25
 pre mumă-sa și să va lipi lîngă muiarea lui și
 vor fi amîndoi într-un trup“. Și era amîn- 26
 doi despuiați, și Adam și muiarea lui, și nu să
 rușina.

C A P I I I

1 **F**ără șarpele era mai înțelept decît
 toate hiarăle ceale de asupra pămîn-
 2 tului, care le-au făcut Dumnezău; și
 zise șarpele cătră muiare: „Ce că au
 zis Dumnezău să nu mîncăți den tot
 lemnul grădinii?“ Și zise muiarea: „Den 2
 roada lemnului grădinii vom mîncă; Iară 3
 den roada lemnului ce iaste în mijlocul grădinii
 au zis Dumnezău: ‘Să nu mîncăți dentr-însul,
 nici să vă atingeți de dînsul, pentru ca să nu
 muriți!’“. Și zise șarpele cătră muiare: „Nu 4
 veți muri cu moarte! Pentru că știe Dum- 5
 nezău cum, în ce zi veți mîncă dentr-însul, să
 vor deschide ochii voștri și veți fi ca niște
 dumnezei, conoscînd răul și binele!“ Și 6
 văzu muiarea cumu e lemnul bun la mîncare
 și cum e plăcut a-l vedea cu ochii și frumos
 iaste a-l priceape și, luînd den roada lui,
 mîncă, și deade și bărbatului ei cu dînsa și
 mîncară. Și să deschiseră ochii amîndu- 7
 rora și cunoscură cum despuiați era, și
 cusură frunze de zmochin și-ș făcură

8 lor încingeri împrejur. Și auziră glasul Domnului Dumnezeu, umblînd în grădină înde sară; și să ascunsără Adam și muierea lui de fața Domnului Dumnezeu în mijlocul raiului. Și chemă Dumnezeu pre Adam și zise lui: „Adame, unde ești?” Și zise Lui: „Glasul Tău am auzit, umblînd pen grădină, și m-am spămîntat, că despuiat sînt, și m-am ascuns”. Și zise lui Dumnezeu: „Cine ți-au spus cum ești despuiat? Fără numai den lemnul ce ți-am poruncit ție de acela sîngur să nu mănînci, de acela ai mîncat?” Și zise Adam: „Muiarea care ai dat cu mine, aceasta mi-au dat den lemn, și am mîncat”. Și zise Dumnezeu muierei: „Ce ai făcut aceasta?” Și zise muierea: „Șarpele m-au amăgit, și am mîncat”. Și zise Domnul Dumnezeu șarpelei: „Căci ai făcut aceasta, blestemat – tu den toate dobitoacele și den toate hiarăle cîte sînt asupra pămîntului! Pre pieptul tău și cu pîntecetele să umbli, și pămînt să mănînci în toate zilele vieții tale! Și vrajbă voiu pune întru mijlocul tău și întru mijlocul muierei, și întru mijlocul semenției tale și întru mijlocul semenției ei. El va păzi ție capul și tu vei păzi lui călcăile”. Și muierei zise: „Mulțind voiu mulți scîrbele tale și suspinul tău; întru scîrbe vei naște feciori, și întoarcerea ta – cătră bărbatul tău, și el pe tine va stăpîni”. Iară lui Adam zise: „Căci ai ascultat glasul muierei tale și ai mîncat den lemnul care ți-am poruncit ție dentru acela numai să nu mănînci, dentru acela ai mîncat, blestemat pămîntul întru lucrurile tale! Întru scîrbe vei mînca pre dînsul, în toate zilele vieții tale; Mărăcini și ciulini va răsări ție, și vei mînca iarba cîmpului. Întru sudoarea feții tale vei mînca piinea ta, pînă te vei învrteji în pămînt, dentru carele te-ai luat; că pămînt ești, și în pămînt vei merge”. Și numi Adam numele muierei lui: „Viață”, pentru că e mumă tuturor viilor. Și făcu Domnul Dumnezeu lui Adam și muierei lui îmbrăcăminți de piale, și-i îmbracă pre dînșii. Și zise Dumnezeu: „Iată, Adam să făcu ca unul dentru Noi, ca să priceapă binele și răul. Și acum să nu cîndai va întinde mîna sa și va lua den lemnul vieții, și va mînca și va trăi în veaci”. Și-l scoase pre dînsul Domnul Dumnezeu den grădina desfătăciunii, ca să lucreze pămîntul dentru care s-au luat. Și-l scoase afară pre Adam, și-l sălășlui pre dînsul în preajma grădinii desfătăciunii; și puse hieruvimi și sabia cea de pară ce să întoarce, ca să păzască calea lemnului vieții.

C A P I V

i Adam cunosc pre Eva, muierea lui, și zămislind născu pre Cain. Și zise: „Agonisiu om prin Dumnezeu!” Și adaose a naște pre fratele lui, pre Avel. Și să făcu Avel păstoriu de oi, iară Cain era lucrînd pămîntul. Și fu după cîteva zile, aduse Cain dentru roadele pămîntului jîrtvă la Dumnezeu. Și Avel aduse și el den ceale dentii născute den oile lui și den grăsimile lor. Și privi Dumnezeu preste Avel și preste darurile lui, Iară preste Cain și preste jîrtvele lui n-au luat aminte. Și scîrbi pre Cain foarte și au căzut cu fața lui. Și zise Domnul Dumnezeu lui Cain: „Pentru căci te-ai scîrbit și pentru ce căzu fața ta? De nu drept vei aduce, iară pre drept nu vei împărți; greșit-ai, mîlcomeaște: cătră tine e întoarcerea lui și tu vei stăpîni pre dînsul”. Și zise Cain cătră Avel, fratele lui: „Să ieșim la cîmp”. Și fu după ce fură ei la cîmp, și să sculă Cain asupra lui Avel, fratelui său, și-l omorî pre dînsul. Și zise Domnul Dumnezeu cătră Cain: „Unde iaste Avel, fratele tău?” Și zise: „Nu știu. Au paznic fratelui meu sînt eu?” Și zise Domnul: „Ce ai făcut? Glasul singelui fratelui tău strigă cătră Mine den pămînt. Și acum, blestemat – tu de pe pămînt carele au căscat gura lui să priimească singele fratelui tău den mîna ta! Căci lucrezi pămîntul, și nu va mai adaoge a da ție putearea lui. Suspînînd și tremurînd vei fi asupra pămîntului”. Și zise Cain cătră Domnul Dumnezeu: „Mai mare iaste vina mea decît a mi se ierta mie. De mă vei scoate astăzi de pre fața pămîntului, și de cătră fața Ta mă voiu ascunde și voiu fi suspînînd și tremurînd asupra pămîntului; și va fi tot cine mă va afla, mă va omorî”. Și zise lui Domnul Dumnezeu: „Nu așa, tot cela ce va omorî pre Cain, șapte izbîndiri va dezlega”. Și puse Domnul Dumnezeu semnu lui Cain, ca să nu-l omoară pre dînsul tot cine va afla pre dînsul. Și ieși Cain de la fața lui Dumnezeu și lăcui în pămîntul lui Naid, în preajma Edemului. Și cunosc Cain pre fâmeaia lui, și zămislind născu pre Enoh. Și era zidind cetate, și numi cetatea pre numele fiului lui, Enoh. Și să născu lui Enoh, Gaidad; și Gaidad născu pre Maleleil; și Maleleil născu pre Mathusala; și Mathusala născu pre Lameh. Și-ș luă Lameh doao muieri: numele uniia, Ada, și numele ai doilea, Sela. Și născu Ada pre Iovil; acesta era părinte celora ce lăcuia în colibile celor hrănitori de dobitoc. Și născu mele fratelui lui, Iuval; acesta era care au

22 arătat canonul și copuzul. Iară Sela născu și ea pre Thovel, și era bătătoriu de ciocane, faur de aramă și de fier. Și sora lui Thovel,
 23 Noema. Și zise Lameh muierilor lui: „Ada și Sela, ascultați glasul meu! Muierile lui Lameh, băgați în urechi cuvintele mele! Pentru că bărbat am ucis întru rană mie, și
 24 tinirel întru struncinare mie, Pentru că dentru Cain de șapte ori s-au izbîndit, iară
 25 dentru Lameh – de șaptezeci și șapte“. Și cunoscu Adam pre Eva, fâmeaia lui; și zămislind născu fiuu, și numi numele lui Sith, zicînd: „Rădicatu-mi-au Dumnezău sămînță alta,
 26 pentru Avel, carele l-au omorît Cain“. Și lui Sith să născu fiuu și-i puse numele lui Enos; acesta nădejdui a chema numele Domnului Dumnezău.

C A P V

1 **A**ceasta iaste cartea facerii oamenilor. Întru care zi au făcut Dumnezău pre Adam, după chipul lui Dumnezău au
 2 făcut pre dînsul. Bărbat și fâmeaie au făcut pre dînșii și au blagoslovit pre dînșii și puse numele lui Adam, întru care
 3 zi au făcut pre dînșii. Și trăi Adam 200 și 30 de ani, și născu dupre chipul lui și dupre obrazul lui, și puse numele lui Sith. Și să făcură
 4 zilile lui Adam, care au trăit dupe ce au născut pre acest Sith, ani 700, și născu fii și
 5 feate. Și să făcură toate zilele lui Adam carele au trăit ani 900 și 30, și au murit. Și au trăit Sith ani 200 și 5, și născu pre
 7 Enos. Și trăi Sith, dupre ce au născut pre Enos, ani 7 sute și 7, și au născut feciori și
 8 feate. Și să făcură toate zilele lui Sith ani 900 și 12, și au murit. Și trăi Enos ani 190,
 10 și născu pre Cainan. Și trăi Enos, dupre ce au născut pre Cainan, ani 700 și 15, și au născut fii și feate. Și să făcură toate zilele lui
 12 Enos ani 900 și 5, și au murit. Și au trăit Cainan ani 100 și 70, și au născut pre Maleleil. Și trăi Cainan, dupre ce făcu pre acest
 13 Maleleil, ani 700 și 40, și au născut fii și feate. Și să făcură toate zilele lui Cainan ani 800 și 10, și au murit. Și au trăit Maleleil ani 160 și 5, și născu pre Iared. Și au trăit Maleleil, după ce au născut pre acest
 17 Iared, ani 700 și 30, și au făcut fii și feate. Și să făcură toate zilele lui Maleleil ani 890 și 5, și au murit. Și trăi Iared ani 160 și 2, și au născut pre Enoh. Și au trăit Iared, după ce au născut pre acest Enoh, ani 800, și au născut
 20 fii și feate. Și să făcură toate zilele lui Iared ani 960 și 2, și au murit. Și au trăit Enoh ani 160 și 5, și născu pre Mathusala. Și bine-

plăcu Enoh lui Dumnezău; dupre ce-ș născu lui pre Mathusala, trăi 200 de ani, și făcu fii și feate. Și să făcură toate zilele lui Enoh ani
 23 365. Și bineplăcu Enoh lui Dumnezău; și nu să afla, pentru că l-au mutat pre dînsul Dumnezău. Și trăi Mathusala ani 187, și
 25 născu pre Lameh. Și trăi Mathusala, după ce-ș născut pre Lameh, ani 782, și făcu fii și feate. Și să făcură toate zilele Mathusalii care au trăit ani 969, și au murit. Și trăi
 28 Lameh ani 188, și născu fiuu. Și puse numele lui Noe, zicînd: „Acesta va odihni pre noi de faptele noastre și dentru scîrbele mînilor noastre, și de pămîntul care au blestemat Domnul Dumnezău“. Și trăi Lameh, după
 30 ce-ș născu lui pre Noe, ani 565, și născu fii și feate. Și să făcură toate zilele lui Lameh ani 753, și muri. Și era Noe de 500 de ani, și
 32 născu pre Sim, pre Ham, pre Iafeth.

C A P V I

1 **S**i fu deaca începură oamenii a să face mulți asupra pămîntului, și feate li să
 2 făcură lor. Văzînd fiii lui Dumnezău featele oamenilor că sînt frumoase, luară-ș lor fâmei dentru toate
 3 cîte au ales. Și zise Domnul Dumnezău: „Să nu rămîie Duhul Mieiu întru oamenii aceștea, pentru că sînt ei trupuri, și să le fie zilele lor 120 de ani“. Și uriașii era pre pămînt în
 4 zilele acealea, și, după aceea, deaca întra înlăuntru fiii lui Dumnezău cătră featele oamenilor și le năștea lor, aceia era uriașii cei den veaci, oamenii cei numiț. Și văzînd
 5 Domnul Dumnezău că s-au înmulțit răutățile oamenilor pre pămînt și fieștecarele cugetă întru inima lui cu nevointă spre răutăți în toate zilele, Și Să mîhni Dumnezău căci
 6 făcu pre om pre pămînt și cugetă Și zise Dumnezău: „Stinge-voiu pre om care l-am făcut de pre fața pămîntului, den om pînă în dobitoc, și den tîrîtoare pînă în pasările ceriului, pentru că M-am căit căci i-am făcut pre
 8 ei“. Iară Noe au aflat har înaintea Domnului Dumnezău. Și aceastea sînt nașterile lui Noe. Noe, om drept, desăvîrșit fiind întru semenția lui, bineplăcu lui Dumnezău
 9 Noe. Și născu Noe trei feciori: pre Sim, pre Ham, pre Iafeth. Și să strică pămîntul înaintea lui Dumnezău și să umplu pămîntul de strîmbătate. Și văzu Domnul Dumnezău
 12 pămîntul, și era stricat, pentru că au stricat tot trupul calea lui pre pămînt. Și zise Domnul Dumnezău lui Noe: „Vreamea a tot omul vine înaintea Mea, pentru că s-au împlut pămîntul de strîmbătatea lor; și iată, Eu voiu strica pre dînșii și pămîntul. Fă dară ție
 14

sicriiu de leamne în patru muchi; și cuiuburi
 vei face în sicriiu, și-l vei zmoli și pe den-
 15 lăuntru și pe denafară cu zmoală. Și așa vei
 face sicriiul: de 300 de coți lungimea sicriiului
 și de 50 de coți latul și de 30 de coți naltul
 16 lui. Adunîndu-l vei face sicriiul, și de-
 asupra de un cot să-l isprăvești; și ușa sicriiu-
 lui o vei face den coaste; cu cămară dedesupt,
 cu doao rînduri de poduri și cu trei rînduri îl
 17 vei face pre dînsul. Și Eu iată că aduc potopul,
 apa asupra pămîntului, ca să strice tot
 trupul întru care iaste duh de viață supt ceriu;
 18 și toate cîte vor fi pre pămînt vor muri. Și
 voiu pune făgăduința Mea cătră tine și vei
 intra în sicriiu tu și feciorii tăi, și fămeaia ta și
 19 fămeile feciorilor tăi, cu tine. Și den toate
 dobitoacele și den toate tîrîtoarele și den toate
 fiarale și den tot trupul, cîte doao, cîte doao,
 den toate să bagi în chivot, pentru să le hră-
 nești cu tine; parte bărbătească și parte
 20 fămeiască să fie. Den toate pasările, după
 fealiu-ș, și den toate dobitoacele, după fea-
 liu-ș, den toate tîrîtoarele ce să tîrască pre
 pămînt, după fealiul lor, cîte doao, cîte doao,
 den toate vor intra înlăuntru cătră tine, să să
 hrănească cu tine, parte bărbătească și parte
 21 fămeiască. Și tu vei lua ție den toate buca-
 tele care vor fi de mîncare și le vei aduna cătră
 22 tine și vor fi ție și lor de mîncat“. Și făcu
 Noe toate cîte au poruncit lui Domnul Dum-
 nezău, așa au făcut.

CAP VII

1 **S**i zise Domnul Dumnezău cătră Noe:
 „Intră tu și toată casa ta în chivot,
 pentru că pre tine te-am văzut drept
 înaintea Mea întru neamul acesta.
 2 Și den dobitoacele ceale curate adu
 înlăuntru cătră tine, cîte șapte, cîte șapte,
 parte bărbătească și parte fămeiască, iară den
 dobitoacele ceale ce nu-s curate, cîte doao,
 3 cîte doao, bărbat și fămeaie. Și den pasă-
 rile ceriului ceale curate, cîte șapte, cîte șapte,
 parte bărbătească și parte fămeiască, și den
 toate pasările ceale necurate, cîte doao, cîte
 doao, parte bărbătească și parte fămeiască, ca
 să hrănească sămînța peste tot pămîntul.
 4 Pentru că încă peste șapte zile Eu voiu aduce
 ploaie pre pămînt 40 de zile și 40 de nopți și
 voiu stinge toată rîdicarea care am făcut
 5 dupre fața a tot pămîntul“. Și făcu Noe
 toate cîte-i porunci lui Domnul Dumnezău.
 6 Iară Noe era de ani 6 sute, și potopul apei să fă-
 7 cea pre pămînt. Și intră înlăuntru Noe, și fiii
 lui, și fămeaia lui, și fămeile fiilor lui cu dînsul în
 8 chivot, pentru apa potopului. Și den pasările
 ceale curate și den pasările ceale necurate și

den dobitoacele ceale curate și den dobitoa-
 cele ceale necurate și den hiară și den toate
 tîrîtoarele ceale de pre pămînt, Cîte doao, 9
 cîte doao, intrară cătră Noe în chivot, parte
 bărbătească și fămeiască, după cum i-au
 poruncit lui Dumnezău. Și fu după ceale 7 10
 zile, și apa potopului să făcu asupra pămîn-
 tului. Întru ani 6 sute și 1 în viața lui Noe, 11
 într-a doao lună, în 27 ale lunii, într-această zi
 să desfăcură toate izvoarele fără-fundului și
 jghiaburile ceriului s-au deșchis. Și fu 12
 ploaie pre pămînt 40 de zile și 40 de
 nopți. Într-această zi intră Noe, Sim, Ham, 13
 Iafet, fiii lui Noe, și fămeaia lui Noe și cîte-
 treale fămeile fiilor lui cu dînsul în
 chivot. Și toate hiarale, după fealiu-ș, și 14
 toate dobitoace, după fealiu-ș, și tot tîrîtoriul
 ce să mișcă pre pămînt, după fealiu-ș, și toată
 pasărea, după fealiu-ș, Întrară cătră Noe în 15
 chivot, cîte doao, cîte doao, parte bărbătească
 și fămeiască, dentru tot trupul în carele iaste
 duh de viață. Și ceale ce intra înlăuntru, 16
 parte bărbătească și fămeiască den tot trupul
 intrară, după cum porunci Dumnezău lui Noe.
 Și închise Domnul Dumnezău chivotul dena-
 fara lui. Și să făcu potopul patruzeci de zile 17
 și patruzeci de nopți pre pămînt și să preain-
 mulți apa și rădică chivotul și-l înălță de pre
 pămînt. Și să întăriia apa și să înmulția 18
 foarte pre pămînt, și plutia chivotul deasupra
 apei. Iară apa să întăriia foarte-foarte pre 19
 pămînt, și acoperi toți munții cei nalți, care
 era supt ceriu. De cincisprăzeace coți să 20
 înălță apa în sus și acoperi toți munții cei
 nalți. Și muri tot trupul ce să mișca pre 21
 pămînt, al pasărilor și al dobitoacelor, și al
 hiarălor, și tot tîrîtoriul ce să mișca pre
 pămînt. Și tot omul, și toate cîte au suflare 22
 de viață, și tot carele era pre uscat au
 murit. Și să stinse toată rădicarea carea 23
 era asupra feții a tot pămîntul, den om pînă
 în dobitoc, și tîrîtoarele, și pasările ceriului de
 pre pămînt să stinseră. Și rămase sîngur Noe
 și cei ce era cunînsul în chivot. Și să înălță 24
 apa de pre pămînt 150 de zile.

CAP VIII

1 **S**i-ș aduse Dumnezău aminte de Noe, 1
 și [de] toate hiarale, și de toate dobi-
 toacele, și de toate pasările și de toate
 jigăniile tîrîtoare cîte era cu dînsul în
 chivot; și aduse Dumnezău vînt pre
 pămînt și încetă apa. Și să descoperiră izvoa- 2
 rale celui fără-fund și jghiaburile ceriului, și să
 opri ploaia den ceriu. Și să zbea apa, mergînd 3
 pre pămînt să zbea, și să împuțina apa după

C A P I X

4 o sută și 50 de zile. Și șazu chivotul în luna
 a șaptea, în 27 de zile ale lunii, pre munții lui
 5 Ararat. Iară apa mergînd să împutîna, pînă
 la a zecea lună. Iară la a unsprăzeacelea
 lună, în ziua dentîu a lunii, să iviră capetele
 6 munților. Și fu după 40 de zile, deschise
 Noe fereastra chivotului carea o au
 7 făcut. Și trimise corbul, să vază doară au
 încetat apa; și ieșind afară, nu s-au mai
 întorsu, pînă a să usca apa de pre
 8 pămînt. Și trimise porumbul după dînsul,
 să vază doară au încetat apa de pre pămînt.
 9 Și neaflînd porumbul odihnă picioarelor lui,
 s-au întorsu la dînsul la chivot, pentru că apa
 era preste toată fața a tot pămîntul. Și întin-
 zindu-și mîna, luo pre dînsul și-l băgă în chi-
 10 vot. Și îngăduind încă șapte zile, iarăș tri-
 11 mise afară pre porumb den chivot. Și să
 întoarse porumbul la dînsul de cătră sară, și
 avea frunză de maslin stîlpare în gura lui. Și
 cunoscu Noe că au încetat apa de pre
 12 pămînt. Și mai așteptînd și alte șapte zile,
 iarăș au trimis porumbul. Și nu mai adaose a
 13 să întoarse cătră dînsul iarăș. Și fu după 6
 sute și 1 de ani întru viața lui Noe, în luna den-
 tîu, întru una a lunii, lipsi apa de pre pămînt.
 Și descoperi Noe acoperemîntul chivotului
 care au făcut și văzu cum au lipsit apa de pre
 14 fața pămîntului. Și întru a doao lună, în
 doaozeci și șapte ale lunii, s-au uscat pămîn-
 15 tul. Și zise Domnul Dumnezău cătră Noe
 16 zicînd: „Ieși den chivot tu, și fâmeaia ta, și
 feciorii tăi, și fâmeile feciorilor tăi cu
 17 tine! Și tot trupul, den pasări pînă în dobi-
 toace, și tot tîrîtoriul ce să tîraște pre pămînt,
 scoate afară cu tine; și vă creșteți și vă
 18 înmulțiți pre pămînt“. Și ieși Noe, și muia-
 rea lui, și feciorii lui, și muierile feciorilor lui,
 19 cu dînsul. Și toate hiarăle, și toate dobitoa-
 cele, și tot tîrîtoriul, și toată pasărea ce să
 mișcă pre pămînt, după fealiul lor, au ieșit
 20 den chivot. Și zidi Noe jîrtăvnic lui Dumne-
 zău și luo den toate dobitoacele ceale curate și
 den toate pasările ceale curate și aduse
 21 pentru arderea-de-tot pre jîrtăvnic. Și
 mirosi Domnul mirosire bine mirositoare și
 zise Domnul Dumnezău: „Cugetîndu-Mă, nu
 voiu mai adaoge de acum a blestema pămîntul
 pentru faptele oamenilor, pentru că zace
 cugetul omului pre ceale reale den tinereațe;
 deci nu voiu mai adaoge a omorî tot trupul
 22 viu, după cum am făcut. Toate zi-
 lele pămîntului, sămîntă și sea-
 cere, frig și zăduh, vară și
 primăvară, ziua și noaptea,
 nu vor mai înceta!“

i blagoslovi Dumnezău pre Noe și pre 1
 feciorii lui și le zise lor: „Creșteți-vă
 și vă mulțiți și împleți pămîntul și stă-
 pîniți pre dînsul! Și frica voastră și 2
 cutremurul va fi pe toate fiarăle păm-
 mîntului, și pre toate pasările ceriului, și pre
 toate cîte să mișcă pre pămînt, și toți peștii
 mării supt mînile voastre am dat. Și tot tîrî- 3
 toriul carele iaste viu, voao să vă fie de mîn-
 care; ca tufele ierbii le-am dat voao toate.
 Fără numai carne întru sîngele sufletului să 4
 nu mîncăți. Pentru că și sîngele vostru, a 5
 sufletelor voastre, den mîna a toate jiganiile
 voiu ceare pre dînsul, și dentru mîna omului
 fratelui voiu ceare aceasta: Cela ce varsă 6
 sîngele omului, pentru sîngele lui să va vârsa,
 pentru că, întru chipul Lui, Dumnezău au
 făcut pre om. Iară voi creșteți și vă mul- 7
 țiti și împleți pămîntul și vă mulțiți pre
 pămînt!“ Și zise Dumnezău lui Noe și fe- 8
 ciorilor lui zicînd: „Și iată, Eu ridic făgă- 9
 duița Mea voao, și semenției voastre după
 voi, Și a tot sufletul viu împreună cu voi, 10
 den pasări și den dobitoace, și den toate jigă-
 niile pămîntului cîte sînt cu voi, den toate care
 au ieșit den chivot. Și voiu pune făgăduința 11
 Mea cătră voi și nu va mai muri tot trupul de
 apa potopului și nu va mai fi de acum potop de
 apă, ca să strice tot pămîntul“. Și zise 12
 Dumnezău cătră Noe: „Acesta e semn făgă-
 duinții carele Eu dau între Mine și întru voi, și
 întru tot sufletul viu, cîte sînt cu voi întru
 semenției veacinice: Arcul Mieu îl puiu 13
 întru nor, și va fi întru semnul făgăduinții
 întru mijlocul Mieu și a pămîntului. Și va fi 14
 cînd voiu noora noor pre pămînt, să va ivi
 arcul în nor, Și-M voiu aduce aminte de 15
 făgăduința Mea care iaste întru mijlocul Mieu
 și al vostru, și întru mijlocul a tot sufletul viu,
 întru tot trupul, nu va mai fi apa spre potop,
 ca să stingă tot trupul. Și va fi arcul Mieu în 16
 noor și-l voiu vedea pre dînsul, ca să pome-
 nesc făgăduința veacinică între Mine și între
 pămînt și întru mijlocul sufletului viu carele
 iaste întru tot trupul pre pămînt“. Și zise 17
 Dumnezău lui Noe: „Acesta e semnul făgă-
 duinții care am tocmit întru Mine și întru tot
 trupul carele iaste pre pămînt“. Și era 18
 feciorii lui Noe ce-au ieșit den chivot: Sim,
 Ham, Iafeth. Ham era tată lui Hanaan. Acești
 trei sînt feciorii lui Noe. Dentru aceștea 19
 s-au rășchirat preste tot pămîntul. Și 20
 începă Noe, om lucrătoriu pămîntului, și
 răsădi vie. Și bău den vin și s-au 21
 îmbătăt și s-au despuiat întru casa lui. Și 22

văzu Ham, tatăl lui Hanaan, despuiarea tătăni-
 23 său. Și ieșind, spuse celor doi frați a lui
 afară și, luînd Sim și Iafeth haina, pusăre pre
 amîndoao umerile lor și să dusăre cu dosul
 înainte și acoperiră despuiarea tătăni-său, și
 feațele lor căutîndu îndărăt, și despuiarea
 24 tatului lor n-au văzut. Și să trezvi Noe den
 vin și cunoscu cîte-i făcu lui feciorul lui cel mai
 25 tînăr și zise: „Blestemat Ham feciorul,
 slugă va fi fraților lui“. Și zise: „Blagoslovit
 Domnul Dumnezăul lui Sim, și va fi Hanaan
 26 slugă lui. Lărgescă Dumnezău lui Iafeth,
 și lăcuiscă întru lăcașurile lui Sim și să să
 27 facă Hanaan slugă lui“. Și trăi Noe după
 28 potop ani 300 și 50. Și să făcură toate zilele
 lui Noe 9 sute și 50 de ani și muri.

C A P X

1 **S**i aceastea-s nașterile fiilor lui Noe:
 Sim, Ham, Iafeth; și să născură lor
 2 feciori după potop. Feciorii lui
 Iafeth: Gamer, și Magog, și Madi, și
 Ionan, și Elisa, și Thovel, și Mosoh, și
 3 Thiras. Și feciorii lui Gamer: Ashanaz, și
 4 Rifath, și Thorgama. Și feciorii lui Ionan:
 5 Elisa și Tharsis, chiteanii, rodeanii. Dentre
 aceștea s-au împărțit ostroave limbilor întru
 pămîntul lor, fieștecarele după limbă, întru
 6 neamurile lor Și întru limbile lor. Și fecio-
 rii lui Ham: Hus și Mesrain, Fud și
 7 Hanaan. Și feciorii lui Hus: Sava, și Evila, și
 Savatha, și Regma, și Savathaca; și feciorii lui
 8 Regma: Sava și Daudam. Iară Hus au năs-
 cut pe Nevrod, acesta au început a fi uriaș pre
 9 pămînt. Acesta era uriaș vînătoriu înaintea
 Domnului Dumnezău, pentru aceea zic: cum
 10 Nevrod - uriaș înaintea Domnului. Și fu
 începătura pămîntului împărăției lui: Vavilo-
 nul, și Oreh, și Arhad, și Halani, întru pămîn-
 11 tul Senaar. Den pămîntul acela au ieșit
 12 Asur și au zidit Ninevia, Și Roovoth ceta-
 tea, și Halah, și Desi, întru mijlocul Nineviei și
 între Halah; aceasta iaste cetatea cea
 13 mare. Și Mesrain au născut pre Ludiim, și
 pre Nefthalim, și pre Enemeteim, și pre
 14 Laviim, Și pre Patrosoniim, și pre Hazmo-
 niim, de unde au ieșit Filistiim, și pre Gaftho-
 15 riim. Iară Hanain au născut pre Sidonul,
 16 întîi născut, și pre Heteon, Și pre Ievu-
 seon, și pre Amoreon, și pre Ghergheseul,
 17 Și pre Eveon, și pre Arucheon, și pre Ase-
 18 neon, Și pre Aradion, și pre Samareon, și
 pre Amathi. Și după aceasta s-au rășchirat
 19 neamurile hananeilor. Și să făcură hota-
 rările hananeilor de la Sidon pînă a veni la
 Gherara, și la Gazan, pînă a veni pînă la
 Sodom și la Gomor, Adama și Sevoim, pînă
 20 la Dasa. Aceștea sînt feciorii lui Ham

întru neamurile lor, după limbile lor, întru
 țările lor, și întru limbile lor. Și lui Sim să 21
 născu și lui, tată tuturor feciorilor lui Ever,
 fratele lui Iafeth celui mai mare. Feciorii lui 22
 Sim: Elam, și Asur, și Arfaxadu, și Ludu, și
 Aram, și Cainan. Și feciorii lui Aram: Os, și 23
 Ul, și Gatther, și Mosoh. Și Arfaxadu au 24
 născut pre Cainan, și Cainan au născut pre
 Sala, și Sala au născut pre Ever. Și lui Ever 25
 să născură doi feciori, numele unuia - Falec,
 pentru că întru zilele lui s-au împărțit pămîn-
 tul, și numele fratelui său - Iectaan. Și Iec- 26
 tan au născut pre Elmodad, și pre Saleth,
 și pre Sarmoth, și pre Ierah, Și Odora, 27
 și Evil, și Decla, Și Avimeil, și Sovev, 28
 Și Ufir, și Evila, și Iovav; toți aceștea - feciorii 29
 lui Iectan. Și să făcu lăcașul lor de la Masi, 30
 pînă a veni la Safira, muntele răsă-
 ritului. Aceștea sînt feciorii lui Sim întru 31
 neamurile lor, după limbile lor, întru locurile
 lor, și întru limbile lor. Aceastea sînt ne- 32
 murile feciorilor lui Noe, după nașterile lor,
 după limbile lor; dentru aceștea s-au rășchi-
 rat ostroavele limbilor pre pămînt după
 potopu.

C A P X I

1 **S**i era tot pămîntul un rost și un glas la 1
 2 toți. Și fu după ce au purces ei de la
 răsărit, aflară cîmpu în locul lui
 3 Senaar și lăcuiră acolo. Și zise om
 cătră vecinul său: „Veniți să facem
 cărămizi și să le ardem în foc“. Și le fu lor
 cărămida în loc de piatră, și varul le era
 lutul. Și ziseră: „Veniți să ne zidim noao 4
 cetate și turnu căruia vîrfu va fi pînă în ceriu,
 și vom face noao nume mai nainte decît ne
 vom răsipi pre fața a tot pămîntul“. Și 5
 pogorî Domnul a vedea cetatea și turnul
 carele l-au zidit fiii oamenilor. Și zise 6
 Domnul: „Iată, un neam și un rost tuturoră, și
 aceasta au început a face. Acum nu va lipsi
 dentru dînșii toate cîte vor apuca a
 face. Veniți și, pogorînd, să turburăm acolo 7
 limbile lor, pentru ca să nu auză fieștecarele
 glasul aproapelui său“. Și-i răsipi pre dîn- 8
 șii Domnul de acolo preste fața a tot pămîntul,
 și potoliră a face cetatea și turnul. Pentru 9
 aceea s-au chemat numele ei Turburare,
 pentru că acolo au turburat Domnul rosturile
 a tot pămîntul și de acolo au răsipit pre dînșii
 Domnul preste fața a tot pămîntul. Și 10
 aceastea-s nașterile lui Sim; și era Sim de ani
 100 cînd au născut pre Arfaxad, al doilea an
 după potop. Și trăi Sim, după ce au născut 11
 pre Arfaxad, ani 300 și 30 și 5, și născu fii și
 feate, și muri. Și trăi Arfaxad 130 și 5 de ani, și 12
 născu pre Cainan. Și trăi Arfaxad, după ce 13

născu lui pre Cainan, ani 330, și făcu fii și feate, și muri. Și trăi Cainan ani 130 și născu pre Sala. Și trăi Cainan, după ce au născut pre Sala, ani 300 și 30, și făcu fii și feate, și 14 muri. Și trăi Sala ani 130 și născu pre 15 Ever. Și trăi Sala, după ce născu pre Ever, 16 ani 330, și născu fii și feate, și muri. Și trăi 17 Ever ani 130 și 4 și născu pre Falec. Și trăi Ever, după ce născu pre Falec, ani 370, și făcu 18 fii și feate, și muri. Și trăi Falec ani 130 și 19 născu pre Ragav. Și trăi Falec, după ce i să născu lui Ragav, ani 209, și născu fii și feate, și 20 muri. Și trăi Ragav ani 130 și 2 și născu pre 21 Seruh. Și trăi Ragav, după ce născu pre Seruh, ani 207, și născu fii și feate, și 22 muri. Și trăi Seruh ani 130 și născu pre 23 Nahor. Și trăi Seruh, după ce născu pre Nahor, ani 200, și născu fii și feate, și 24 muri. Și trăi Nahor ani 79 și născu pre 25 Thara. Și trăi Nahor, după ce născu pre Thara, ani 120 și 9, și născu fii și feate, și 26 muri. Și trăi Thara ani 70, și născu pre 27 Avram și pre Nahor și pre Aran. Și aceastea sînt nașterile lui Thara: Thara au născut pre Avram și pre Nahor și pre Aran, și Aran 28 născu pre Lot. Și muri Aran înaintea lui Thara, tatal lui, întru pămîntul carele au născut, în țara haldeilor. Și luară Avram și 29 Nahor lor muieri: numele muierii lui Avram - Sara, și numele muierii lui Nahor - Melha, fata lui Arran, tatăl lui Melha și tatăl lui 30 Iesha. Și era Sara stearpă și nu făcea 31 feciori. Și luo Thara pre Avram, feciorul lui, și pre Lot, feciorul lui Arran, feciorul feciorului său, și pre Sara, noru-sa, muiarea lui Avram, feciorul lui, și-i scoase pre dînșii den țara haldeilor ca să meargă în țara hanaanilor, și veni pînă la Haran și lăcui 32 acolo. Și să făcură toate zile[le] lui Tharra în Harran ani 205, și au murit Thara în Haran.

CAP XII

1 **S**i zise Domnul lui Avram: „Ieși den pămîntul tău și den ruda ta și den casa tătîne-tău și să mergi la pămîntul carele-ț voi arăta ție. Și te voi face pre tine întru limbi mare și te voi blagoslovi și-ț voi mări numele și vei fi 3 blagoslovit. Și voi blagoslovi pre ceia ce te vor blagoslovi, și pre ceia ce te vor blestema fi voi blestema, și să vor blagoslovi 4 întru tine toate neamurile pămîntului“. Și să duse Avram, după cum i-au grăit lui Dumnezeu, și să ducea cu dînsul Lot; și era Avram 5 de ani 75 cînd au ieșit de la Haran. Și luo Avram pre Sara, fâmeaia lui, și pre Lot, feciorul fratelui lui, și toate unealtele lui cîte au agonisit, și tot sufletul care au agonesit, den Haran, și au ieșit ca să

meargă la pămîntul Hanaan. Și intrară la 6 pămîntul Hanaan și umblă Avram în lungul lui, pînă la locul Sihem, la stejariul cel nalt. Iară hananeii atuncea lăcuia pămîntul. Și 7 Să ivi Domnul lui Avram și zise lui: „Semenției tale voi da pămîntul acesta“. Și zidi acolo Avram jîrtăvnic Domnului Căruia S-au ivit lui. Și să mută de acolo la munte, spre răsăritul lui Vethil, și-ș întinse acolo cortul lui, la Vethil, despre mare, despre răsărit, și zidi acolo jîrtăvnic Domnului, și numi pre numele Domnului Care i S-au arătat lui. Și să rîdică 9 Avram și, mergînd, tăbări în pustiu. Și să 10 făcu foamete pre pămînt, și să pogorî Avram la Eghipet ca să lăcuiască acolo, pentru că s-au întărit foametea pre pămînt. Și fu cînd 11 să apropia Avram a intra la Eghipet, zise Avram cătră Sara, fâmeaia lui: „Cunosc eu cum fâmeaie frumoasă ești la obraz tu. Fi-va 12 dară, deaca te vor vedea eghiptineanii, vor zice cum: ‘Muiare iaste lui aceasta!’, și mă vor omorî, și pre tine te vor cruța. Zi dară că: 13 ‘Sînt sor lui’, pentru ca să mi să facă mie bine pentru tine, și va trăi sufletul meu pentru tine“. Și fu cînd intră Avram la Eghipet, 14 văzînd eghiptineanii muiarea lui că era frumoasă foarte, Și o văzură boiarii lui Faraon 15 și o lăudară pre ea cătră Faraon și o aduseră pre dînsa lui Faraon. Și lui Avram făcu-i 16 bine pentru dînsa, și fură lui oi, și viței, și măgari, și slugi, și slujnice, și mișcoi, și cămile. Și certă Dumnezeu pre Faraon cu 17 certări mari și reale, și casa lui, pentru Sara, fâmeaia lui Avram. Și chemînd Faraon pe 18 Avram, zise: „Ce ai făcut aceasta mie, că nu mi-ai spus că muiare iaste ție? Pentru căci 19 ai zis că ‘Sor mie iaste’?, și am luat pre ea mie fâmeaie. Și acum, iată fâmeaia ta înaintea ta. Și luîndu-o, du-te!“ Și porunci Faraon 20 oamenilor pentru Avram ca să petreacă pre dînsul și pre fâmeaia lui și toate cîte era la dînsul, și Lot cu dînsul.

CAP XIII

1 **S**i să sui Avram de la Eghipet, el și 1 fâmeaia lui și toate ale lui, la pustie. Și Avram era bogat foarte cu dobitoac 2 și cu argint. Și mearse dencătroo 3 au venit la pustie, pînă la Vethil, pînă la locul unde era cortul lui mai nainte, întru mijlocul lui Vethil și întru mijlocul lui Anghe, La locul jîrtăvnicului ce-au făcut acolo cortul. 4 Și chemă acolo Avram pre numele Domnului. Și la Lot, carele mergea împreună cu Avram, 5 era oi, și boi, și dobitoace. Și nu-i încăpea 6 pre dînșii pămîntul a lăcui într-un loc

7 pentru că era avuturile lor multe Și nu-i
 încăpea pre dînșii pămîntul a lăcui împreună.
 8 Și să făcu sfadă între păstorii dobitoacelor lui
 Avram și între păstorii dobitoacelor lui Lot.
 Iară hananeii și ferezeii atunci lăcuia
 9 pămîntul. Și zise Avram lui Lot: „Nu fie
 vrajbă întru mijlocul mieu și al tău, și între
 păstorii miei și între păstorii tăi, că oameni
 10 frați sîntem noi. Iată, nu iaste tot pămîntul
 înaintea ta? Osăbeaște-te de mine, de vei tu în
 stînga, eu în dereapta, de tu în direapta, eu în
 11 stînga“. Și rădicîndu Lot ochii lui, văzu tot
 împrejurul țării Iordanului, pentru că toată
 era adăpată, pînă a nu surpa Dumnezeu
 Sodomul și Gomorul, ca grădina lui Dumnezău,
 12 Zogora. Și-ș alease lui Lot tot împrejurul
 Iordanului, și să rădică Lot de la răsărit și să
 13 osebiră cineș de fratele său. Iară Avram
 lăcui în pămîntul lui Hanaan, iară Lot lăcui în
 cetate prejur țări și-ș puse cortul la
 14 Sodom. Iară oamenii cei de la Sodom, răi și
 15 păcătoși înaintea lui Dumnezău foarte. Și
 Dumnezeu zise lui Avram, după ce s-au des-
 părțit Lot de cătră dînsul: „Priveaște cu ochii
 tăi și vezi den locul carele ești tu acum cătră
 amiazănoapte și cătră amiazăzi, și cătră răsă-
 16 rit și cătră mare, Că tot pămîntul carele-l
 vezi tu, ție și-l voiu da și seminției tale pînă în
 17 veacu. Și-ț voiu face sămînța ta ca năsipul
 pămîntului. De poate neștine numără năsipul
 pămîntului, și sămînța ta se va numără.
 18 Sculîndu-te, umblă pămîntul și în lungul lui și
 în lat, că ție și-l voiu da pre el, și seminției tale,
 19 în veac“. Și rădicîndu-ș cortul Avram, au
 mersu de au lăcuit prejur stejariul de la
 Mamvri, carele era la Hevrom, și zidi acolo
 jirtăvnic Domnului.

C A P X I V

1 **I**ară fu întru împărăția lui Amarfal,
 împăratul Senaar, și Arioh, împăra-
 tul Ellasar, și Hodologomor, împăra-
 tul Elamului, și Thargar, împăratul
 2 limbilor, Făcură războiu cu Vala,
 împăratul Sodomului, și cu Varsa, împăratul
 Gomorului, și cu Senar, împăratul Adama, și
 cu Semovor, împăratul lui Sevoim, și împăra-
 3 tul Valac, aceasta iaste Sigor. Aceștea toți
 s-au adunat la Valea ceaea a Sării, aceasta
 4 iaste Marea Sărilor. Ani 12 slujii lui
 Hodologomor, și în a 13 ani s-au semeșit.
 5 Iară al 14 ani, veni Hodologomor și împă-
 rații ceia ce era cu el și tăiară pre uriașii
 cei de la Astaroth și Carnain, și limbi tari
 împreună cu dînșii, și pre somei, pre cei
 6 den cetatea Saviei, Și pre horeii cei den
 munții Seir, pînă la Teremintho ai Faranii,
 care iaste în pustie. Și întorcîndu-se,
 7 veniră la Izvorul Judecății, acesta iaste Cadis,
 și tăiară pre toți boiarii lui Amalic, și pre amo-
 8 rei, pre ceia ce lăcuia la Asason Thamar. Și
 ieși împăratul Sodomului și împăratul Gomo-
 9 rului și împăratul lui Adama și împăratul lui
 Sevoim și împăratul lui Valac, acesta iaste
 Sigor, și să tocmiră împotriva lor la războiu la
 Valea Sărată, Cătră Hodologomor, împă-
 9 ratul Elam, și Thargal, împăratul limbilor, și
 Amarfal, împăratul lui Senaar, și Arioh,
 împăratul lui Ellasar, cei 4 împărați cătră cei
 10 5. Și Valea cea Sărată – fintîni de zmoală, și
 fugi împăratul Sodomului și împăratul Gomo-
 rului și căzură acolo, iară ceia ce-au rămas au
 fugit la munte. Și luară muntele și prădară
 11 călărimea toată, a Sodomului și a Gomorului,
 și toate avuturile lor, și să dusără. Și luară
 12 pre Lot, pre feciorul fratelui lui Avram, și
 toate unealtele lui și să dusără, pentru că
 lăcuia la Sodom. Și mergînd unul dentru
 13 cei scăpați, spuse lui Avram celui trecut. Și el
 lăcuia cătră stejariul Mamvrii Amoreului,
 fratelui lui Eshol și fratelui lui Efnan, carii era
 împreună-lăcuitoari lui Avram. Și auzind
 14 Avram cum s-au robit Lot, nepotul lui,
 numără pre ai lui oameni de casă, 300 și 18, și
 goni duple dînșii pînă la Dan Și căzu
 15 asupra lor noaptea, el și slugile lui, și-i lovi
 pre ei și-i goni pînă la Hova, carea iaste de-a
 stînga Damascului. Și întoarse toată călări-
 16 mea Sodomului, și pre Lot, nepotu-său, l-au
 întorsu, și toate unealtele lui, și muierile, și
 norodul. Și ieși împăratul Sodomului în
 17 timpinarea lui, după ce s-au întorsu el de la
 tăierea lui Hodologomor și împăraților ce era
 cu el, la Valea lui Savi, acesta era Cîmpul
 Împăraților. Și Melhisedec, împăratul
 18 Salimului, scoase pîine și vin, și era preot al
 Dumnezeului celui Nalt. Și blagoslovi pe
 19 Avram și zise: „Blagoslovit Avram lui Dum-
 nezeu celui Nalt, Care au zidit ceriul și pămîn-
 20 tul. Și blagoslovit Dumnezeu cel Nalt,
 Carele au dat vrăjmașii tăi supt mîna ta!“ Și-i
 21 deade lui zeciuală den toate. Și zise împă-
 ratul Sodomului cătră Avram: „Dă-m oame-
 22 nii, iară caii ține-ți-i!“ Și zise Avram cătră
 împăratul Sodomului: „Întinde-voiu mîna
 mea cătră Domnul Dumnezeu cel Preaînalt,
 Care au zidit ceriul și pămîntul, De la
 23 ștreangu pînă la legătura încălțămîntei de
 voiu lua de ale tale toate, pentru ca să nu zici
 că: ‘Am îmbogățit eu pe Avram’, Afară den
 24 ce au mîncat voinicii și a părții oamenilor ce-au
 mersu împreună cu mine, Eshol,
 Avnan, Mamvri, aceștea
 vor lua parte“.

C A P X V

1 **I**ară după cuvintele acestea, să făcu
cuvîntul lui Dumnezeu către Avram,
în videania nopții, zicînd: „Nu te
teame, Avrame, Eu ți-ajutorescu,
2 plata ta multă va fi foarte“. Și zise
Avram: „Stăpîne Doamne, ce vei da mie? Eu
pier fără feciori, iară feciorul Mahse, al slujni-
3 cii mele, acesta - Damascos Eliezer“. Și
zise Avram: „De vreame ce mie nu mi-ai dat
sămînță, iară poslușnicul meu mă va moș-
4 teni“. Și îndată glasul Domnului să făcu
cătră dînsul, zicînd: „Nu te va moșteni acesta,
ce cela ce va ieși dentru tine, acela te va moș-
5 teni“. Și-l scoase pre dînsul afară și-i zise
lui: „Caută dară în ceriu și numără stealele, de
6 vei putea numără pre eale!“ Și zise: „Așa va fi
semenția ta!“ Și crezu Avram pre Dumnez-
7 zeu și i să socoti lui întru dreptate. Și zise
cătră dînsul: „Eu - Dumnezău, Care te-am
8 scos den țara haldeilor ca să-ți dau pămîntul
acesta să-l moștinești“. Și zise: „Stăpîni-
toare Doamne, dupre ce voi cunoaște că voi
9 moșteni pre acesta?“ Și zise lui: „Ia Mie
juncă tretină și capră tretină și berbeace tret-
10 tin, și turturea și porumbu“. Și le luo Lui
toate acestea și le împărți pren mijloc și le
puse acestea cu fața una cătră alta, iară pasă-
11 rile nu le împărți. Și să pogorîră pasările
pre trupurile despicăturile lor, și șezu cu dîn-
12 sele împreună Avram. Iară în apusul soa-
relui, amețală căzu la Avram și, iată, frică în-
13 tunicoasă mare căzu pre dînsul. Și să grăi
cătră Avram: „Știind vei ști cum semenția ta
înstreinată va fi în pămîntul nu al ei, și-i vor
14 robi și-i vor chinui pre dînsii și-i vor smeri
pre dînsii 400 de ani. Iară limba căriia vor
sluji voi judica-o Eu, iară după aceasta vor
15 ieși cu gătire multă. Iară tu vei merge la
părîntii tăi, hrănindu-te întru pace și întru
16 bătrîneaște bune. Iară în a patra seminție,
să vor întoarce aicea, pentru că păcatele amo-
17 reilor nu s-au plinit pînă acum“. Iară de
vreame ce fu soarele cătră apus, pară să făcu
și, iată, cuptoriu afumîndu-să și făclii de foc
carele au trecut pren mijlocul despicăturilor
18 acestora. Întru aceeaa zi făgădui Dumnezău
lui Avram, zicînd: „Seminției tale voi da
pămîntul acesta, den apa Eghiptului pînă în
19 apa cea mare a Efratului: Pre chenei, și pre
20 chenezei, și pre chedemonei, Și pre hetei,
21 și pre ferezei, și pre rafaini, Și pre amorei,
și pre hananei, și pre evei, și pre ghenesei, și
pre evusei“.

C A P X V I

1 **I**ară Sara, muiarea lui Avram, nu-i năș-
tea lui; și era la dînsa o slujnică eghipti-
2 neană căriia era numele Agar. Și zise
Sara cătră Avram: „Iată, mă-nchise
Domnul a nu naște; întră înlăuntru că-
tră slujnica mea, pentru ca să faci feciori den-

tru ea“. Și ascultă Avram glasul Sarei; și 3
luîndu fămeaia lui Avram pre Agar eghipti-
neana, slujnica ei, după 10 ani ce-au lăcuit
Avram în pămîntul lui Hanaan, și o deade lui
Avram, bărbatului ei, lui fămeaie. Și întră 4
înlăuntru cătră Agar și zemisli; și văzu că au
 luat în zgău și să necinsti stăpîna înaintea
ei. Și zise Sara cătră Avram: „Strîmbătate 5
am de cătră tine. Eu am dat roaba mea în sînul
tău și, văzînd că are în pîntece, m-am necin-
stit înaintea ei. Judece Dumnezău întru mine
și între tine“. Și zise Avram cătră Sara: 6
„Iată slujnica ta în mînile tale, fă cu dînsa
cumu-ț va plăcea ție!“ Și o supără pre dînsa
Sara, și fugi de la fața ei. Și o află pre dînsa 7
îngerul Domnului Dumnezău la izvorul apei
în pustie, pre pămînt, pre calea lui Sur. Și 8
zise ei îngerul Domnului: „Agar, slujnica
Sarei, de unde vii? Și unde mergi?“ Și zise:
„De fața Sarei, stăpîinii mele, eu fug“. Și 9
zise ei îngerul Domnului: „Întoarce-te cătră
stăpîna ta și te smereaaște supt mînile
ei“. Și zise ei îngerul Domnului: „Înmul- 10
țînd înmulți-voiu sămînța ta, și nu să va
număra de mulțime“. Și zise ei îngerul 11
Domnului: „Iată, tu în pîntece ai și vei naște
fiiu și vei pune numele lui Ismail, pentru că au
ascultat Domnul smereniei tale. Acesta va 12
fi moșic om, mînile lui pre toți și mînile tuturor
pre dînsul, și înaintea feații tuturor fraților lui
va lăcui“. Și chemă Agar numele Domnului 13
Celuia ce grăia cătră dînsa: „Tu - Dumnezău
ce m-ai socotit; pentru că am zis: Pentru că
înainte Te-am văzut ivindu-Te mie!“ Pentru 14
aceasta au numit fîntîna aceeaa „Fîntîna nain-
tea căriia am văzut“; iată - întru mijlocul lui
Cadis și întru mijlocul Varah. Și născu 15
Agar lui Avram fecior, și-i puse Avram
numele feciorului său, ce i-au născut lui Agar,
Ismail. Și Avram era de 86 de ani cînd 16
născu Agar pre Ismail lui Avram.

C A P X V I I

1 **S**i fu Avram de 90 și 9 de ani, și Să ivi
Domnul lui Avram și zise lui: „Eu sînt
Dumnezăul tău, să fii bineplăcut
înaintea Mea. Și te fă curat. Și voi
2 pune făgăduința Mea între mijlocul
Mieu și între mijlocul tău, și te voi înmulți
foarte“. Și căzu Avram pre fața lui; și-i grăi 3
lui Dumnezău, zicînd: „Și Eu, iată, făgă-
duința Mea cu tine, și vei fi în mulțime de limbi
tată. Și nu se va mai chema numele tău de 4
acum Avram, ce va fi numele tău Avraam, pen-
tru că te-am pus pre tine părinte a limbi
multe. Și te voiu creaaște foarte, foarte, și te 5
voi pune întru limbi, și împărați dentru tine vor
ieși. Și voiu întări făgăduința Mea întru 6
7

mijlocul tău și între mijlocul seminții tale după tine, întru rudele lor, întru făgăduința veacinică a-ți fi ție Dumnezău și seminții tale după tine. Și-ți voi da ție și seminții tale pământul care nemernicești, tot pământul lui Hanaan, întru ținare veacinică, și voi fi lor Dumnezău“. Și zise Dumnezău către Avraam: „Iară tu făgăduința Mea să o păzești, și seminției tale, întru rudele lor, după tine. Și aceasta iaste făgăduința carea vei păzi întru mijlocul Mieu și între voi, și între mijlocul seminției tale după tine, întru neamurile lor: Să să obrezuiască voao tot ce e parte bărbătească; Și vă veți obrăzui trupul acoperirii marginii voastre, și va fi întru semnu de făgăduință întru mijlocul Mieu și întru voao. Și copilul de 8 zile să va obrezui voao, toată partea bărbătească, întru semințiile voastre, cel născut în casa ta, și cel cumpărat pre argint, și den tot fiul strein, carele nu iaste dentru seminția ta, cu obrezanie să va obrezui cel născut al casei tale, și cel pre argintu cumpărat. Și va fi făgăduința Mea preste trupul vostru, întru făgăduința veacinică. Și ce va fi parte bărbătească neobrezuit, carele nu va obrezui trupul acoperirii marginii lui în a opta zi, să va piarde sufletul acela dentru rudenia lui, pentru că au stricat făgăduința Mea“. Și zise Dumnezău lui Avraam: „Sara, fămeaia ta, nu se va chema numele ei Sara, ce Sarra îi va fi numele ei. Și o voi blagoslovi pre dînsa, și-ți voi da ție dintru dînsa fiu, și-l voi blagoslovi pre dînsul, și va fi în limbi, și împărați limbilor dentru dînsul vor fi“. Și căzu Avraam pre fața lui și rîse și zise întru cugetul lui zicînd: „De să va naște fiu celui de 100 de ani? Și Sarra, de 90 de ani fiind, va naște?“ Și zise Avraam către Dumnezău: „Ismail, acesta trăiască înaintea Ta!“ Și zise Dumnezău către Avraam: „Așa, iată, Sarra, fămeaia ta, va naște ție fecior și vei numi numele lui Isaac, și voi întări făgăduința Mea către dînsul întru făgăduința veacinică, ca să fiu lui Dumnezău, și seminției lui după dînsul. Iară pentru Ismail, iată că te-am ascultat și iată că l-am blagoslovit pre dînsul, și-l voi înmulți pre dînsul foarte, 12 limbi va naște, și-l voi da pre dînsul în limbă mare. Iară făgăduința Mea voi întări-o către Isaac, carele va naște ție Sarra întru aceasta vreme întru celalalt anu“. Și săvîrși Dumnezău grăind către dînsul, și Să sui Dumnezău de la Avraam. Și luo Avraam pre Ismail, fiu-său, și pre toți cei născuți în casa lui, și pre toți cei cumpărați pre argint, și

tot bărbatul dentru oamenii den casa lui Avraam, și le tăia marginile acoperemîntului trupului întru vremea aceia zile, după cum au grăit lui Dumnezău. Și Avraam era de 90 și 9 de ani cîndu-ș obrezuia marginile trupului acoperemîntului lui. Iară Ismail, fiul lui, era de 13 ani cîndu-ș tăia acoperemîntul marginii trupului lui. Iară întru vremea aceia zile s-au obrezuit Avraam și Ismail, fiul lui, și toți bărbații casei lui, și cei născuți în casă, și cei cumpărați pre argint dentru alte feliuri de limbi, și-i obrezui pre ei.

C A P X V I I I

i Să ivi lui Dumnezău către stejariul de la Mamvri, șazînd el la ușa cortului lui îneamiazăzi. Și căutînd cu ochii lui văzu și, iată, trei Bărbați sta deasupra lui; și văzînd pre Ei, alergă întru întimpinarea Lor de la ușa cortului lui și să închină pre pământ. Și zise: „Doamne, de am aflat doară har înaintea Ta, nu treace pre robul Tău! Să să aducă dară apă și să speale picioarele Voastre, și Vă răcoriș supt copaciu. Și voi lua pîine și veți mîncă, și după aceasta veți trece la calea Voastră, pentru care lucru V-aș abătut la sluga Voastră“. Și zisără: „Așa fă, după cum ai zis“. Și sirgui Avraam la cortu la Sarra și zise ei: „Grăbeaște și frămîntă trei măsuri de făină curată și fă azime“. Și la vaci au alergat Avraam și au luat vișel moale și bun, și-l deade slugii, și-l pripiia să-l facă. Și luount, și lapte, și vișelul care l-au făcut, și le puse înaintea Lor și mîncară; și el sta lîngă Dînșii supt copaciu. Și zisără către dînsul: „Unde iaste Sarra, fămeaia ta?“ Și el, răspunzînd, zise: „Iată-o la cortu“. Și zise: „Iată, întorcîndu-Mă voi veni către tine, la vremea aceasta în ceasuri, și va zămisli fecior Sarra, fămeaia ta“. Și Sarra auzi, către ușa cortului fiind, după dînsul. Și Avraam și Sarra – prea bătrîni, îndelungați de zile, și părăsiră la Sarra a se face ceale ce au pre sine fămeile. Și rîse întru sine Sarra, zicînd: „Încă nu mi s-au făcut mie pînă acum, și stăpînul mieu – prea bătrîn“. Și zise Domnul către Avraam: „Ce că au rîsu Sarra întru sine, zicînd: ‘Oare adevărat voi naște, și eu am îmbătrînit?’ Au doară nu să poate lîngă Dumnezău cuvîntul? La vremea aceasta Mă voi întoarce la tine în ceasuri, și va fi la Sarra fecior“. Și să lepădă Sarra, zicînd: „N-am rîs“, pentru că s-au temut. Și zise: „Ba, ce ai rîs“. Și sculîndu-Se de acolo Bărbații, căutară asupra Sodomului și

Gomorului, și Avraam mergea împreună cu
 17 Dînșii, petrecînd pre Ei. Iară Domnul zise:
 „Nu voiu ascunde Eu de Avraam, sluga Mea,
 18 carele Eu facu. Iară Avraam, făcîndu-se, va
 fi întru limbă mare și mult, și să vor blagoslovi
 19 întru el toate limbile pămîntului. Pentru că
 știiam cum va învăța pre feciorii lui, și casa
 lui dupre dînsul, și vor păzi căile lui Dumne-
 zău ca să facă dreptate și judecată, pentru ca
 să aducă Domnul asupra lui Avraam toate cîte
 20 au grăit cătră dînsul“. Și zise Domnul:
 „Strigarea Sodomului și a Gomorului să
 înmulți cătră Mine, și păcatele lor mari-s
 21 foarte. Deacii, pogorînd, voiu vedea de
 dupre strigarea lor ce vine cătră Mine facu,
 22 iară de nu, ca să știu“. Și întorcîndu-Se de
 acolo, Bărbații veniră la Sodom; și Avraam era
 23 încă stînd înaintea Domnului. Și apropiîndu-
 se Avraam, zise: „Nu piarde împreună pre
 cel drept cu cel necurat, și va fi cel drept ca
 24 și cel necurat. De vor fi 50 de direpți în
 cetate, piarde-vei pre ei? Nu vei lăsa tot locul
 pentru acei 50 de direpți, de vor fi într-în-
 25 sa? Nice într-un chip să nu faci Tu ca
 cuvîntul acesta, ca să ucizi pre cel dreptu cu
 cel necurat, și va fi cel drept ca și cel necurat!
 Nice într-un chip! Cela ce judeci tot pămîntul,
 26 nu vei face judecată?“ Și zise Domnul: „De
 voiu afla la Sodom 50 de direpți în cetate, voiu
 27 lăsa tot locul pentru dînșii“. Și răspunzînd
 Avraam, zise: „Acum începui a grăi cătră
 Domnul meu, iară eu sînt pămînt și
 28 cenușă. Dară de se vor împușina cei 50 de
 direpți în 40 și 5, piarde-vei pentru acei 5
 toată cetatea?“ Și zise: „Nu voiu piarde, de
 29 voiu afla acolo 40 și 5“. Și adaoase încă a grăi
 cătră dînsul și zise: „Dară de se vor afla acolo
 40?“ Și zise: „Nu voiu piarde, pentru cei 40“.
 30 Și zise: „Să nu fie, Doamne, ceva de voiu
 grăi, dară de se vor afla acolo 30?“ Și zise:
 31 „Nu voiu piarde, pentru 30“. Și zise: „De
 vreame ce am a grăi cătră Domnul, dară de se
 vor afla acolo 20?“ Și zise: „Nu voiu piarde,
 32 pentru acei 20“. Și zise: „Să nu fie ceva,
 Doamne, de voiu grăi încă de o dată? Dară de
 se vor afla acolo 10?“ Și zise: „Nu voiu
 33 piarde, pentru cei 10“. Și Se duse Domnul
 după ce au părăsit grăind cu Avraam, și
 Avraam s-au întorsu la locul lui.

C A P X I X

Si veniră cei doi Îngeri la Sodom
 seara, și Lot șădea lîngă cetatea
 Sodomului; și văzînd Lot, să sculă
 întru-ntimpinarea Lor și să închină
 cu fața pre pămînt și zise: „Iată,
 Domnilor, abateți-Vă la casa slugii Voastre
 și odihniți și spălați picioarele Voastre și

mîniecînd veți merge la calea Voastră“. Și
 ziseră: „Ba, în uliță vom odihni“. Și siliia
 3 pre Dînșii și Să abătură la dînsul și întrară în
 casa lui. Și făcu Lor ospăț, și azime au coptu
 Lor, și mîncară mai nainte decît a dormi. Și
 4 oamenii cetății, sodomiteanii, încungiurară
 casa, den tînar pînă în bătrîn, tot norodul
 împreună. Și chema afară pre Lot și zicea
 5 cătră el: „Unde sînt Ceia ce-au întrat la tine
 noaptea? Scoate-I pre Dînșii la noi ca să ne
 facem împreună cu Ei“. Și ieși Lot cătră ei
 6 denaintea ușii, și ușa o trase dupre el și zise
 cătră dînșii: „Nice într-un chip, fraților, nu
 7 vă duceți! Iară sînt la mine feate carele n-au
 8 cunoscut bărbat; scoate-le-voiu pre eale la
 voi și vă faceți treaba cu eale după cum va plă-
 cea voao, numai la Oamenii aceștea să nu
 faceți strîmbătate, pentru căci au întrat supt
 acoperemîntul stîlpilor miei“. Și ziseră: 9
 „Ferește-te, acolea ai întrat a nemernici; nu
 și judecată a judeca? Acum dară te vom chinui
 mai rău pre tine decît pre Ei“. Și siliia pre om,
 pre Lot, foarte, și să apropiară afară la
 ușă. Iară Bărbații, întinzînd mînile, au tras
 10 înlăuntru cătră Dînșii pre Lot în casă, și ușa
 casii o închiseră. Iară pre oamenii ce era la
 11 ușa casii i-au lovit cu orbire, den mic pînă în
 mare, și să slăbiră căutînd ușa. Și ziseră 12
 Oamenii cătră Lot: „Iaste ție cineva aicea,
 gineri au feciori au feate? Au altcineva de-ț
 iaste al tău în cetate, scoate-I dentru locul
 acesta, Pentru că Noi stricăm locul acesta, 13
 pentru că s-au înălțat strigarea lor înaintea
 Domnului, și Ne-au trimis pre Noi Domnul să
 o sfărîmăm pre dînsa“. Și ieși Lot și grăi 14
 cătră ginerii lui ce-i luase featele lui și le zise:
 „Sculați-vă și ieșiți den locul acesta, pentru că
 va să fărîme Domnul cetatea“. Și să păru a 15
 bațjocori înaintea ginerilor lui și, cînd să făcu
 dimineață, grăbiia Îngirii pre Lot, zicînd:
 „Sculîndu-te, ia fămăia ta și ceale doao feate
 ale tale ce ai și ieși afară, pentru ca să nu pieri
 și tu împreună cu nelegiuirele cetății“. Și 16
 să turburără și apucară Îngirii mîna lui și
 mîna muierii lui și mînile a doo feate ale lui,
 pentru că nu S-au îndurat Domnul de dînsul.
 Și fu cînd i-au scos pre dînșii afară, Și 17
 ziseră: „Mîntuind mîntuiaște sufletul tău; să
 nu cauți înapoi, nice să stai în tot împrejurul
 locului; la munte te mîntuiaște, ca să nu te
 apuce împreună cu dînșii“. Și zise Lot 18
 cătră Dînșii: „Rogu-mă, Doamne, De 19
 vreame ce-au aflat sluga Ta milă înaintea Ta,
 și măriș dreptatea Ta care faci pre mine ca să
 trăiască sufletul meu, iară eu nu mă voiu putea
 mîntui la munte, ca să nu mă apuce realele și

20 voiu muri. Iată cetatea aceasta aproape, ca să scap acolo, care iaste mică, acolo mă voiu mîntui. Nu iaste mică? Și va trăi sufletul meu pentru Tine“. Și zise lui: „Iată, M-am ciudit de fața ta pre cuvîntul acesta, pentru ca să nu surpe cetatea pentru carea ai grăit. Deci grăbeaște ca să scapi acolo, pentru că nu voiu putea a face lucru pînă vei merge tu acolo“. Derept aceea au numit numele cetății aceia Sigor. Soarele au ieșit pre pămînt, și Lot au intrat în Sigor. Și Domnul au plouat pre Sodom și pre Gomor iarbă pucioasă și foc de la Domnul den ceriu. Și au surpat cetățile aceastea, și tot împrejurul, și pre toți cîți lăcuia în cetăți, și toate cîte răsar den pămînt. Și căută muierea lui îndărăt și să făcu stîlpu de sare. Și mînceă Avraam demineața la locul unde sta înaintea Domnului. Și căută spre fața Sodomului și a Gomorului și spre fața pămîntului, de împrejurul locului, și văzu: Și iată, să suia pară de foc den pămînt, ca o văpaie de cuptoriu. Și fu dupre ce sfărîmă Domnul toate cetățile de pe împrejur, Îș aduse Dumnezău aminte de Avraam și scoase pre Lot afară den mijlocul surpării, cînd surpă Domnul cetățile întru care lăcuia Lot într-însele. Și ieși Lot den Sigor și ședea în munte, și amîndoao featele lui cu dînsul, pentru că s-au temut a lăcui în Sigor, și lăcui în peșteră, el și featele lui cu dînsul. Și zise cea mai bătrînă cătră cea mai tînără: „Părintele nostru iaste bătrîn, și nime nu iaste den pămînt carele să să împreune cu noi, după cum iaste obiceiul a tot pămîntul. Vino, dară, să adăpăm pre tatăl nostru cu vin și să dormim cu dînsul și să rădicăm den tatăl nostru sămînță“. Și adăpară pre tatăl lor cu vin în noaptea aceea și, întrînd înlăuntru cea mai bătrînă, au dormit cu tatăl ei în noaptea aceea; și nu știia cînd dormiia el și cînd să scula. Și fu a doao zi, și zise cea mai bătrînă cătră cea mai tînără: „Iată că am dormit ieri cu tatăl nostru; să adăpăm pre dînsul cu vin și întru această noapte și, întrînd, te culcă tu cu el, și să rădicăm den tatăl nostru sămînță“. Și adăpară și întru aceea noapte pre tatăl lor cu vin și, întrînd înlăuntru cea mai tînără, dormi cu tatăl ei; și n-au știut cînd s-au culcat cu ea și cînd s-au sculat. Și zămisliră amîndoao featele lui Lot den tatăl lor. Și născu cea mai mare fecior și-i chemă numele lui Moav, zicînd „Den tată-mieu“. Acesta e tată moaviteanilor, pînă în ziua de astăzi. Și născu cea mai tînără fecior și chemă numele lui Aman, „Fiiu rudii meale“ zicînd. Acesta iaste tatăl amaniteanilor, pînă în ziua de astăzi.

C A P X X

i purceasă de acolo Avraam la pămînt 1
cătră amiazăzi și lăcui întru mijlocul 1
Cadis și întru mijlocul Sur, și lăcui la 2
Gheraris. Și zise Avraam pentru 2
Sarrah, fămeaia lui, cum „Sor iaste 2
mie“, că să temu să zică „Fămeaie-m iaste“, 2
pentru ca să nu-l ucigă pre dînsul oamenii 2
cetății pentru dînsa. Și tremise Avimeleh, 2
împăratul gherarilor, ș-au luat pre Sarrah. 2
Și intră Dumnezău cătră Avimeleh în somnu 3
noaptea și zise lui: „Iată, tu mori pentru muia- 3
rea carea ai luat, și ea iaste împreună cu băr- 3
bat“. Și Avimeleh nu s-au întins la dînsa și 4
zise: „Doamne, limbă neștiind și drept vei 4
piarde? Au doară nu mi-au zis mie el cum 5
'Sor mie iaste'? Și ea mi-au zis mie: 'Frate mie 5
iaste'. Întru inimă curată și în dereptatea 6
mînilor am făcut aceasta“. Și zise Dumne- 6
zău în somnu: „Și Eu am cunoscut cum cu 6
inemă curată ai făcut aceasta, și Eu nu M-am 6
îndurat de tine, ca să nu greșești tu cătră 6
Mine, pentru aceasta nu te-am lăsat să te 7
atingi de dînsa. Iară acum dă îndărăt muia- 7
rea omului, pentru căce proroc iaste și se va 7
ruga pentru tine și vei trăi; iară de nu o vei da 7
îndărăt, vei cunoaște cum tu vei muri și toate 8
ale tale“. Și mînceă Avimeleh dimineața și 8
chemă pre toate slugile lui și grăi toate cuvîn- 8
tele aceastea în urechile lor și să temură toți 9
oamenii foarte. Și chemă Avimeleh pre 9
Avraam și-i zise lui: „Ce ai făcut aceasta 9
noao? Cîndai să nu fim greșit ceva cătră tine, 9
pentru căce ai adus preste mine și preste 10
împărăția mea păcat mare? Faptul carele 10
nime nu-l va face mi-ai făcut mie“. Și zise 10
Avimeleh cătră Avraam: „Ce socotind ai făcut 11
aceasta?“ Și zise Avraam: „Pentru că am 11
zis: Cîndai nu iaste teamere de Dumnezău în 11
locul acesta, și pre mine mă vor omorî pentru 12
fămeaia mea. Că și adevărat de pre tată sor 12
îm iaste, iară nu den mumă, și mi să făcu mie 13
și fămeaie. Și fu cîndu m-au scos Dumne- 13
zău den casa tătîni-mieu, și i-am zis ei: 13
Această dreptate să faci asupra mea: în tot 13
locul unde vom intra, acolo zi pentru mine 14
cum 'Frate-m iaste.'“ Și luo Avimeleh 1000 14
de didrahme, oi și viței, slugi și slujnice, și au 14
dat lui Avraam, și-i deade îndărăt pre Sarrah, 15
fămeaia lui. Și zise Avimeleh cătră 15
Avraam: „Iată pămîntul înaintea ta, unde-ț va 15
plăcea, lăcuiaște“. Iară Sarrei zise: „Iată, 16
am dat 1000 de didrahme fratelui tău, aceștea 16
vor fi ție întru cinstea obrazului tău și a toate 16
cîte-s cu tine, și tot adevărat grăiaște.“ Și 17
să rugă Avraam cătră Dumnezeu, și vindecă 17
Dumnezeu pre Avimeleh, și pre fămeaia lui, 17
și pre slujnicele lui; și naștea. Pentru că 18

închizînd închise Dumnezeu denafară tot zgăul întru casa lui Avimeleh, pentru Sarra, fămeaia lui Avraam.

CAP XXI

1 **S**i Domnul socoti pre Sarra după cum zise și făcu Domnul Sarrei după cum
2 grăi. Și zămislind, născu Sarra lui Avraam fecior la bătrîneațe, la vrea-
3 mea după cum i-au grăit lui Domnul.
4 Și numi Avraam numele feciorului său ce i s-au născut lui, carele i-au născut lui Sarra,
5 Isaac. Și obrezui Avraam pe Isaac în a opta zi, după cum i-au poruncit lui Dumnezeu.
6 Avraam era de 100 de ani cînd i s-au născut lui Isaac, fiul lui. Și zise Sarra: „Rîs mi-au
7 făcut Domnul, pentru că cine va auzi să va bucura împreună cu mine“. Și zise: „Cine
8 va povesti lui Avraam că apleacă pruncul Sarra? Pentru că am născut fecior la bătrînea-
9 țile mele“. Și crescú copilul și să înțarcă, și făcu Avraam ospătu mare în ziua care s-au
10 înțarcat fiu-său Isaac. Și văzînd Sarra pre feciorul Agarei eghiptineanii, carele să năs-
11 cuse lui Avraam, jucîndu-se cu Isaac, feciorul ei, Și zise lui Avraam: „Goneaște pre
12 această slujnică și pre feciorul ei, pentru că nu va moșteni feciorul slujnicii cu feciorul meu
13 Isaac“. Și foarte greu se păru cuvîntul înaintea lui Avraam, pentru feciorul său
14 Ismail. Și zise Dumnezău lui Avraam: „Nu fie înaintea ta greu pentru copil și pentru sluj-
15 nică; toate cîte va zice ție Sarra, ascultă glasul ei, pentru că întru Isaac se va chema ție
16 seminție. Iară și pe feciorul slujnicii aceș-
17 tiia, întru limbă mare îl voi face pre dînsul, pentru că seminția ta iaste“. Și să sculă
18 Avraam dimineața și luo pîne și un foale de apă și deade Agarei; și-i puse pre umăr și
19 copilul și o goni pre dînsa. Și mergînd, rătăciia pren pustie spre Fîntîna Jurămîntului. Și
20 să firși apa den foale, și lepădă copilul supt un
21 brad. Și mergînd, au șezut în preajma lui, departe ca o proșcă de arcu, pentru că zise:
„Nu voi vedea moartea copilului meu“. Și șezu împotriva de departe, și strigînd copilul
plînsé. Și ascultă Dumnezeu glasul copilu-
lui, den locul unde era, și strigă îngerul lui Dumnezeu pre Agar den ceriu și zise ei: „Ce
iaste, Agar? Nu te teame, pentru că au auzit Dumnezeu glasul copilului tău, den locul unde
iaste. Scoală-te și ia copilul și-l ține cu mîna ta pre dînsul, pentru că în limbă mare
voi face pre dînsul“. Și deșchise Dumne-
zeu ochii ei și văzu fîntînă de apă vie și mearse de umplu foalele de apă și adăpă
copilul. Și era Dumnezău cu copilul, și crescú și lăcui în pustie și să făcu arcaș.
Și lăcui înpustiiul lui Faran, și-i luo lui mumă-sa muiare din pămîntul Eghiptelui.

Și fu într-aceaea vreamé, și zise Avimeleh și 22
Ohozath, carele au luat pre noru-sa, și Filoh,
voivodul puterii lui, cătră Avraam zicînd:
„Dumnezeu e cu tine întru toate cîte faci.
Deci acum jură-mi pre Dumnezeu cum nu-m 23
vei face strîmbătate, nice seminții meale, nice
numelui meu, ce după dreptatea carea am
făcut cu tine, vei face cu mine, și pămîntului
întru carele te-ai sălășluit într-însul“. Și 24
zise Avraam: „Eu mă jur“. Și muștră 25
Avraam pre Avimeleh pentru fîntînile apei ce
au luat slugile lui Avimeleh. Și zise lui Avi- 26
meleh: „N-am știut cine au făcut ție lucrul
acesta; nice tu mi-ai spus, nice eu am auzit,
fără numai astăzi“. Și luo Avraam oi și 27
viței, și deade lui Avimeleh, și au pus amîndoi
făgăduință. Și au pus Avraam 7 mielușite 28
de oi singure. Și zise Avimeleh cătră 29
Avraam: „Ce sînt ceale 7 mielușite ale oilor
acestora care le-ai pus singure?“ Și zise 30
Avraam: „Pentru că aceaste 7 mielușite vei
lua de la mine, ca să-m fie de mărturie că eu
am săpat această fîntînă“. Pentru aceaea 31
au numit numele locului aceluia Fîntîna Jură-
mîntului, că acolo au jurat amîndoi. Și toc- 32
miră amîndoi făgăduire la Fîntîna Jurămîntu-
lui. Și să sculă Avimeleh și Ohozath, ce ținea
pre noru-sa, și Filoh, voivodul puterii lui, și
să întoarse la pămîntul filistiimilor. Și 33
răsădi Avraam țarină la Fîntîna Jurămîntului
și au chemat acolo pe numele Domnului
Dumnezeu veacinicu. Și sălășlui Avraam 34
întru pămîntul filistiimilor zile multe.

CAP XXII

1 **S**i fu după cuvintele aceastea, Dum- 1
nezeu ispitia pre Avraam și zise lui:
„Avraame, Avraame!“ Și zise: „Iată
eu!“ Și zise: „Ia pre fiul tău cel 2
iubit, pre Isaac, pre cel ce ai iubit, și
pasă la pămîntul cel nalt și-l fă pre dînsul
acolo jîrtvă pre unul dentru munți, carele-ț
voi zice ție“. Și sculîndu-se Avraam dime- 3
neața, își însămără măgariul său și luo cu dîn-
sul doauă slugi și pre Isaac, feciorul lui, și,
tăind leamne pentru jîrtvă, sculîndu-se,
mearse și veni la locul unde-i zise lui Dumne-
zeu a treia zi. Și căutînd Avraam cu ochii, 4
văzu locul de departe. Și zise Avraam slu- 5
gilor sale: „Sădeți aicea cu măgariul, iară eu și
copilașul vom merge pînă acii și, închinîndu-
ne, ne vom întoarce la voi“. Și luo Avraam 6
leamnele jîrtvei și le puse pre Isaac, feciorul
lui, și luo a mîna focul și cuțitul și să dusără
amîndoi dempreună. Și zise Isaac cătră 7
Avraam, tatăl lui: „Tată!“ Și el zise: „Ce iaste,
fiul meu?“ – „Iată focul și leamnele, unde iaste
oia jîrtvei?“ Și zise Avraam: „Dumnezău Îș 8
va vedea Lui oia pentru jîrtvă, fiul meu“. Și

9 mergînd amîndoi împreună, Veniră la locul
carele i-au zis lui Dumnezău. Și au urzit acolo
Avraam jîrtăvnicul și puse leamne deasupra
și, împiedecînd pre Isaac, fiul său, îl puse pre
dînsul preste jîrtăvnic, deasupra leamnelor.
10 Și tinse Avraam mîna sa să-ș ia cuțitul să
11 junghe pre fiul său. Și-l chemă îngerul
Domnului den ceriu și zise: „Avraame,
12 Avraame!“ Și el zise: „Iată eu“. Și zise:
„Să nu-ț pui mîna asupra copilului, nice să
faci lui nemică, că acum am conosciut că te
temi tu de Dumnezău, și te-ai îndurat de fiul
13 tău cel iubit, pentru Mine“. Și căuțînd
Avraam cu ochii lui văzu și, iată, un berbeace
prins într-un sad savec de coarne. Și mearse
Avraam și luo berbeacele și-l aduse a face
14 jîrtvă pentru Isaac, fiul lui. Și numi
Avraam numele locului aceluia „Domnul au
văzut“, pentru ca să zică astăzi: „În munte
15 Domnul Se-au ivit“. Și chemă îngerul
Domnului pre Avraam al doilea rînd den ceriu,
16 zicînd: „Asupra Mea M-am jurat, zice
Domnul, pentru care lucru ai făcut cuvîntul
acesta și te-ai îndurat de fiul tău cel iubit,
17 Cu adevărat blagoslovind te voi blagoslovi și
mulțind voi mulți seminția ta ca stealele
ceriului și ca năsipul cel dupe țarmurile
mărei, și va moșteni seminția ta cetățile
18 nepriatinilor. Și se vor blagoslovi întru
seminția ta toate limbile pămîntului, pentru
19 care ai ascultat glasul Mieui“. Și să întoarse
Avraam cătră slugile lui și, sculîndu-se, să du-
seră la Fîntîna Jurămîntului și lăcui Avraam
20 la Fîntîna Jurămîntului. Și fu după cuvîn-
tele aceastea, și să poronci lui Avraam zicînd:
„Iată, născu Melha și ea fii lui Nahor, fratelui
21 tău, Pre Uzu, întîiu născut, și pre Vaix, fra-
22 tele lui, și pre Camoil, tatăl sirilor, Și pre
Hazard și pre Nazaf și pre Faldes și pre Eldaf,
23 Și pre Vathuil. Și Vathuil au născut pre
Reveca. Sînt 8 feciori aceștea care i-au născut
Melha lui Nahor, fratele lui Avraam. Și țittoa-
rea lui, anume Reima, au născut și ea pre Ta-
vec și pre Taam și pre Tohos și pre Moha“.

C A P X X I I I

1 i fu viața Sarrei ani 100 și 20 și 7.
2 Și muri Sarra în cetatea Arvuc, care
iaste în vale, aceasta iaste Hevron, în
pămîntul Hanaan. Și veni Avraam ca
să plîngă pre Sarra și să jăluiască.
3 Și să sculă Avraam de la mortul său și zise
4 Avraam feciorilor lui Het zicînd: „Strein și
nemearnic sînt eu cu voi. Dați-m mie dară
moșie de mormînt cu voi și voi îngropa mor-
5 tul meu de la mine“. Și răspunseră feciorii
6 lui Het cătră Avraam, zicînd: „Nu, doamne,
ce ascultă pre noi: Împărat de la Dumne-
zău tu ești întru noi, întru ceale alese ale

noastre mormînturi îngroapă-ț mortul tău,
pentru că nice unul dentru noi va opri mor-
mîntul lui de tine ca să îngropi mortul tău
acolo“. Și sculîndu-se Avraam, să închină 7
norodului pămîntului feciorilor lui Het 8
Și grăi cătră dînșii Avraam zicînd: „De aveț la
sufletul vostru ca să îngrop mortul meu
denaintea feații mele, ascultați-mă și grăiț
9 pentru mine lui Efrom a lui Saar Și-m dea
mie peștira cea îndoită care iaste a lui, cea ce
iaste în partea țarinii lui. Pre argint ce va fi
vreadnică, să-m dea mie aceasta ce iaste întru
10 voi, întru agonisire de mormînt“. Și Efron
șădea întru mijlocul feciorilor lui Het. Și răs-
punzînd Efron Heteul cătră Avraam, au zis
celor ce aud, feciorilor lui Het și celor ce întra
11 în cetate, tuturor zicînd: „Lîngă mine fii,
doamne, și mă ascultă: țarina și peștira care
iaste într-însa ție o dau. Naintea tuturor cetă-
țeanilor miei, dat-am ție. Îngroapă mortul
12 tău“. Și să închină Avraam înaintea noro-
dului pămîntului și feciorilor lui Het Și zise 13
lui Efron la urechi, înaintea a tot norodul
pămîntului: „De vream ce în partea mea ești,
ascultă-mă. Argintul țarinii ia-l de la mine, și
14 voi îngropa pre mortul meu acolo“. Și
răspunse Efron lui Avraam, zicînd: „Nu, 15
doamne, pentru că am auzit. Cum, 400 de
didrahme de argint întru mine și întru tine, ce
ar fi aceasta? Și tu mortul tău ție-l îngroapă“.
16 Și auzi Avraam pre Efron. [Au numărat lui]
Het, 400 de didrahme de argint ales la neguță-
17 tori. Și iaste țarina lui Efron carea era în
peștira cea îndoită care iaste cătră fața Mam-
vriei, țarina și peștira care era întru ea și
copacii ce era întru țarină care iaste întru
18 toate hotarale lui împrejur Lui Avraam
întru agonisire, înaintea feciorilor lui Het și
tuturor celor ce întra în cetate. După aceasta
au îngropat Avraam pre Sarra, fămeaia lui,
întru peștira țarinii cea îndoită care iaste
împotriva Mamvrii, aceasta iaste Hevron,
19 întru pămîntul lui Hanaan. Și să adevără
țarina și peștera care era într-însa a lui
Avraam întru cîștigarea de mormînt de la
feciorii lui Het.

C A P X X I V

1 i Avraam era bătrîn, îndelungat de
2 zile, și Domnul blagoslovi pre
3 Avraam întru toate. Și zise
4 Avraam slugii lui cei mai bătrîne a
casei lui, celuia ce era mai mare peste
toate ale lui: „Puneț mîna ta supt armul meu,
5 Și te jur pre Domnul Dumnezăul ceriului și
6 pre Dumnezăul pămîntului ca să nu iai
fămeaia feciorului meu, lui Isaac, den featele
hananeilor cu care eu lăcuiescu întru dînșii,
7 Ce-ntru pămîntul meu unde am născut eu 4

vei merge, și la neamul meu, și vei lua
 fămeaie feciorului meu, lui Isaac, de acolo“.
 5 Și zise cătră dînsul sluga: „Dară cînd n-a vrea
 muiarea să meargă cu mine îndărăt la pămîn-
 tul acesta, voi u întoarce pre feciorul tău la
 6 pămîntul de unde ai ieșit de acolo?“ Și zise
 cătră dînsul Avraam: „Ia amente întru tine, ca
 7 să nu întorci pre feciorul meu acolo. Dom-
 nul Dumnezeu ceriului și Dumnezeu pămîn-
 tului, Carele m-au luat den casa tătîni-mieu și
 den pămîntul carele am născut, Carele mi-au
 grăit și mi-au jurat zicînd: ‘Ție-ț voi u da
 pămîntul acesta, și seminției tale!’, Acesta va
 trimite îngerul Său înaintea ta și vei loa
 8 fămeaie feciorului meu Isaac de acolo. Iară
 de nu va vrea muiarea să meargă cu tine la
 pămîntul acesta, curat vei fi de jurămîntul
 acesta, numai pre feciorul meu să nu-l întorci
 9 acolo“. Și puse sluga mîna lui supt armul
 lui Avraam, stăpînul lui, și jură lui pentru
 10 cuvîntul acesta. Și luu sluga 10 cămile
 dentru cămilele stăpînu-său, și den toate
 bunătățile stăpînului lui împreună cu dînsul,
 și să sculă de să dusă la Mijlocul-rîurilor, la
 11 cetatea lui Nahor. Și adormi cămilele afară
 den cetate, lîngă fîntîna cu apa cea de cătră
 12 seară, cînd ies ceale ce iau apă. Și zise:
 „Domnul Dumnezeu stăpînului meu
 Avraam, fă-m cale bună naintea mea astăzi și
 13 fă milă cu stăpînul meu, Avraam. Iată, eu
 stau la izvorul apei, și featele celor ce
 lăcuiescu în cetate mergu ca să scoață
 14 apă. Și va fi fecioara care eu voi u zice:
 ‘Pleacă ciutura ta pentru ca să beau’, și-m va
 zice: ‘Bea tu, și cămilele ți le voi u adăpa pînă
 unde vor înceta bîndu’, aceasta ai gătit slugii
 Tale, lui Isaac, și întru aceasta voi u cunoaște
 cum ai făcut milă cu stăpînul meu,
 15 Avraam“. Și fu mai nainte de a săvîrși el
 grăind întru cugetul lui, și, iată, Reveca ieși
 afară, carea să născuse lui Vathuil, feciorul
 Melhăi, muierei lui Nahor, și frate al lui
 16 Avraam, avînd ciutura pre umărul ei. Și
 fecioara era frumoasă la față foarte, fecioară
 era, bărbat n-au cunoscut pre dînsa, și, pogo-
 rîndu-se la izvor, îș împlu ciutura și să
 17 sui. Și alergă sluga întru timpinarea ei și
 zise: „Adapă-mă puținea apă den ciutura
 18 ta“. Și ea zise: „Bea, doamnel!“ Și grăbind,
 slobozi ciutura pre brațul ei și-l adăpa pre
 19 dînsul pînă unde au încetat bînd. Și-i zise:
 „Și cămilele-ț voi u adăpa, și voi u scoate apă
 20 pînă unde toate vor bea“. Și grăbi Și
 deșărtă ciutura în adăpătoare și alergă iarăș la
 fîntîna să scoață apă și scoase apă la toate
 21 cămilele. Și omul o pricipea pre dînsa și
 tăcea, pentru ca să cunoască de au îndereptat
 22 Domnul calea lui au ba. Și fu cînd înce-

tară toate cămilele bîndu, luu omul cercei de
 aur de trăgea cîte o drahmă și 2 brățări pre
 mîinele ei, trasul lor 10 galbeni de aur, Și o 23
 întrebă pre dînsa și zise: „A cui față ești? Spu-
 ne-m de iaste la tată-tău loc nșao de a
 odehni“. Și ea zise cătră dînsul: „Fată lui 24
 Vathuil sînt, al Melhăi, pre care l-au născut ea
 lui Nahor“. Și zise lui: „Paie și săturări 25
 multe sînt la noi și loc de odihnit“. Și bine- 26
 vrînd omul, să închină Domnului și zise:
 „Blagoslovit Domnul Dumnezeu stăpînului 27
 meu Avraam, Carele n-au lăsat dereptatea și
 adevărul de la stăpînul meu! Pre mine mă
 îndereptă Dumnezeu la casa fratelui stăpînu-
 lui meu“. Și alergînd copila, spuse mîne-sa 28
 după cuvintele acestea. Și Reveca avea 29
 frate pre nume Lavan și alergă Lavan cătră
 om afară la izvor. Și fu deca văzu cerceii și 30
 brățările în mîinile surorii lui și cînd auzi
 cuvintele Revecăi, surori-sa, zicînd: „Așa
 mi-au grăit omul“, și veni la om stînd el la
 cămile la izvor Și-i zise lui: „Întră 31
 înlăuntru, bine-i cuvîntat Domnul, pentru
 căce stai afară? Și eu am gătit casa și locul
 cămilor“. Și întră omul în casă și des- 32
 cărcă cămilele și puse paie și finuri cămilor
 și apă picioarelor lui și picioarelor oamenilor
 ce era cu el. Și le puse lor pîine să mănînce 33
 și zise: „Nu voi u mînce pînă [nũ] voi u grăi
 cuventile meale“. Și zisără: „Grăiaște!“ Și 34
 zise: „Sluga lui Avraam eu sînt. Și Domnul 35
 au blagoslovit pre stăpînu-mieu foarte, și s-au
 înlățat. Și-i deade lui oi și viței, și argint și aur,
 slugi și slujnice, cămile și măgari. Și născu 36
 Sarra, fămeaia stăpînului meu, un fecior stă-
 pînului meu după ce au îmbătrînit el, și-i
 deade lui cîte era la el. Și m-au jurat stăpî- 37
 nul meu, zicînd: ‘Să nu iai fămeaie fiului meu
 den featele hananeilor, întru care eu sălăș-
 luiescu întru pămîntul lor, Ce numai la 38
 casa tătîne-mieu să mergi și la neamul meu
 și vei lua muiare feciorului meu de acolo’. Și 39
 ziș stăpînului meu: ‘Cîndai nu va vrea să
 meargă cu mine?’ Și-m zise: ‘Domnul 40
 Dumnezeu, naintea Căruia bine am plăcut,
 Acela va tremite pre îngerul Său cu tine și-ț
 va înderepta calea și vei lua fămeaie fiului
 meu den neamul meu și den casa tătîni-
 mieu. Atuncea curat vei fi de blestăm 41
 meu, căci, cînd vei veni la neamul meu și nu-ț
 vor da ție, și vei fi curat de jurămîntul meu’.
 Și viînd astăzi la izvor, ziș: ‘Doamne Dumne- 42
 zăul stăpînului meu Avraam, de-m vei înderp-
 ta calea mea Tu, care eu acum voi u merge la
 ea, Iată, stau la izvorul apei, și featele oame- 43
 nilor cetății vor ieși ca să ia apă, și va fi fecioara
 căriia eu voi u zice: ‘Adapă-mă puținea apă den
 ciutura ta!’ Și-m va zice: ‘Și tu bea, și că- 44

milelor tale voiu scoate apă!', aceasta iaste fâmeaia carea o au gătit Domnul slugii Sale, lui Isaac, și întru aceasta voiu cunoaște cum ai
 45 făcut milă stăpînului meu Avraam'. Și fu mai nainte decît a săvîrși eu grăind întru
 cugetul meu, îndată Reveca ieșiia afară avînd
 ciutura pre umăr și pogorî la izvor și scoase
 46 apă. Și-i zis ei: 'Adapă-mă!' Și grăbind, slobozi
 ciutura pre brațul ei de pre dînsa și zise: 'Bea tu, și
 cămilele tale voiu adăpa'. Și am
 47 băut, și cămilele au adăpat. Și am întrebat
 pre ea și zis: 'A cui fată ești tu?' Și ea zise: 'Fată
 lui Vathuil sînt, feciorului lui Nahor, carele i-au
 născut lui Melha'. Și-i puș cerceii
 48 pre brațul ei și brățările pre mîin[i] le ei. Și
 binevrînd m-am închinat Domnului și binecuvîntai
 pre Domnul Dumnezăul stăpînului meu Avraam,
 Carele m-au îndereptat întru calăa adevărului,
 ca să iau fata fratelui stăpînului meu, fiiului
 49 lui. Deci de veș face voi milă și dereptate cătră
 stăpînul meu, spune-ți-m, ca să mă întorcu în
 dereapta au în stînga'. Și răspunzînd Lavan și
 50 Vathuil, ziseră: „De la Domnul au ieșit acesta
 lucru, nu vom putea să grăim împotriva ta rău
 51 au bine. Iată Reveca înaintea ta. Luundu-o,
 du-te, și fie fâmeaie feciorului stăpînului tău,
 52 după cum au grăit Domnul“. Și fu auzind
 sluga lui Avraam cuvintele lor, s-au închinat
 53 pre pămînt lui Dumnezău. Și scoțînd sluga
 vase de argint și de aur și îmbrăcăminte, au
 dat Revecâi, și daruri deade fratelui ei și
 54 mumei ei. Și mîncară și băură și el și oame-
 nii ce era cu el și dormiră. Și sculîndu-se
 demineața, zise: „Tremiteți-mă pentru ca să
 55 mă duc la stăpînu-mieu“. Și ziseră frații ei și
 mumă-sa: „Rămîie fata cu noi ca vreo 10 zile,
 56 și după aceeaa să va duce“. Și el zise cătră
 ei: „Nu mă opriți, și Domnul au îndereptat
 calea Lui întru mine; trimiteți-mă pentru ca
 57 să mergu la stăpînul meu“. Și ei ziseră: „Să
 chemăm copila și să întrebăm gura ei“. Și
 58 chemară pre Reveca și-i ziseră ei: „Mearge-
 vei cu omul acesta?“ Și ea zise: „Mearge-
 59 gi-voiu“. Și tremiseră pre Reveca, sora lor,
 și unealtele ei, și pre sluga lui Avraam, și pre
 60 cei cu dînsul. Și blagosloviră pre Reveca și
 ziseră ei: „Sora noastră ești, fă-te întru mii
 de zeci de mii și moștinească seminția ta
 61 cetățile nepriatinilor!“ Și sculîndu-se Reveca
 și roabele ei, s-au suit pre cămile și să dusără
 62 cu omul; și luînd sluga pre Reveca, s-au dus.
 Și Isaac mergea pren pustie, de cătră Fîntîna
 63 Videniei, și el lăcuia în pămîntul de cătră
 amiazăzi. Și ieși Isaac ca să se primble la
 64 cîmpu, mai nainte de înde seară, și căutînd
 cu ochii lui, văzu cămile viitoare. Și căutînd
 Reveca cu ochii, văzu pre Isaac și sări de pre
 cămilă.

Și zise cătră slugă: „Cine iaste omul acela ce
 65 merge în cîmpu întru întempinarea noastră?“
 Și zise sluga: „Acesta iaste stăpînul meu.“
 Iară ea, luîndu-ș brobodealnegul, să
 66 îmbrăca. Și povesti sluga lui Isaac toate
 67 cuventele cîte au făcut. Și întră Isaac în
 casa mumei lui și luu pre Reveca și i să făcu
 lui fâmeaie și o iubi pre dînsa. Și să mîngîia
 Isaac pentru Sarra, muma lui.

C A P X X V

i adăogînd Avraam, iș luu fâmeaie,
 1 căriia numele-i era Hettura. Și-i
 2 născu lui pre Zomvran și pre Iezan și
 pre Mada și pre Madiam și pre Ievoc
 și pre Soia. Și Iezan au născut pre
 3 Sava și pre Thaman și pre Dedan. Și
 feciorii lui Dedan fură: Raguil și Navdeil
 și Asuriim și Laturiiim și Loomit. Și
 4 feciorii lui Madiam: Ghefar și Afer și
 Enoch și Avitha și Eldaga, toți
 5 aceștea era feciorii Heturii. Și deade
 Avraam toate unealtele lui lui Isaac,
 6 feciorul lui. Și feciorilor țitorilor
 lui au dat Avraam daruri, și-i scoase
 pre dînsii în laturi de la Isaac, feciorul
 7 lui, încă fiind el viu, cătră răsărit,
 la pămîntul răsăriturilor. Și aceștea
 8 sînt anii zilelor vieții lui Avraam
 cîț au trăit: 175 de ani. Și slăbind
 9 Avraam, muri întru bătrîneațe
 bune, bătrîn și plin de zile, și să
 puse lîngă norodul lui. Și-l îngropară
 10 pre dînsul Isaac și Ismail, amîndoi
 feciorii lui, în peștira cea îdoită,
 în țarina lui Efron, feciorul lui
 11 Saar Heteului, carele iaste împotriva
 Mamvriei, Țarina și peștera ce au
 12 cîștigat Avraam de la feciorii
 13 lui Het, acolo îngropară pre Avraam
 și pre Sarra, fâmeaia lui. Și fu
 14 după ce muri Avraam, blagoslovi
 Dumnezău pre Isaac, fiiul lui, și
 15 lăcui Isaac lîngă Fîntîna Vederii.
 Și aceastea sînt naștirile lui Ismail,
 16 feciorul lui Avraam, pre carele au
 născut Agar, slujnica Sarrei, lui
 17 Avraam, și aceastea sînt numele
 18 feciorilor lui Ismail, pre numele
 rudeniilor lui: cel dentîiu născut,
 19 Ismail, și Navaioth și Chidar și
 Navdeil și Masam și Masma și
 20 Duma și Masi și Hodan și The-
 man și Ietur și Nafes și Chedma.
 Aceștea sînt feciorii lui Ismail,
 și aceastea sînt numele lor, în
 21 corturile lor și întru odăile lor,
 12 boiari, după limba lor. Și
 22 aceștea-s anii vieții lui Ismail—
 137 de ani. Și slăbind, muri și se
 23 alătură lîngă ruda lui. Și lăcui
 24 de la Evilat pînă la Sur, carea
 25 iaste înaintea feații Egiptului,
 pînă a veni la asiriani, înaintea
 26 feații tuturor fraților lui au
 27 lăcuit. Și aceastea-s naștirile
 28 lui Isaac, feciorul lui Avraam:
 Avraam au născut pre Isaac. Și
 29 Isaac era de 40 de ani cînd au
 30 luat pre Reveca, fata

21 lui Vathuil Sirului, lui fâmeaie. Și să ruga
Isaac Domnului pentru Reveca, fâmeaia lui,
pentru că era stearpă. Și-l ascultă pre dînsul
22 Dumnezău, și zămisli în pîntece Reveca,
fâmeaia lui. Și juca copiii întru dînsa și
zise: „De iaste să mi să facă așa, pentru ce mie
aceasta?” Și mearse să întreabe de la Dom-
23 nul. Și zise Domnul ei: „Doao limbi în
zgăul tău sînt și doao năroade den pîntecele
tău se vor împărți. Și va covîrși nărod pre
24 nărod și cel mai mare va sluji celui mai
mic“. Și să împlură zilele a naște ea și la
25 dînsa era geameni întru pîntecile ei. Și ieși
feciorul cel întîiu născut, roșiu tot ca o piale,
26 păros, și-i numi numele lui Isaf. Și după
acesta ieși fratele lui, și mîna lui prinsă de căl-
cîiul lui Isaf, și numi numele lui Iacov. Și Isaac
era de 60 de ani cînd au născut pre aceștea
27 Reveca. Și crescură tinereii, și era Isaf om
știind vîna, mojit, iară Iacov – om neviclean,
28 lăcuind în casă. Și iubiia Isaac pre Isaf,
pentru căci vînatul lui era mîncarea lui, iară
29 Reveca iubiia pre Iacov. Și fiarse Iacov
fiertură și veni Isaf de la cîmp ostenit. Și
30 zise Isaf cătră Iacov: „Gustă-m den fiertura
acestui grîu, pentru că slăbesc“. Pentru aceea
31 să numi numele lui Edom. Și zise Iacov
cătră Isaf: „Dă-mi astăzi naștirile tale ceale
32 dentîiu mie“. Și zise Isaf: „Iată, eu merg să
moriu, și ce mi-s bune aceaste născături
33 înainte?” Și-i zise lui Iacov: „Jură-te mie
astăzi“. Și jură lui. Și au dat Isaf naștirile den-
34 tîiu lui Iacov. Și Iacov deade lui Isaf pîine și
fiertură de linte, și mîncă și bău, și să sculă de
să duse; și ocări Isaf naștirile dentîiu.

C A P X X V I

1 i fu foamete pre pămînt, afară de foa-
metaea cea mai denainte, carea s-au
făcut în zilele lui Avraam. Și mearse
Isaac cătră Avimeleh, împăratul
2 Filistiim, la Gherara. Și Să ivi lui
Dumnezeu și zise: „Nu te pogorî la Eghipet, ce
lăcuiaște în pămîntul carile și-l voiu spune
3 ție. Și vei sălășlui în pămîntul acesta și voiu
fi cu tine și te voiu blagoslovi, pentru că ție și
seminții tale voiu da tot pămîntul și voiu întări
jurămîntul Mieu carele M-am jurat lui Avraam,
4 tatălui tău. Și voiu înmulți seminția ta ca
stealele ceriului și voiu da seminției tale tot
pămîntul acesta și se vor blagoslovi întru se-
5 minția ta toate limbile pămîntului, Pentru căci
au ascultat Avraam, tată-tău, glasul Mieu și au
păzit poruncile Meale și învățăturile Meale și di-
6 reptățile Meale și legile Meale“. Și lăcui Isaac
7 la Gherara. Și întrebară oamenii locului pen-
tru Reveca, fâmeaia lui, și zise: „Sor mie

iaste“, pentru că să temu a zice „Fâmeaie-m
iaste“, pentru ca nu doară să-l ucigă oamenii
locului pentru Reveca, căce era frumoasă la
față. Și fu acolo în mulți ani. Și privind Avi- 8
meleh, împăratul Gherarei, pre fereastră,
văzu pre Isaac glumind cu Reveca, fâmeaia
lui. Și chemă Avimeleh pre Isaac și-i zise 9
lui: „Oare fâmeaie-ți iaste? Și căce ai zis: ‘Sor
îm iaste’?“. Și zise Isaac: „Am zis pentru căce
cîndai să nu moriu pentru dînsa“. Și zise 10
lui Avimeleh: „Ce ai făcut aceasta noao? Puțin
ar fi dormit cineva den ruda mea cu fâmeaia
ta, și ai fi adus asupra noastră necunoș-
tință“. Și porunci Avimeleh la tot norodul 11
lui, zicînd: „Tot cine se va atinge de omul
acesta au de fâmeaia lui, cu moarte va fi vino-
vat“. Și sămănă Isaac întru pămîntul ace- 12
la și află întru anul acela orzu dînd 100. Și-l
blagoslovi pre dînsul Domnul. Și să înălță 13
omul și, mergînd înainte, mai mare se făcea,
pînă unde mare să făcu foarte. Și să făcură 14
lui dobitoc de oi și dobitoc de boi și arături
multe. Și zavistuiră pre dînsul filistiimii, Și 15
toate fîntînile cîte au săpat slugile lui în vrea-
mea tătîni-său le-au astupat filistiimii și le-au
umplut de pămînt. Și zise Avimeleh cătră 16
Isaac: „Du-te de la noi, că mai mare decît noi
te-ai făcut foarte“. Și să mută de acolo 17
Isaac și poposi la rîpa Gherarilor și tăbărî
acolo. Și iarăș Isaac au săpat fîntînile cu 18
ape, carele au săpat slugile lui Avraam, tatăl
lui, și le-au astupat pre eale filistiimii după ce
au murit Avraam, tatăl lui, și le numi pre dîn-
săle cu nume, după numele care le-au numit
tatăl lui. Și săpară slugile lui Isaac în rîpa 19
Gherarilor și aflară acolo fîntînă de apă
vie. Și să bătură păstorii Gherarilor cu 20
păstorii lui Isaac, zicînd cum a lor iaste apa. Și
numiră numele fîntînii, „Strîmbătate“, pentru
că strîmbătate i-au făcut lui. Și rădicîndu-se 21
de acolo, au săpat altă fîntînă și să priciia și
pentru aceea. Și numi numele ei „Vrajbă“. 22
Și rădicîndu-se de acolo, au săpat altă fîntînă,
și nu s-au bătut pentru aceea. Și i-au numit
numele ei „Lărgime de loc“, zicînd: „Pentru
căci acum au lărgit Domnul noao și ne-au
crescut pre pămînt“. Și să sui de acolo la 23
Fîntîna Jurămîntului. Și Să ivi lui Dumne- 24
zeu în noaptea aceea și zise: „Eu sînt Dom-
nul lui Avraam, tatălui tău. Nu te teame,
pentru că cu tine sînt și te-am blagoslovit și
voiu înmulți seminția ta, pentru Avraam, tatăl
tău“. Și zidi acolo jîrtăvnic și chemă nume- 25
le lui Dumnezău și puse acolo cortul lui. Și săpa-
ră acolo slugile lui Isaac fîntînă. Și Avimeleh 26
să duse la dînsul de la Gherara, și Ohozath, ce ție-
nea pre noru-sa, și Filoh, voivodul puterei

27 lui. Și zise cătră dînșii Isaac: „Pentru căci
aș venit cătră mine? Și voi m-aș urît și m-ași
28 scos de la voi“. Și ei au zis: „Văzînd te-am
văzut că Domnul era cu tine și am zis: ‘Fie
dară, întru mijlocul nostru și întru mijlocul tău
29 să punem cu tine legătură. Ca să nu faci cu
noi rău, în ce chip noi nu ne-am scîrbit și în ce
chip ție și-am trebuit bine și te-am scos cu
pace’. Și tu acum blagoslovit ești de Domnul”.

30/31 Și le făcu ospăț, și mîncară și băură. Și scu-
lîndu-se dimineața, jură om aproapei lui,
și-i trimise pre dînșii Isaac și să dusără cu
32 mîntuire de la dînsul. Și fu întru aceea zi,
și, mergînd slugile lui Isaac, îi spuseră pentru
fîntîna ce-au săpat și ziseră: „Nu am aflat
33 apă“. Și o numi „Jurămînt“, pentru
aceaea numi nume cetății Fîntîna Jurămîntu-
34 lui, pînă în ziua de astăzi. Și era Isaf de 40
de ani, și luo muiare pre Iudin, fata lui Veil
Heteul, și pre Vasemcath, fata lui Elon
35 Eveul. Și să priciia cu Isaac și cu Reveca.

C A P X X V I I

1 i fu după ce-au îmbătrînit Isaac și să
tîmpiră ochii lui a vedea, și chemă pre
Isaf, feciorul lui cel mai bătrîn, și-i
zise lui: „Fiiul meu!“ Și zise: „Iată
2 eu“. Și zise lui: „Iată, am îmbătrî-
3 nit și nu știu ziua morții meale. Acum dară
ia-ț unealta ta, arcul și tulba, și ieși afară la
4 cîmpu. Și vînează-m vînat și-m fă mie
bucate după cum iubescu eu și-m adu ca să
mă mîncu, pentru ca să te blagoslovească sufletul
5 meu mai înainte de ce voi muri“. Și
Răveca auzi grăind Isaac cătră Isaf, feciorul
lui. Și să duse Isaf la cîmp ca să vineaze vînat
6 tătîni-său. Și Răveca zise cătră fiiu-său cel
mai mic: „Vezi, am auzit pre tată-tău grăind
7 cătră Isaf, fratele tău, grăind: ‘Adu-m vînat
și-m fă de mîncat, pentru ca mîncînd să te bla-
goslovesc înaintea Domnului mai înainte
8 decît a muri eu’. Deci acum, fiiul meu,
ascultă pre mine, duple cum poruncescu eu
9 ție. Și mergînd la oi, ia-m de acolo doi iezi
moi și buni, și voi face pre ei bucate tătî-
10 ni-tău cum iubeaște. Și vei aduce tătîni-tău
și va mînce, pentru ca să te blagoslovească
11 tată-tău mai nainte de moartea lui“. Și zise
Iacov cătră Răveca, mumă-sa: „Iaste Isaf, fra-
12 tele meu, om păros, și eu – om neated. Cîndai
să nu mă pipăie tatul meu, și voi fi înaintea lui
ca un nebăgat în seamă și voi aduce asupra mea
13 blestem, și nu blagoslovenie“. Și-i zise lui
mumă-sa: „Pre mine – blestemul tău, fiiul meu;
numai ascultă glasul meu și, mergînd, adu-mi“.

14 Și mergînd, luo și aduse mume-sii și făcu
15 mumă-sa bucate dupe cum iubia tatăl lui. Și
luînd Răveca îmbrăcămîntea lui Isaf, feciorul

ei cel mai bătrîn, cea bună, care era la dînsa în
casă, au îmbrăcat pre Iacov, feciorul ei cel mai
tînăr. Și pieile iezielor le-au pus prejur bra- 16
țile lui și preste ceale goale ale grumazului
lui. Și deade bucatele și piinile care au 17
făcut pre mîinile lui Iacov, feciorul ei, și aduse
părintelui său. Și zise: „Tată!“ Și el zise: 18
„Iată eu, cine ești tu, fiule?“ Și zise Iacov 19
cătră tată-său: „Eu sînt Isaf, cel dentîiu născut
al tău, am făcut după cum mi-ai grăit mie.
Sculîndu-te, șezi și mîncă den vînatul meu,
20 pentru ca să mă blagoslovească sufletul
tău“. Și zise Isaac feciorului său: „Ce iaste 20
aceasta care ai aflat așa curînd?“ Și el zise:
„Ce au dat Domnul Dumnezeu înaintea mea.”
21 Și zise Isaac cătră Iacov: „Apropie-te de mine
și te voi pipăi, fiule, de ești tu fiiul meu Isaf
22 au ba“. Apropie-se Iacov cătră Isaac, tatăl lui,
și-l pipăi pre el și zise: „Glasul iaste glasul lui
Iacov, iară mîinile sînt mîinile lui Isafu“. Și 23
nu-l cunoscă pre dînsul, pentru că-i era mîi-
nile lui ca mîinile lui Isaf, fratelui său,
păroase. Și-l blagoslovi pre dînsul și
zise: „Tu ești, fiiul meu, Isaf?“ Și zise: 24
„Eu“. Și-i zise: „Adu-m aproape și voi 25
mînce den vînatul tău, fiule, pentru ca să te
blagoslovească sufletul meu“. Și aduse lui
și mîncă, și-i aduse vin și bău. Și zise lui 26
Isaac, tată-său: „Apropii-te de mine și mă
sărută, fiiul meu!“ Și apropiîndu-se, îl 27
sărută pre dînsul; și mirosi mirosul hainilor lui și
blagoslovi pre dînsul și zise: „Iată mirosul
feciorului meu, ca mirosul unii țarine pline,
28 care au blagoslovit Dumnezău. Și să-ț dea
ție Dumnezău den roao ceriului și den grăsi-
mea pămîntului și mulțime de grîu și de
29 vin. Și slujască ție limbi, și închine-ți-se ție
boiari. Și fii stăpîn fratelui tău și ți se vor
închina ție feciorii tătîne-tău. Cela ce te va
blestema, blestemat, iară cela ce te va blagoslovi,
30 blagoslovit“. Și fu după ce părăsi Isaac a
blagoslovi pre Iacov, fiiul său, și fu cît ieși
Iacov den fața lui Isaac, tătîni-său, și Isaf, fra-
31 tele lui, au venit de la vînat. Și făcu și el
bucate și duse tătîni-său și zise tătîni-său:
„Scoale-se părintele meu și mînce den
vînatul fiiului său, pentru ca să mă blagoslo-
32 vească sufletul tău“. Și-i zise Isaac, tată-său:
„Cine ești tu?“ Și el zise: „Eu sînt feciorul
33 tău cel dentîiu născut, Isaf“. Și să ciudi
Isaac ciudă foarte mare și zise: „Cine iaste
cela ce mi-au vînat mie vînat și mi-au adus
mie? Și am mîncat den toate, mai nainte de a
veni tu, și l-am blagoslovit pre dînsul și va fi
34 blagoslovit“. Și fu deca auzi Isaf cuventile
lui Isaac, tătîni-său, strigă cu glas mare și
amar foarte și zise: „Blagosloveaște și pre
35 mine, tată!“ Și zise lui: „Venindu fratele
tău, cu hicișug au luat blagoslovenia
ta“. Și zise: „Pre dreptul s-au nu- 36

mit numele lui Iacov, pentru că a doao oară m-au înșelat acum. Și naștirile dentii mi-au luat, și acum mi-au luat blagoslovenia mea“. Și zise Isaf tătîni-său: „Nu mi-ai lăsat blagoslovenie, tată?“ Răspunzîndu Isaac, zise cătră Isaf: „De l-am făcut pre dînsul stăpîn ție, și pre toți frații lui i-am făcut slugi lui, și cu grîu și vin l-am întărit pre el, dară ție ce-ț voi face, fiul meu?“ Și zise Isaf cătră tată-său: „Au doară numai o blagoslovenie iaste la tine, tată? Blagosloveaști-mă dară și pre mine, tată!“ Și umilindu-se Isaac, strigă cu glas mare Isaf și plîns. Și răspunzînd Isaac, tatul lui, zise lui: „Iată, din grăsimia pămîntului va fi lăcuința ta, și den roaua ceriului de sus. Și pre sabia ta vei trăi și frăține-tău vei sluji. Și fi-va cîndu de vei surpa, și vei dezlega jugul lui den gîtul tău“. Și purta pizmă Isaf lui Iacov, pentru blagoslovenia ce l-au blagoslovit pre dînsul tatul lui. Și zise Isaf întru cugetul lui: „Apropii-se zilele jellii tătîni-mieu, pentru ca să ucig pre Iacov, fratele meu“. Și să spusără Revecăi cuventele lui Isaf, feciorului ei cel mai bătrîn, și trimișînd au chemat pre Iacov, feciorul ei cel mai tînăr, și-i zise lui: „Iată, Isaf, fratele tău, înfricoșază pre tine, ca să te omoară. Acum dară, fiul meu, ascultă glasul meu și, sculîndu-te, fugi la Mijlocul-rîurilor, la Lavan, fratele meu, la Haran, și lăcuiaste cu dînsul cîteva zile, pînă să va întoarce mînia și urgia fratelui tău de la tine. Și va uita ce i-ai făcut lui; și voi tremite de te vor chema de acolo, pentru ca să nu mă lipsescu de feciori de amîndoi de voi într-o zi“. Și zise Revecă cătră Isaac: „Mi s-au supărat de viață-mi pentru featele feciorilor lui Het. De va lua Iacov fămeaie den featele pămîntului acestuia, ce mi-e mie a trăi?“

CAP XXVIII

1 **S**i chemînd Isaac pre Iacov, îl blagoslovi pre el și porunci lui, zicînd: „Să nu iai muiare den featele lui Hanaan. 2 Sculîndu-te, fugi la Mijlocul-rîurilor, la casa lui Vathuil, tatul mumei tale, și să iai ție de acolo muiare, den featele lui 3 Lavan, fratelui mîne-ta. Și Dumnezeul meu să te blagoslovească pre tine și să te crească și să te înmulțească, și vei fi întru adu- 4 nări de limbi. Și să-ț dea blagoslovenia lui Avraam, tătîne-mieu, ție și siminții tale după tine, ca să moștenești pămîntul nemerniciei tale, carele au dat Dumnezău lui Avraam“. 5 Și trimise Isaac pre Iacov și să duse la Mijlocul-rîurilor cătră Lavan, feciorul lui Vathuil Sirului, fratele Revecăi, mumei lui 6 Iacov și lui Isafu. Și văzînd Isaf cum au blagoslovit Isaac pre Iacov și să du-

se la Mijlocul-rîurilor Siriei să-ș ia lui fămeaie de acolo, cînd blagosloviia pre dînsul și porunci lui, zicînd: „Să nu iai muiare den featele lui Hanaan“, 7 Și auzi Iacov pre tată-său și pre mumă-sa și să duse la Mijlocul-rîurilor Sirii, 8 Și văzînd și Isaf cum sînt reale featele lui Hanaan înaintea lui Isaac tătîni-său, 9 Să duse Isaf cătră Ismail și luo pre Maeleth, fata lui Ismail, feciorul lui Avraam, sora lui Naveoth, lîngă fămeile lui fămeaie. 10 Și ieși Iacov de la Fîntîna Jură-mîntului și să duse la Haraan. 11 Și află loc și dormi acolo, pentru că au apus soarele, și luo den pietrele locului și puse la capul lui și dormi întru locul acela și văzu vis. 12 Și iată, scară întărită în pămînt, căriia capul ajungea în ceriu, și îngerii lui Dumnezău să suia și să pogorîia pre dînsa. 13 Și Domnul era întărit pre ea și zise: „Eu sînt Dumnezăul lui Avraam, tătîni-tău, și Dumnezăul lui Isaac. Nu te teame. Pămîntul asupra căruia dormi tu, ție și-l voi da și seminției tale. 14 Și va fi seminția ta ca năsipul pămîntului și să va lăți spre mare și spre amiazăzi și amiazănoapte și la răsărit, și să vor blagoslovi întru tine toate neamurile pămîntului și întru seminția ta. 15 Și iată, Eu sînt cu tine, păzindu-te în toată calea unde vei merge, și te voi întoarce la pămîntul acesta, pentru că nu te voi lăsa pînă voi face Eu toate cîte am grăit ție“. 16 Și să sculă Iacov den somnul său și zise că: „Iaste Domnu în locul acesta, și eu n-am știut“. 17 Și să spămîntă și zise: „Foarte înfricoșat locul acesta. Nu iaste aceasta fără numai Casa lui Dumnezău, și aceasta e poarta ceriului“. 18 Și să sculă Iacov dimineața și luo piatra carea au fost pus la căpătîiul lui și o puse stîlpu și turnă untdelemnul pre vîrful ei. 19 Și numi numele locului aceleuia „Casa lui Dumnezeu“. 20 Și mai nainte să chema cetatea Ulamaus. Și să rugă Iacov rugă, zicînd: „De va fi Domnul Dumnezeu cu mine, mă va păzi întru calea aceasta unde eu mă duc și-m va da pîine să mănîncu și haine să mă îmbrac 21 mă va întoarce cu mîntuire la casa tătîni-mieu și-m va fi Domnul întru Dumnezău, 22 Și piatra aceasta ce am pus stîlpu în va fi mie Casa lui Dumnezău, și de toate cîte-m vei da, a zecea le voi zeciu pre eale Ție“.

CAP XXIX

1 **S**i rîdicîndu-ș Iacov picioarele, să duse la pămîntul răsăriturilor la Lavan, feciorul lui Vathuil Sirului, fratele Revecăi, mumei lui Iacov și Isaf. 2 Și veade și iată fîntîna în cîmpu, și era acolo trei turme de oi odihnindu-se la dînsa, pentru că den fîntîna aceea a-

dăpa turmele, și era piatră mare pre gura fîntînii. Și să aduna acolo toate turmele; și răsturna piatra den gura fîntînii și adăpa oile, și așăza piatra la gura fîntînii la locul ei. Și zise lor Iacov: „Fraților, de unde sînteț voi?”

Și ei ziseră: „Den Haraan sîntem”. Și zise lor: „Știț pe Lavan, feciorul lui Nahor?” Și ei ziseră: „Știmu-l!” Și zise lor: „Sănătos iaste?” Și ei ziseră: „Sănătos”. Și iată, Rahil, fata lui, veniia cu oile. Și zise Iacov: „Încă iaste zio multă, încă nu iaste vreama a se aduna toate dobitoacele; adăpînd oile, păsaț de la paștiț”. Și ei ziseră: „Nu vom putea, pînă să vor aduna toți păstorii și vor răsturna piatra den gura fîntînii, și vom adăpa oile”. Încă el grăind cătră ei, și Rahil, fata lui Lavan, veniia cu oile tătîni-său; pentru că ea păstea oile tătîni-său. Și fu deca văzu Iacov pre Rahil, fata lui Lavan, fratelui mumei lui, și oile lui Lavan, fratelui mumei lui, și apropiindu-se Iacov, răsturnă piatra de pe gura fîntînii și adăpa oile lui Lavan, fratelui mumei lui. Și sărută Iacov pre Rahil și, strîgînd cu glasul lui, plînse. Și povesti Rahilii cum iaste frate tătîni-său; și alergînd, spuse tătîni-său după cuvintele aceastea. Și fu deca auzi Lavan de numele lui Iacov, fiul surorii lui, alergă întru timpinarea lui și îmbrățișîndu-l, îl sărută și-l aduse pre dînsul în casa lui și povesti lui Lavan toate cuvintele aceastea. Și zise lui Lavan: „Den oasele meale și den trupul meu ești tu”. Și era cu el o lună de zile. Și zise Lavan cătră Iacov: „Pentru căce-m ești frate, să nu-m slujești în dar! Spune-m, ce-ț iaste simbria?” Și la Lavan era doao feate: numele cei mai mari Lia, și numele cei mai tinere Rahil. Și ochii Liei era bolnavi, iar Rahil era frumoasă la chip și ghizdavă la față foarte. Și îndrăgi Iacov pre Rahil și zise: „Sluji-ț-voiu șapte ani pentru Rahil, fata ta cea mai tînără”. Și zise lui Lavan: „Mai bine să o dau ție pre dînsa decît să o dau pre dînsa la alt bărbat. Lăcuiaște cu mine!” Și sluji Iacov pentru Rahila 7 ani; și era înaintea lui ca zile puține, pentru căci iubii el pre dînsa. Și zise Iacov cătră Lavan: „Dă-mi mie fămeaia mea, pentru că s-au umplut zilele, pentru ca să întru la dînsa”. Și strînse Lavan pre toți oamenii locului și făcu nuntă. Și se făcu seară și, luîndu Lavan pre Lia, fata lui, o au băgat înlăuntru la Iacov, și să culcă cu ea Iacov. Și deade Lavan fie-sa, Liei, pre Zelfan slujnica. Și se făcu dimineață și, iată, era Lia. Și zise Iacov cătră Lavan: „Ce mi-ai făcut aceasta? Au nu pentru Rahila ți-am slujit ție? Și pen-

tru căci m-ai smintit?” Și răspunse Lavan: „Nu iaste așa întru locul nostru, să dăm cea mai tînără mai nainte decît cea mai bătrînă. Săvîrșaste dară al șaptelea aceștia, și-ț voi da și pre aceasta, pentru poslușanie ce poslușăști la mine încă alți șapte ani”. Și făcu Iacov așa, și plini și acei șapte ani, și-i deade lui Lavan pre Rahila, fata lui, fămeaie lui. Și deade Lavan featei lui pe Vala slujnica. Și să culcă cu Rahila și îndrăgi mai mult pre Rahila decît pre Lia; și sluji lui încă 7 ani. Și văzînd Domnul Dumnezeu cum să urăște Lia, deșchise zgăul ei, iară Rahila era stearpă. Și zămisli Lia și născu fecior lui Iacov, și-i numi numele lui Ruvim, zicînd: „Pentru că au văzut Domnul smerenia mea și mi-au dat mie fecior; acum dară mă va iubi bărbatul meu”. Și zămisli iarăș Lia și născu al doilea fecior lui Iacov și zise: „Căci au auzit Domnul cum mă urăscu, și mi-au dat încă și acesta”. Și-i numi numele lui Semeon. Și zămisli iarăș și născu fecior și zise: „Întru această vreamă cătră mine va fi bărbatul meu, pentru că am născut lui 3 feciori”. Pentru aceea au numit numele lui Levi. Și zămislind, mai născu fecior și zise: „Acum încă aceasta mă voi ispovedui Domnului”. Pentru aceea numi numele lui Iuda, și încetă a naște.

C A P X X X

și văzînd Rahil cum n-au născut lui Iacov, și zavistui Rahil pre soru-sa și zise lui Iacov: „Dă-m fecior, iară de nu, voi muri eu”. Și mîniindu-se Iacov pre Rahil, zise ei: „Doară nu în locul lui Dumnezeu sînt eu, Carele te-au sterpit den roada pîntecelui tău?” Și zise Rahil lui Iacov: „Iată slujnica mea Valla, culcă-te cu ea, și va naște pre genuchile meale, și voi face și eu feciori, dentr-însa”. Și-i deade lui pre Valla, slujnica ei, fămeaie lui, și să culcă cu dînsa Iacov. Și zămisli Valla, slujnica Rahilei, și născu lui Iacov fecior. Și zise Rahil: „Judecă-m Dumnezeu și-m ascultă glasul și-m deade fecior”. Pentru aceea numi numele lui Dan. Și mai zămisli încă Valla, slujnica Rahilei, și născu al doilea fecior lui Iacov. Și zise Rahil: „Ajutoră-m Dumnezeu și mă întorșu surorii meale și mă întăriiu”. Și numi numele lui Nefthalim. Și văzu Lia cum au stătut de a mai naște, și luo pre Zelfan, slujnica ei, și o deade pre dînsa lui Iacov, fămeaie. Și zămisli Zelfan, slujnica Liei, și născu Iacov fecior. Și zise Lia: „Întru noroc!” Și-i numi numele lui Gadu. Și zămisli încă Zelfa, slujnica Liei, și născu lui Iacov fecior al doilea. Și zise Lia: „Fericită - eu, căci mă fericescu muierile!” Și numi numele lui Asir.

14 Și să duse Ruvim în zilele seacerei de grâu, și
află meare de mandragora în țarină și le aduse
la Lia, mumă-sa. Și zise Rahil cătră soru-sa,
Lia: „Dă-mi den mandragurile feciorului
15 tău!“ Și zise Lia: „Nu ți-e destul căci ai luat
pre bărbatul meu? Au doară și mandragurile
feciorului meu vei să iai?“ Și zise Rahil: „Nu
așa, doarmă cu tine noaptea aceasta, pentru
16 mandragurile feciorului tău!“ Și veni Iacov
de la țarină seara și ieși Lia întru întimpinarea
lui și zise: „Cătră mine să vii astăzi, pentru
căci te-am nămit, pentru mandragurile fecio-
rului meu“. Și dormi cu dînsa în noaptea
17 aceea. Și auzi Dumnezeu pre Lia și,
zămislind, născu lui Iacov al cincelea
18 fecior. Și zise Lia: „Dat-au Dumnezeu
plata mea, pentru căci am dat slujnica mea
bărbatului meu“. Și numi numele lui Isahar,
19 carele iaste „Plată“. Și zămisli încă Lia și
20 născu lui Iacov fiu, al șaselea. Și zise Lia:
„Dărui-m mie Dumnezeu dar bun! Întru
aceasta vreme mă va aleage bărbatul meu,
21 pentru că i-am născut lui șase feciori“. Și
22 numi numele lui Zavolon. Și după aceasta
23 născu fată, și-i numi numele ei Dina. Și-Ș
aduse Dumnezeu aminte de Rahil, și auzi ei
24 Dumnezeu, și-i deschise zgăul ei. Și zămis-
lind, născu lui Iacov fecior; și zise Rahil:
„Luatu-mi-au Dumnezeu ponosul meu!“
25 Și-i numi numele lui Iosif, zicînd: „Adaogă
26 Dumnezeu și alt fecior“. Și fu dupe ce
născu Rahil pre Iosif, zise Iacov lui Lavan:
„Trimite-mă pentru ca să mergu la locul
27 meu și la pămîntul meu. Dă-m muierile
meale și copiii pentru carii am slujitu ție,
28 pentru ca să mă duc, că tu știi slujba care ți-am
slujit ție“. Și zise lui Lavan: „De am aflat
29 har înaintea ta, aș vrăji. Pentru că Dumnezeu
m-au blagoslovit cu întrarea ta. Împărți
30 simbria ta cătră mine, și ți-o voiu da“. Și
zise Iacov: „Tu cunoști cîte ți-am slujit ție, și
31 cîte dobitoace era cu mine ale tale. Pentru
că puține era cîte era înaintea mea, și crescură
întru mulțime, și te blagoslovi Domnul Dum-
nezău pre piciorul meu. Deci acum, cînd voiu
32 face și eu mie casă?“ Și-i zise lui Lavan:
„Ce-ți voiu da?“ Și-i zise lui Iacov: „Nu-m vei
da nemică. De vei face mie cuvîntul acesta,
iarăș voiu paște oile tale, și le voiu păzi:
33 Treacă toate oile tale astăzi, și voiu împărți de
acolo toată oaia murgă întru miei, și toată albă
și pestriță întru miei, și întru capre, în va fi
mie simbria, și va fi mie. Și mă va asculta
pre mine dreptatea mea întru ziua de mîine,
ce-m va fi simbria înaintea ta: tot ce nu va fi
bălțat și alb întru capre, și murg întru miei,
34 furat va fi cătră mine“. Și zise lui Lavan:
35 „Fie după cuvîntul tău!“ Și împărți întru
ziua aceea țapii cei bălțați și cei albi, și toate
caprele ceale bălțate și albe, și tot ce era alb în-

tru eale, și tot ce era murg întru miei, și deade
pren mina feciorilor lui. Și le despărți cale 36
de trei zile și întru mijlocul lor și întru mijlocul
lui Iacov; și Iacov păstea oile lui Lavan ce
rămăsease. Și-ș luó Iacov toiag de stirac 37
vearde, și de nuc, și de paltin; și le cură pre
dînsele Iacov belituri albe, și trăgînd împrejur
albeața, să arăta pre toiage albeața ce au 38
curat, împistrită. Și puse toiagele ce au
curat în albiile adăpătorilor apei, pentru ca, 39
venind oile să bea înaintea toiagelor, venind
eale să bea, să zămislească oile pre
toiage. Și zămisliia oile pre toiage și naștea 40
oile albe, și împistrite, și în feliul cenușii
pătate. Iară cîrlanii i-au împărțit Iacov, și 41
au pus înaintea oilor berbeace alb, și tot
împistrit întru cîrlani; și-ș împărți lui turme
osebite și nu le amestecă întru oile lui
Lavan. Și fu întru vremea cînd zămisliia 42
oile luund în zgău, puse Iacov toiagile înaintea
oilor în covăți, ca să zămislească eale dupe
toiage. Și cînd naștea oile, nu le puneau; și 43
fură ceale neînsemnate ale lui Lavan, și ceale
însemnate, ale lui Iacov. Și să îmbogăți 43
omul foarte-foarte, și să făcură lui dobitoac
mult și boi, slugi, slujnice, cămile și măgari.

C A P X X X I

1 și auzi Iacov cuvintele feciorilor lui
Lavan, zicînd: „Luatu Iacov toate
2 ale tătîni-nostru și dentru ale tatălui
nostru au făcut toată mărirea
3 aceasta“. Și văzu Iacov fața lui
Lavan și, iată, nu era fața lui ca ieri și ca alal-
4 tairi. Și zise Domnul cătră Iacov: „Întoar-
5 ce-te la pămîntul tătîni-tău și la ruda ta, și
voiu fi cu tine!“ Și trimișînd Iacov, au che-
6 mat pre Lia și pre Rahil la cîmp, unde era tur-
7 mele, și le zise lor: „Văzu eu fața tătî-
8 ni-vostru cum nu iaste cătră mine ca ieri și ca
alaltairi, iară Dumnezeu tătîni-mieu era cu
9 mine. Și voi știți cum cu toată virtutea mea
am slujit tătîni-vostru; Și tată-vostru m-au
10 dat în laturi și mi-au schimbat simbria mea
acelor 10 cîrlani; și Dumnezăul tătîni-mieu nu
11 i-au dat lui să-m facă rău. De va zice așa:
12 ‘Ceale pestrițe vor fi simbria ție’, și vor naște
toate oile pestrițe; iară de va zice: ‘Ceale albe
să fie ție simbria ta’, și vor naște toate oile
13 albe. Și luó Dumnezeu toate dobitoacele
tătîni-vostru și mi le deade mie. Și fu cînd
14 zămisliia oile, și văzu cu ochii prin somnu și,
iată, țapii și areșii suindu-se pre oi și pre
capre albe, și pestrițe, și în feliul cenușii
pătați. Și-m zise mie îngerul lui Dumnezeu
15 prin somnu: ‘Iacove!’ Și eu zis: ‘Ce iaste?’ Și
16 zise: ‘Priveaște cu ochii tăi și vezi pre țapi și pre
areș suindu-se pre oi, și pre capre albe, și pestri-
țe, și în feliul cenușii pătați, pentru că am vă-

13 zut câte-ți face Lavan. Eu sînt Dumnezeuul
tău, Ce M-am ivit ție în „Locul lui Dumnezeu“,
unde Mi-ai uns acolo stîlpul și te-ai rugat Mie
rugă acolo. Acum dară, scoală-te și ieși din
pămîntul acesta și pasă la pămîntul nașterii
14 tale, și voiu fi cu tine!“ Și răspunzînd Rahil
și Lia, ziseră lui: „Au doară iaste noao încă
parte au moștenire în casa tătîni-nostru?
15 Au nu ca ceale striine ne-am socotit
lui, pentru că ne-au vîndut pre noi, și cu
16 mîncarea au mîncat argintul nostru? Toată
avuția și mărirea ce au luat Dumnezău a tătî-
ni-nostru, noao va fi și feciorilor noștri.
17 Acum dară, cite ți-au zis Dumnezău, fă!“ Și
sculîndu-se Iacov, au luat fâmeile lui și copiii
18 lui pre cămile; Și aduse toate averile lui, și
toată marfa lui ce-au făcut Între-rîuri, și toate
ale lui, ca să meargă la Isaac, tatul lui, la
19 pămîntul hananeilor. Iară Lavan se-au fost
dus să-ș tunză oile lui, și fură Rahil bozii tătî-
20 ni-său. Și ascunse Iacov de Lavan Sirul,
21 pentru ca să nu-i spuie lui cum fuge. Și au
fugit el și ale lui toate și au trecut rîul și să
22 porni spre muntele Galaad. Și să spuse lui
Lavan Sirului a treia zi, cum au fugit
23 Iacov. Și luîndu pre toți frații lui cu el, goni
după dînsul cale de 7 zile și-l apucă pre dînsul
24 în muntele Galaad. Și veni îngerul în
somnu noaptea cătră Lavan Sirul și-i zise lui:
„Păzește-te pre tine ca să nu grăiești cătră el
25 reale!“ Și apucă Lavan pre Iacov. Și Iacov
au întinsu cortul lui în munte, și Lavan au pus
26 pre frații lui în muntele Galaad. Și zise
Lavan lui Iacov: „Ce ai făcut? Pentru căce pre
ascunsu ai fugit și m-ai jăhuit și mi-ai loat fea-
27 tele meale ca pre niște roabe cu sabia? Și
de mi-ai fi spus, te-aș fi trimis cu bucurie, și cu
28 cîntăreș și timpene, și cu copuzuri. Și nu mă
învredniciiu a-m săruta feciorii miei și featele
29 meale. Și acum nebuneaste ai făcut! Și
acum poate mîna mea a-ț face rău, ce Dumne-
zăul tătîni-tău ieri au zis cătră mine, zicînd:
‘Păzești-te pre tine ca să nu grăiești cu Iacov
30 reale!’ Acum dară, ai mersu pentru că cu
pohta ai pohtit ca să mergi la casa tătîni-tău;
31 pentru căci mi-ai furat bozii miei?“ Și răs-
punzînd Iacov, zise cătră Lavan: „Pentru că
am zis: Cîndai să nu-ț iai featele tale de la
32 mine și toate ale meale“. Și zise Iacov: „La
cine vei afla bozii tăi, nu va trăi! Înaintea frați-
lor noștri, cunoaște ce iaste lîngă mine de ale
tale, și ia“. Și nu cunoscu la el nemică; și nu
știia Iacov că Rahil, fâmeaia lui, au furat pre
33 ei. Și întrînd Lavan, au cercat în casa Liei
și n-au aflat, și ieși den casa Liei și cercă casa
lui Iacov, și în casa acelor doao slujnice, și
34 nu află. Și intră în casa Rahilei, și Rahil

luo bozii și-i vîrî în samarul cămillei și șazu
desupra lor. Și zise tătîni-său: „Nu-ț paie 35
cu greu, doamne, nu poci să mă scol înaintea
ta, pentru că ce au obiceiau muierile mie-m
iaste“. Cercă Lavan în toată casa și nu află
bozii. Și să scîrbi Iacov și să prici cu Lavan. 36
Și răspunzînd Iacov, zise cătră Lavan: „Ce
iaste strîmbătatea mea? Și ce-m iaste greșala,
căce ai gonit după mine și căce ai cercat toate
unealtele casii meale? Ce ai aflat den toate 37
vasele casii tale? Pune acia înaintea fraților
tăi și a fraților miei și să să mustre întru mijlo-
cul nostru amîndurilor! Aceastea-s mie, 20 38
de ani eu sînt cu tine; oile tale și caprele nu
s-au stîrpit, berbecii oilor tale n-am mîncat,
mîncat de hiară ție nu ți-am adus. Eu plă- 39
tiam de la mine furțișagurile zilii și furțișagu-
rile noștii. Mă făceam ziua arzind de 40
zăduh, și cu înghețul noștii, și să rădica som-
nul de la ochii miei. Aceastea-m sînt, 20 de 41
ani eu în casa ta sînt, slujitu-ți-am 14 ani
pentru doao feate ale tale, și 6 ani la oile tale,
și-m smentîș simbria cu 10 cîrlani. De nu 42
ar fi Dumnezăul părintelui meu Avraam și
frica lui Isaac, [pre] mine acum deșert m-ai
tremite. Smerenia mea și truda mîinelor
meale au văzut Dumnezeu, și te-au mustrat
ieri“. Și răspunzînd Lavan, zise lui Iacov: 43
„Featele, feate-m sînt, și feciorii, fiii miei sînt,
și dobitoacele, dobitoace mie, și toate cite tu
vezi, ale meale sînt și ale featelor meale. Ce
voiu face lor astăzi, au feciorilor lor ce-au
născut? Acum dară, vino să punem legă- 44
tură, eu și tu, și va fi întru mărturie întru mij-
locul meu și întru mijlocul tău!“ Și zise lui:
„Iată, nimeni cu noi iaste, vezi Dumnezău
martor întru mijlocul meu și al tău“. Și 45
luund Iacov piatră, o puse stîlpu pre dînsa.
Și zise Iacov fraților lui: „Adunați pietri!“ Și 46
adunară pietri și făcură movilă; și mîncară
acolo pre movilă. Și zise lui Lavan: 47
„Această movilă mărturiseaste întru mijlocul
mieu astăzi“. Și o numi pre dînsa Lavan
„Movila mărturiii“, iară Iacov o numi pre
dînsa „Movilă mărturie“. Și zise Lavan lui 48
Iacov: „Iată această movilă și stîlpul carele am
pus întru mijlocul meu și al tău; mărturi-
seaste movila aceasta și mărturiseaste stîlpul
acesta“. – Pentru aceea s-au numit numele:
„Movila mărturiseaste“. – Și „Videnia“, care 49
au spus: „Văzu Dumnezău întru mijlocul meu
și al tău, pentru că ne vom osebi unul de altul.
De vei smeri featele mele, de vei lua muiare 50
peste featele meale, caută, nimenea cu noi iaste
văzînd, Dumnezău – mărturie întru mijlocul
mieu și întru mijlocul tău!“ Și zise Lavan lui 51
Iacov: „Iată movila aceasta, și mărturie stîlpul

52 acesta, Pentru că, de nu voiu trece eu la
tine, nice tu vei trece cătră mine movila
53 aceasta și stîlpul acesta, pre răutate; Dum-
nezăul lui Avraam și Dumnezăul lui Nahor să
judece întru mijlocul nostru!“ Și jură Iacov
54 dupre frica tătîni-său, lui Isaac. Și junghe
Iacov jîrtvă în munte, și au chemat pe frații
lui; și au mîncat, și au băut, și au dormit în
55 munte. Și sculîndu-se Lavan dimineața, au
sărutat feciorii și featele lui și blagoslovi pre
ei. Și întorcîndu-se Lavan, să duse la locul lui.

C A P X X X I I

1 i Iacov să duse la calea lui. Și căutînd,
văzu tabără a lui Dumnezău tăbărită,
și timpinară pre dînsul anghelii lui
2 Dumnezău. Și zise Iacov, cînd
văzu pre dînșii: „Tabăra lui Dumne-
zău – aceasta!“ Și numi numele locului aceluia
3 „Tabere“. Și trimise Iacov soli înaintea lui
cătră Isaf, fratele lui, la pămîntul Siir, la țara
4 Edom. Și porunci lor, zicînd: „Așa veț zice
domnului meu Isaf: ‘Așa zice sluga ta Iacov:
‘Cu Lavan am sălășluit și am zăbovit pînă
5 acum’. Și mi să făcură boi, și măgari, și oi, și
slugi, și slujnice, și am trimis să spuie domnu-
lui meu, lui Isaf, pentru ca să afle sluga ta
6 haru înaintea ta““. Și să întoarseră solii cătră
Iacov, zicînd: „Vinit-am la fratele tău Isaf și,
iată, el vine în timpinarea ta, și 400 de oameni
7 cu el“. Și să spămîntă Iacov foarte și să
mira, și împărți norodul ce era cu el, și boii, și
8 oile, în doao tabere. Și zise Iacov: „De va
veni Isaf la o tabără și o va tăia, va fi tabăra a
9 doaua ca să se mîntuiască“. Și zise Iacov:
„Dumnezăul tătîne-mieu, lui Avraam, și Dum-
nezăul tătîne-mieu, lui Isaac! Doamne Dum-
nezăul meu, Cela ce ai zis mie: ‘Aleargă la
pămîntul nașterii tale, și bine-ț; voiu
10 face’, Destul sînt de toată dereptatea și de
tot adevărul carele ai făcut slugii Tale. Pentru
că cu toiagul meu am trecut pre Iordanul
acesta, iară acum m-am făcut în doao
11 tabere. Scoate-mă den mîna fratelui meu
Isaf, pentru că mă tem eu de dînsul, cîndai să
nu vie să mă lovească, și mume preste
12 feciorii. Și Tu ai zis: ‘Bine voiu face ție, și
voiu pune semînția ta ca năsipul mării, carele
13 nu se va număra de mulțime““. Și dormi
acolo în noaptea aceea, și luo de carele adu-
cea în mînilor lui daruri și trimise lui Isaf, fra-
14 telui lui: Capre 200, țapi 20, oi 200, areț
15 20, Cămile cu lapte și copiii lor 30, boi 40,
16 tauri 10, măgari 20, mînji 10. Și le deade
pre mîna slugilor lui, turmă deosebi, și zise
slugilor lui: „Păsați înaintea mea și faceț
17 osebire între turmă și între turmă“. Și
porunci celui dentîiu, zicînd: „De te va în-

tîlni Isaf, fratele meu, și te va întreba, zicînd:
‘Al cui ești? Și unde mergi? Și ale cui sînt
18 aceste care mergu înaintea ta?’, Vei zice: 18
‘Ale slugii tale, Iacov; daruri au trimis
domnu-mieu Isaf. Și iată el – denapoi a noas-
tră!“ Și porunci celui dentîiu, și de al doi-
19 lea, și al treilea, și tuturor celor ce mergea
după turmele acestea, zicînd: „După cuvîn-
tul acesta grăiți lui Isaf, cîndu-l veț afla voi pre
el, Și veț zice: ‘Iată, sluga ta, Iacov, vine
20 denapoi a noastră““. Pentru că zise: „Voiu
îmblînzi fața lui cu darurile ce mergu înaintea
lui, și după aceasta voiu vedea fața lui, cîndai
va priimi fața mea“. Și mergea darurile 21
înaintea feații lui, și el dormi în noaptea
aceaea în tabără. Și sculîndu-se în noaptea 22
aceaea, au luat pre amîndoao muierile și
amîndoao slujnicele și cei 11 copii ai lui și
trecu trecătoarea lui Iacov. Și luo pre dînșii 23
și-i trecu pîrful și trecu toate ale lui. Și 24
rămase Iacov singur. Și să lupta Om cu dînsul
pînă dimineața. Și văzu cum nu poate cătră 25
el, și să atinse de lățimea coapsei lui și amorți
lățimea coapsei lui Iacov, luptîndu-se el cu
Dînsul. Și-i zise lui: „Trimite-Mă, pentru că 26
se-au suit zorile!“ Și el zise: „Nu Te voiu tri-
mite de nu mă vei blagoslovi“. Și-i zise lui: 27
„Ce-ți iaste numele tău?“ Și el zise:
„Iacov!“ Și zise lui: „Să nu se mai cheame 28
numele tău Iacov, ce Izrail să fie numele tău;
căce te-ai întărit cu Dumnezău și cu oamenii,
tare vei fi!“ Și întrebă Iacov și zise: „Spu- 29
ne-m numele Tău!“ Și-i zise: „Pentru căci
aceasta întrebi tu numele Mieu? Carele iaste
minunat!“ Și-l blagoslovi pre dînsul acolo.
Și numi Iacov numele locului aceluia „Vede- 30
rea lui Dumnezău“, pentru că [zise]: „Am
văzut pre Dumnezău față cătră față, și să mîn-
tui sufletul meu!“ Și răsări soarele, cînd 31
trecu „Chipul lui Dumnezău“; iară el stîngă-
ciia coapsa lui. Pentru aceea nu vor mîncă 32
fiii lui Izrail vîna carea au amorțit, care iaste
pre lățimea coapsei, pînă în ziua de astăzi,
pentru căce se-au atinsu de lățimea coapsei
lui Iacov, de vînă, și au amorțit.

C A P X X X I I I

1 i căutînd Iacov, văzu și iată Isaf, fra- 1
tele lui, viind, și 400 de oameni cu
dînsul. Și împărți Iacov copiii pre Lia
și pre Rahil și pre ceale doao slujnice. 2
Și puse pre ceale doao slujnice și pre
feciorii lor înainte, și pre Lia și pre copiii ei
denapoi, și pre Rahil și pre Iosif mai pe urmă;
Iară el ieși înaintea lor și să închină pre pă- 3
mînt de șapte ori, pînă a se apropia de fratele
lui. Și alergă Isaf în timpinarea lui; și îmbrăți- 4
șîndu-l pre el, l-au sărutat, și căzu pre gru-

mazii lui și sărută pre el foarte și plîneră
 5 amîndoi. Și căutînd, văzu muierile și copiii
 și zise: „Ce-ț sînt ție aceștea?” Și el zise:
 „Copiii cu carii au miluit Dumnezeu pre sluga
 6 ta“. Și apropiară slujnicele copiii lor și să
 7 închinară. Și să apropie Lia și feciorii ei și
 să închinară; și după aceea se apropie Rahil
 8 și Iosif și să închinară. Și zise: „Ce sînt ție
 aceste, toate taberile acestea care am întîl-
 9 nit?” Și el zise: „Ca să afle sluga ta har înain-
 10 tea ta, doamne!“ Și zise Isaf: „Sînt la mine
 multe, frate, fie ție ale tale“. Și zise Iacov:
 „De am aflat har înaintea ta, priimește daru-
 rile pren mîinile mele; pentru aceasta am
 văzut fața ta, ca cînd ar vedea niștine fața lui
 11 Dumnezeu, și bine vei vrea mie. Ia blagos-
 loveniile mele care ți-am adus ție, că m-au
 miluit Dumnezeu și am de toate“. Și-l siliia
 12 pre el și luă. Și zise: „Să ne sculăm să
 13 meargem drept“. Și-i zise lui: „Domnul
 meu știe că copiii sînt mai moi, și de oile și vacile
 să schiopetează la mine; deci de le voiu goni
 pre dînsile o zi, vor muri toate dobitoacele.
 14 Meargă domnul meu înaintea slugii lui, și eu
 mă voiu întări în calea după zăbava meargerii
 ce-i înaintea mea, și pe urma copilașilor, pînă
 15 voiu veni eu cătră domnul meu la Siir“. Și
 zise Isaf: „Voiu lăsa cu tine den gloata ce iaste
 cu mine“. Și el zise: „Pentru ce aceasta? Des-
 16 tul că am aflat har înaintea ta, doamne“. Și
 să întoarse Isaf în ziua aceea în calea lui la
 17 Siir. Și Iacov se sculă la Corturi și-ș făcu lui
 acolo case, și dobitoacilor lui colibi; pentru
 aceea au numit numele locului aceluia
 18 „Colibi“. Și veni Iacov la Salim, cetatea
 Sichimon, care iaste în pămîntul lui Hanaan,
 cînd s-au întorsu de la Mesopotamia Asirii, și
 19 să tăbări despre fața cetății. Și agonisi par-
 tea țarinii, unde ș-au întinsu acolo cortul lui,
 de la Emor, tatăl lui Sihem, pre 100 de cîrlani.
 20 Și puse acolo jărtăvnic și chemă pre [el]
 „Dumnezeul lui Israil“.

C A P X X X I V

1 i ieși Dina, fata Liei care au născut lui
 Iacov, ca să cunoască featele lăcui-
 2 torilor. Și o văzu pre dînsa Sihem,
 feciorul lui Emor Horeul, domnul
 pămîntului. Și luîndu-o pre dînsa, au
 dormit cu ea; și născu, și o smeri pre
 3 dînsa. Și să alătură lîngă sufletul Dinei,
 featei lui Iacov, și o iubi pre fecioară și grăi
 4 dupre cugetul fecioarei ei. Zise Sihem,
 feciorul lui Iemor, cătră tată-său, zicînd:
 5 „Ia-m fetișoara aceasta fâmeaie!“ Și Iacov
 au auzit cum au pîngărit feciorul lui Emor pre
 Dina, fata lui, și feciorii lui era cu dobi-
 toacile lui la cîmpu, și tăcu Iacov pînă a
 6 veni ei. Și ieși Emor, tatul lui Sihem, cătră
 7 Iacov, să-i grăiască lui. Iară feciorii lui

Iacov veniră de la cîmpu și, deca auziră, să
 umiliră oamenii și cu scîrbă le era lor foarte,
 căci grozăvie făcu întru Izrail, dormind cu fata
 lui Iacov, și nu așa va fi. Și grăi Emor lor, 8
 zicînd: „Sihem, feciorul meu, au ales cu
 sufletul fata voastră; dați-o dară pre ea lui
 fâmeaie! Și vă încuscriț cu noi: featele 9
 voastre dați-le noao și featele noastre luaț la
 feciorii voștri; Și întru noi lăcuiț, și pămîn- 10
 tul, iată, lat înaintea voastră, lăcuiț și vă hră-
 niț pre dînsul, și agonisiț întru el“. Și zise 11
 Sihem cătră tatăl ei și cătră frații ei: „Să aflu
 har înaintea voastră și, ce veț zice, vom
 da. Înmulțiț zestrile foarte, și voiu da întru 12
 cît îm veț zice mie, și-m veț da mie copila
 aceasta întru fâmeaie!“ Și răspunsără 13
 feciorii lui Iacov lui Sihem și lui Iemor, tătîni-
 său, cu vicleşug; și grăiră lor, căci au pîngărit
 pre Dina, sora lor, Și zise lor Simeon și 14
 Levi, frații Dinii, feciorii Liei: „Nu vom putea
 să facem cuvîntul acesta, să dăm pre soru-
 noastră la om ce are marginea trupului acoperi-
 15 rită, pentru că iaste ponos noao. Întru
 aceasta ne vom asemăna voao și vom lăcui
 întru voi, de vă veț face ca noi și voi, cînd se va
 obrezui voao toată partea bărbătească. Și 16
 vom da featele noastre voao, și din featele
 voastre vom lua fâmei noao; și vom lăcui la
 voi, și vom fi ca un neam. Iară de nu veț 17
 asculta pre noi, să vă obrezuiț, vom lua featele
 noastre și ne vom duce“. Și plăcură cuvîn- 18
 tele înaintea lui Emor și înaintea lui Sihem,
 feciorul lui Emor. Și nu zăbovi tinerelul a 19
 face cuvîntul acesta, pentru că să afla cu fata
 lui Iacov, și el era prea slăvit decît toți cîț era
 în casa tătîne-său. Și veni Emor și Sihem, 20
 feciorul lui, la poarta cetății lor și grăiră cătră
 oamenii cetății lor, zicînd: „Oamenii aceștea 21
 cu pace sînt cu noi; să lăcuiască pre pămînt, și
 să hrănească pre dînsul. Și pămîntul, iată,
 larg înaintea lor; featele lor să luom noao
 fâmei, și featele noastre să le dăm lor. Întru 22
 aceasta numai să vor asemăna noao oamenii
 ca să lăcuiască cu noi, ca să fim un nărod,
 întru să să obrezuiască noao toată partea bār-
 bătească, dupe cum sînt și ei obrezuiți. Și 23
 dobitoacele lor, și ceale cu 4 picioare, și uneal-
 tele lor, au nu vor fi ale noastre? Numai întru
 aceasta să ne asemănăm cu ei, și vor lăcui cu
 noi!“ Și ascultă Emor pre Sihem, feciorul 24
 lui, și toți cîț întra pre poarta cetății lor, și-ș
 obrezuia trupurile acoperirii marginii lor tot
 bărbatul. Și fu în a treia zi, cînd era în 25
 dureare, luară cei doi feciori a lui Iacov,
 Simeon și Levi, frații Dinei, fiștecarele sabia
 lui, și întrară în cetate cu temeiu, și omorîră toa-

25 tă partea bărbătească. Și pre Emor, și pre
Sihem, feciorul lui, îi omori cu gura sabiei; și
luară pre Dina den casa lui Sihem și ieșiră.
26 Iară fiii lui Iacov intrară preste cei răniți și
jăfuiră cetatea întru care au pîngărit pre
27 Dina, sora lor. Și oile lor, și boii lor, și
măgarii lor, și cîte era în cetate, și cîte era la
28 cîmpu, le luară. Și toate trupurile lor, și
toată agonisita lor, și muierile lor, le-au robît,
și au jăfuit cîte era în cetate și cîte era în
29 case. Și zise Iacov cătră Simeon și Levi:
„Urît m-aș făcut, a fi eu rău celor ce lăcuiescu
pămîntul, și întru hananei, și întru ferezei. Și
eu puțin sînt întru număr; și adunîndu-se
preste mine, mă vor tăia, și mă voiu fărîma eu
30 și casa mea“. Și ei ziseră: „Dară ca cu o
curvă vor trebui cu sora noastră?“

C A P X X X V

1 i zise Dumnezău cătră Iacov: „Sculîn-
du-te, te suie la locul Vethil și
lăcuiaște acolo, și fă acolo jărtăvnic
lui Dumnezău, Care ți Se-au arătat ție
cînd fugiiai de fața lui Isaf, fratelui
2 tău!“ Și zise Iacov casii lui și tuturor celor
ce era cu dînsul: „Rădicaș pre bozii cei striini
den mijlocul vostru, și vă curățiș, și premeniș
3 hainele vostre. Și sculîndu-ne, să ne suim
la Vethil; și să facem acolo jărtăvnic lui Dum-
nezeu, Celui ce m-au ascultat întru ziua pri-
mejdiii, Carele era cu mine și mă mîntui în
4 calea unde mergeam!“ Și deaderă lui Iacov
pre bozii cei striini care era întru mîinele lor
și cerceii cei ce era în urechile lor. Și i-au
ascunsu Iacov supt terevinthul de la Sichima
și i-au pierdut pre dînșii pînă în ziua de
5 astăzi. Și să rădică Izrail de la Sechima; și
fu frica lui Dumnezău la cetățile ce era pen
împrejurul lor, și nu goniră pre urma fiilor lui
6 Israil. Și veni Iacov la Luza, care iaste în
pămîntul lui Hanaan, care iaste Vethil, el și tot
7 norodul ce era cu dînsul. Și zidi acolo jăr-
tăvnic, și numi numele locului „Vethil“, pentru
că acolo i Se-au arătat lui Dumnezău, cînd
8 fugiia el de fața lui Isaf, fratele lui. Și muri
Devora, doica Revecăi, și să îngropă mai jos
de Vethil, supt stejar, și numi Iacov numele lui
9 „Stejariul Jălii“. Și Să ivi Dumnezău lui
Iacov încă, în Luza, cînd au venit acolo de la
Mesopotamia Siriei, și blagoslovi pre el Dumne-
zău Și zise lui Dumnezău: „Numele tău nu se
va mai chema Iacov, ce Israil va fi numele tău“.
11 Și numi numele lui Israil. Și zise lui Dum-
nezău: „Eu – Dumnezăul tău! Creaște și te
înmulțeaste! Limbi și adunări de limbi vor fi
dentru tine, și împăraș den mijlocul tău vor
12 ieși. Și pămîntul carele am dat lui Avraam și
lui Isaac, ție am dat pre dînsul; și ție va fi, și se-

minției tale după tine voiu da pămîntul acesta,
întru neamurile lor“. Și Să sui Dumnezău 13
de la dînsul, den locul carele au grăit cu dîn-
sul. Și puse Iacov stîlpu în locul unde au 14
grăit cu dînsul Dumnezău, stîlpu de piatră, și
vărsă pre dînsul turnare, și vărsă pre dînsul
untdelemn. Și numi Iacov numele locului 15
întru carele au grăit cu dînsul Dumnezău:
„Vethil.“ Și sculîndu-se Iacov de la Vethil, au 16
întinsu cortul lui decindea de turnul Gader. Și
fu cînd se-au apropiat la Hafratha și a veni
la pămîntul lui Efratha, au născut Rahil, și greu
avu întru naștere. Și fu cînd născu ea cu 17
greu, zise ei moașa: „Aibi îndrăznire, pentru
că și acesta îș iaste fiu!“ Și fu cîndu-ș lăsa 18
ea sufletul, că muriia, numi numele lui „Fecio-
rul durerei mele“, și tată-său numi pre
dînsul Veniamin. Și muri Rahil, și să 19
îngropă în calea lui Efratha, aceasta iaste
Vithleaem. Și puse Iacov stîlpu pre mor- 20
mîntul ei: acesta iaste stîlpu mormîntului
Rahilei pînă în ziua de astăzi. Și să rădică
Israil, și-ș întinsu cortul lui decindea de turnul
Gader. Și fu cînd lăcui Israil întru pămîntul 21
acela, mearse Ruvim și dormi cu Vala, țiitoa-
rea tătîni-său, lui Iacov. Și auzi Israil, și
rău se-au arătat înaintea lui. Și era fiii lui 22
Iacov 12: Feciorii Liei: cel dentîi născut lui 23
Iacov, Ruvim; Simeon, Levi, Iuda, Isahar,
Zavulon. Și feciorii Rahilii: Iosif și Venia- 24
min. Și feciorii Valei, slujnecii Rahilei: Dan 25
și Nefthalim. Și feciorii Zelfii, slujneci[i] 26
Liei: Gad și Asir. Aceștea sînt fiii lui Iacov,
care s-au făcut lui la Mesopotamia Siriei.
Și veni Iacov cătră Isaac, tată-său, încă 27
trăind el la Mamvri, la Cetatea Cîmpului,
acesta iaste Hevron, în pămîntul lui Hanaan,
unde au lăcuit Avraam și Isaac. Și fură 28
zilele lui Isaac, carele au trăit, ani 180. Și 29
slăbind, au murit și se adaoșe lîngă ruda lui,
mai bătrîn și plin de zile, și-l îngropară pre
dînsul Isaf și Iacov, amîndoi feciorii lui.

C A P X X X V I

 ceasta sînt nașterile lui Isaf, acesta 1
iaste Edom. Și Isaf îș luo lui muieri [2]
den featele hananeilor: pre Ada, fata
lui Elom Heteul, și pre Olivema, fata
lui Ana, feciorul lui Sevegon Eveul,
Și pre Vasemath, fata lui Ismail, sora lui [3]
Naveoth. Și născu Ada lui Isaf pre Elifas; și [4]
Vasemath născu pre Raguil; Și Olivema au [5]
născut pre Ieus, și pre Ieglom, și pre Core.
Aceștea sînt feciorii lui Isaf, carii se-au născut
lui în pămîntul lui Hanaan. Și luo Isaf muierile [6]
lui, și feciorii lui, și featele lui, și toate trupurile
cassii lui, și toate unealtele lui, și toate dobitoa-

cele, și toate câte au agonisit și câte au cuprinsu în pământul lui Hanaan, și să duse den pământul lui Hanaan, de la fața lui Iacov, fratele lui, Pentru că le era lor averile multe a lăcui într-un loc, și nu putea pământul sălășluirei lor a purta pre dînșii de mulțimea averilor lor. Și lăcui Isaf în muntele lui Siir; Isaf acesta iaste Edom. Acestea sînt nașterile lui Isaf, tatal lui Edom, în muntele lui Siir. Și aceste sînt numele feciorilor lui Isaf: Elifas, feciorul Adasei, fâmeii lui Isaf, și Raguil, feciorul Vasemathii, fâmeii lui Isaf. Și să făcură lui Elifas feciori: Theman, Oman, Sofar, Gofom și Chenez. Și Thamna era țiitoare lui Elifas, feciorul lui Isaf, și născu lui Elifas pre Amalic. Acestea sînt feciorii Adasii, fâmeii lui Isaf. Și acestea sînt feciorii lui Raguil: Nahoth, Zare, Some și Moze. Acestea au fost feciorii Vasmathii, fâmeii lui Isaf. Și acestea sînt feciorii Olivemasii, featei lui Ana, feciorul Sevegonii, fâmeii lui Isaf; și născu lui Isaf pre Ieus, și pre Ieglom, și pre Core. Acestea sînt voivozii, fiii lui Isaf: fiii lui Elifas, celui dentii născut lui Isaf, voivodul Theman, voivodul Omar, voivodul Sofar, voivodul Chenez, Voivodul Core, voivodul Gothom, voivodul Amalic. Acestea sînt voivozii lui Elifas, în pământul Idumeii; acestea sînt fiii Adasii. Și acestea sînt fiii lui Raguil, fiii lui Isaf: voivodul Nahoth, voivodul Zare, voivodul Some, voivodul Moze, voivozii lui Raguil, în pământul lui Edom; acestea-s feciorii Vasemathii, fâmeii lui Isaf. Acestea sînt feciorii Olivemasii, fâmeii lui Isaf: voivodul Ieul, voivodul Ieglom, voivodul Core. Acestea sînt voivozii Olivemasii, featei lui Ana, fâmeii lui Isaf. Acestea-s feciorii lui Isaf și acestea sînt voivozii lor; acestea-s feciorii lui Edom. Și acestea-s feciorii lui Siir Horeului, ce lăcuiăște pământul: Lotan, Soval, Sevegon, Ana, Și Dison, și Asar, și Rison. Acestea-s voivozii Horeului, feciorii lui Siir, în pământul lui Edom. Și să făcură feciorii lui Lotan: Hori, și Eman, și sora lui Lotan, Thamna. Și acestea-s feciorii lui Soval: Goliam, și Manahath, și Gheviri, Sofar și Oman. Și acestea-s feciorii lui Sevegon: Aie și Onan, acesta iaste Onan carele au aflat pre Iamin în pustie, cînd păștea trăgătorii lui Sevegon, tătîni-său. Și acestea-s feciorii lui Ana: Dison și Olivema, fata lui Ana. Și acestea-s feciorii lui Dison: Amada, și Azvan, și Iesthran, și Haran. Și acestea-s feciorii lui Asar: Valam, și Zucam, și Iucam, și Ucam. Și acestea-s feciorii lui Rison: Osă și Aran. Și acestea-s voivozii lui Hori: voivodul Lotan,

voivodul Soval, voivodul Sevegon, voivodul Ana, Voivodul Dison, voivodul Asar, voivodul Rison. Acestea-s voivozii lui Hori, întru domniile lor, în pământul Edom. Și acestea-s împărății ce au împărățit în pământul lui Edom, mai nainte decît a împărăți împărat în Israil. Și împărăți în Edom: Valac, feciorul lui Veor, și numele cetății lui: Denava. Și muri Valac și împărăți în locul lui Iovac, feciorul lui Zara, de la Vosora. Și muri Iovac și împărăți în locul lui Asom, den pământul themaneanilor. Și muri Asom cel den themaneani, și împărăți în locul lui Adad, feciorul lui Varad, cela ce au tăiat pe Madiam, în cîmpul lui Moav; și numele cetății lui: Ghetthem. Și muri Adad și împărăți după el Samada, de la Masecas. Și muri Samada și împărăți după el Saul, den Rovooth, de lîngă rîu. Și muri Saul și împărăți după el Valaenon, feciorul lui Ahovor. Și muri Valaenon, feciorul lui Ahovor, și împărăți după dînsul Arad, feciorul lui Varad; și numele cetății lui: Fogor; și numele fâmeii lui: Metevei, fata lui Matraid, feciorul Mezoov. Acestea-s numele voivozilor lui Isaf, întru neamurile lor, dupre locurile lor, întru numele lor, întru țările lor, și întru limbile lor: voivodul Thamna, voivodul Gola, voivodul Iethar, Voivodul Olive-mas, voivodul Ilas, voivodul Finon, Voivodul Chenez, voivodul Theman, voivodul Mazar, Voivodul Maghedeil, voivodul Zafoin. Acestea-s voivozii Edomului, întru ceale zidite în pământul cîștigării lor. Acesta Isaf, tatăl lui Edom.

C A P X X X V I I

Si lăcuiă Iacov în pământul unde au sălășluit Isaac, tatăl lui, în pământul lui Hanaan. Și aceste sînt nașterile lui Iacov; și Iosif era de ani 17, pascînd oile tătîni-său, cu frații lui; fiind tînăr, împreună cu feciorii Valasii și cu feciorii Zelfiei, fâmeilor tătîni-său. Și adusără asupra lui Iosif hulă rea cătră Israil, tatăl lor. Iară Iacov iubiia pre Iosif mai tare decît toți feciorii lui, pentru că fecior de bătrîneațe era lui, și-i făcu lui haină pestriță. Și văzînd frații lui cum pre dînsul iubeaște tată-său mai mult decît toți feciorii lui, îl urîră și nu-i putea să-i grăiască lui nemică de pace. Și visînd Iosif vis, spuse fraților lui. Și zise lor: „Ascultați visul acesta carele am visat: Părea-mi-se că voi legați znopi în mijlocul cîmpului; și să sculă znopul meu și stătu drept; și întorcîndu-se împrejur znopii voștri, să închinară znopului meu“. Și ziseră lui frații lui: „Au doră împărățind vei împărăți pre noi? Sau domnind vei domni

pre noi?" Și adaosără încă altă ură pre dînsul, pentru visele lui și pentru cuvintele lui.

9 Și văzu ș-alt vis și-l povesti tătîni-său și frașilor lui. Și zise: „Iată, am visat ș-alt vis: cum soarele și luna și 11 steale să închina mie“.

10 Și-l certă tată-său și-i zise lui: „Ce e visul acesta ce ai visat? Poate să fie că venind vom veni, eu, și mumă-ta, și frașii tăi, să ne

11 închinăm ție pre pămînt?“ Și zavistuiră pre el frașii lui, iară tată-său au păzit cuvîntul.

12 Și să duseră frașii lui a paște oile tatului lor, la Sihem. Și zise Israil cătră Iosif: „Au nu frașii tăi păstorescu la Sihem? Ia vino, și te

13 voiu trimite cătră dînșii“. Și-i zise lui: „Iată eu“.

14 Și zise lui Israil: „Pasă de vezi de sînt sănătoși frașii tăi și oile, și-m povesteaste!“ Și-l trimise pre dînsul den valea Hevron și

15 veni la Sihem. Și află pre dînsul un om, rătăcind pre cîmpu, și-l întrebă pre dînsul

16 omul, zicînd: „Ce cauți?“ Și el zise: „Pre frașii miei caut. Spune-m, unde păstorescu?“

17 Și-i zise lui omul: „S-au rădicat de aicea, pentru că am auzit de dînșii zicînd: ‘Să meargem la Dothaim!’“ Și să duse Iosif după frașii

18 lui și-i află pre dînșii la Dothaim. Și-l văzură mai nainte, de departe, decît a să apropia el la dînșii, și vicleniia ca să omoară

19 pre el. Și zise fiștecarele cătră fratele lui: 20 „Iată visuitoriul acela vine! Acum dară, veniș să omorîm pre el și să-l aruncăm pre el într-o groapă; și vom zice: ‘Hiară rea au mîncat pre el’; și vom vedea visurile lui ce vor

21 fi“.

22 Și auzind Ruvim, îl scoase pre dînsul den mînilor, și zise: „Să nu-l ucidem pre dînsul, de sufletu“.

23 Și zise lor Ruvim: „Să nu vărsați sînge; puneți pre dînsul în groapa aceasta ce iaste în pustie, iară mîna să nu rîdicaț la dînsul!“, pentru că cerca în ce chip îl va scoate pre dînsul den mînilor, și să-l dea

24 tătîni-său. Și fu cînd veni Iosif cătră frașii lui, dezbrăcară pre Iosif den haina cea pes-

25 triță ce era prejur el. Și, luîndu-l pre dînsul, îl aruncară în groapă. Și groapa - deșartă, apă nu avea. Și șăzură să mănînce pîine și, căutînd cu ochii, văzură și, iată, călători ismailteani veniia den pămîntul Galaad, și cămilele lor încărcate de tămîie, și de rășină, și de zmirnă, și mergea să pogoară la

26 Eghipet. Și zise Iuda cătră frașii lui: „Ce folos căce vom ucide pre fratele nostru și vom ascunde sîngele lui? Viniș să vindem pre el ismailteanilor acestora, iară mînilor noastre nu fie pre dînsul, pentru că fratele nostru și trupul nostru iaste“.

27 Și ascultară frașii lui. Și mergea pe aproape oamenii, madianii neguțătorii; și-l traseră și-l scoa-

seră pre Iosif den groapă și-l vîndură pre dînsul ismailteanilor dereptu 20 de galbeni de aur. Și pogorîră pre Iosif la Eghipet. Și să 29 întoarse Ruvim la groapă, și nu văzu pre Iosif în groapă, și-ș rumpse hainele lui. Și să 30 întoarse cătră frașii lui și zise: „Copilașul nu iaste! Dară eu unde mă voiu mai duce?“

31 Și luînd haina lui Iosif, au junghiat un iedu de capră, și unseră haina cu sîngele. Și trimise haina cea pestriță și o adusără tătîne-său și ziseră: „Aceasta am aflat; cunoaște de iaste haina feciorului tău au ba“.

32 Și cunoscu pe ea și zise: „Haina feciorului meu iaste; jigania cea rea l-au mîncat pre el, jigania au hrăpit pre Iosif“.

33 Și-ș rupse Iacov hainele lui, și puse pre mijlocul lui sacu, și plîngea pre fiu-său zile multe. Și să adunară toți feciorii lui și featele lui și viniră să mîngîie pre el; și nu vrea să să mîngîie, zicînd că: „Mă voiu pogorî cătră fiu-mieu, plîngînd, în iad!“

34 Și-l plînsu pre dînsul tatăl lui. Iară madianii au vîndut pre Iosif la Eghipet lui Pentefrei, hadîmul lui Farao, cel mai mare peste bucătari.

C A P X X X V I I I

1 i fu întru vreamea aceea, pogorî Iuda de la frașii lui și mearse pînă la oarecare om odolamitean, căruia numele era Iras. Și văzu acolo 2 Iuda o fată a unui om hananeu, căruia numele era Sava, și o luo pre dînsa și să culcă cu dînsa. Și zămislind, născu fecior, și-i 3 numi numele Ir. Și zămislind, născu fiu 4 încă, și-i numi numele Avnan. Și adăogînd, 5 încă născu fecior altul, al treilea, și numi numele lui Silom. Și ea era la Hazvi cînd au născut pre dînșii. Și luo Iuda fămeaie lui Ir, 6 celui dentîiu născut lui, căruia numele-i era Thamar. Și fu Ir, dentîiu născut Iudei, rău 7 înaintea Domnului, și-l ucise pre dînsul Dumnezău. Și zise Iuda lui Avnan: „Întră 8 la muiarea frățîne-tău și fii bărbat ei, și rîdică sămînță fratelui tău“.

9 Și cunoscînd Avnan că nu lui va fi sămînța, fu, cînd mergea la fămeaia fratelui lui, vărsa pre pămînt, pentru ca să nu dea sămînță fratelui său. Și rău se 10 arată cuvîntul înaintea lui Dumnezău, căce au făcut aceasta, și au omorît și pre acesta. Și 11 zise Iuda Thamarii, nurori-sa, după ce au murit amîndoi feciorii lui: „Șăzi văduo în casa tătîne-tău, pînă să va face mare Silom, feciorul meu!“

12 pentru că zise întru cugetul lui: „Cîndai să nu moară și acesta, ca și frașii lui!“ Și mergînd Thamar, au șăzut în casa tătîne-său. Și să înmulțiră zilele și muri Sava, fămeaia Iudei, și, mîngîindu-se Iuda, să sui la ceia ce

tundea oile lui. el; și pogorî Iras, păstoriul lui,
 13 odolomiteanul, la Thamna cu el. Și să
 spuse Thamarii, nurori-sa, zicînd: „Iată,
 socru-tău să suie la Thamna să tunză oile
 14 lui“. Și dezbrăcîndu-ș hainele văduviei de
 pre dînsa, să învâli cu brobodealnicul și să
 înfrumuseță și șazu lîngă porțile Enan, carea
 iaste întru calea Thamna, pentru căce au
 văzut cum mare se-au făcut Silom, și el nu o
 15 au datu lui muiare pre dînsa. Și văzîndu-o
 Iuda, au socotit pre ea cum să fie curvă,
 pentru că ș-au acoperit fața ei, și nu o au
 16 cunoscut. Și să abātu la dînsa den cale și-i
 zise ei: „Lasă-mă să întru la tine!“, pentru că
 n-au cunoscut că iaste noru-sa. Și ea zise:
 17 „Ce-m vei da, de vei întra la mine?“ Și el
 zise: „Eu îți voiu trimite iedu den capre, den
 oile meale“. Și ea zise: „De-m vei da arvună,
 18 pînă vei trimite tu“. Și el zise: „Ce arvună
 îți voiu da?“ Și ea zise: „Inelul tău, și zgarda, și
 toiagul ce-ț iaste în mîna“. Și-i deade ei și
 19 întră la dînsa; și luo în pîntece de la el. Și să
 sculă de să duse, și-ș luo brobodealnicul de la
 ea, și să îmbracă cu hainele ceale de văduvia
 20 ei. Și trimise Iuda iedul den capre, cu mîna
 păstoriului său, odolomiteanului, ca se ia de la
 21 muiare arvuna, și nu o află pre ea. Și
 întrebă pre oamenii den loc și zise lor: „Unde
 iaste curva ce-au fost la Enan pre cale?“ Și
 22 ziseră: „N-au fost aicea curvă“. Și să
 întoarse cătră Iuda și zise: „N-am aflat, și
 23 oamenii locului zic să nu fie aicea curvă“. Și
 zise Iuda: „Aibă-le pre eale! Și cîndai să nu ne
 batjocurim; eu am trimis pre acest ied, și tu
 24 n-ai aflat“. Și fu după a treia lună, să spuse
 Iudei, zicînd că: „Au curvit Thamara, noru-ta,
 și, iată, iaste grea den curvie“. Și zise Iuda:
 25 „Scoateți-o pre ea și să să arză“. Și ea adu-
 cîndu-se, au trimis cătră socru-său, zicînd:
 „De la omul ale cui sînt aceastea eu am în pîn-
 26 tece“. Și zise: „Cunoaște al cui iaste inelul, și
 zgarda, și toiagul acesta!“ Și cunoscu Iuda
 și zise: „Se-au îndereptat Thamar decît mine,
 pentru care lucru nu o am datu-o pre ea lui
 Silom, feciorului meu“. Și nu mai adaose a o
 27 cunoaște pre dînsa. Și fu cînd naștea, și la
 28 dînsa era geameni în pîntecele ei. Și fu năs-
 cînd ea, unul scoase înainte mîna; și luînd moașa,
 legă roșiu la mîna lui, zicînd: „Acesta va ieși mai
 29 nainte“. Și deca-ș strînse mîna, îndată ieși
 fratele lui. Și ea zise: „Pentru căci se-au rupt,
 pentru tine gard?“ Și-i numi numele lui Fares
 30 Și după acesta ieși fratele lui, carele
 era la mîna lui cel roșiu,
 și numi numele
 lui Zara.

i Iosif să aduse la Eghipet și-l cîștigă 1
 pre dînsul Pentefri, hadîmul lui
 Farao, cel mai mare peste bucătari,
 om eghiptean, den mînil ismailtea-
 nilor carii duseră pre dînsul acolo.
 Și era Domnul cu Iosif, și era om ce nemeriii; 2
 și fu în case lîngă stăpînu-său, eghiptea-
 nul. Și știa stăpînul lui că Domnul era cu 3
 dînsul și, oricîte face, Domnul îndereptează
 întru mînil lui. Și află Iosif har înaintea 4
 stăpînului său, și bine-i plăcea lui, și-l puse
 preste casa lui pre dînsul, și toate cîte era ale
 lui le-au dat pre mîna lui Iosif. Și fu după ce 5
 au pus pre dînsul pre casa lui și preste toate
 cîte era ale lui, și blagoslovi Domnul casa
 eghipteanului, pren Iosif; și să făcu blagos-
 lovenia Domnului întru toată avuția lui den
 casă, și în țarina lui, și deade toate cîte era ale
 lui în mîna lui Iosif. Și nu știa pentru ale 6
 sale nemic, afară den pîinea ce mînce el. Și
 era Iosif bun la chip și frumos la față
 foarte. Și fu după cuvintele aceastea, și 7
 puse muiarea stăpînului lui ochii ei pre Iosif
 și-i zise lui: „Culcă-te cu mine!“ Și el nu 8
 vrea; și zise muierii stăpînului său: „De
 vreme ce stăpînul meu nu cunoaște, pren
 mine, nice una den cîte sînt în casa lui, ce toate
 cîte sînt ale lui le-au dat pre sama mea, Și 9
 nu iaste în casa aceasta nemică afară den
 mine, nice s-au rădicat de la mine nemică,
 afară den tine, pentru că tu ești muiarea lui,
 cum voiu face cuvîntul cel rău acesta și voiu
 greși înaintea lui Dumnezeu?“ Și cînd 10
 grăia lui Iosif, zi dentru zi, și nu să asculta ei
 să se culce cu ea, să se împreune cu dînsa,
 Și fu o zi oarecarea întru acestaș chip: întră 11
 Iosif în casă ca să-ș facă lucrurile lui, și nimea
 nu era înlăuntru dentru cei den casă; Și-l 12
 trase pre dînsul de haine, zicînd: „Dormi cu
 mine!“ Și el, lăsîndu-ș hainele în mînil ei, au
 fugit și au ieșit afară. Și fu după ce văzu că 13
 au lăsat hainele lui în mînil ei și au fugit și au
 ieșit afară, Și chemă pre cei den casă, deca 14
 au văzut că au lăsat hainele lui în mînil ei, și
 le zise lor zicînd: „Vedeți, au băgat noao copil
 jidov, să-ș bată joc de noi! Au întrat înlăuntru
 la mine, zicînd: ‘Dormi cu mine!’ Și strigaiu cu
 glas mare. Și auzînd el cum am înălțat gla- 15
 sul meu și am strigat, lăsînd hainele lui la
 mine, au fugit și au ieșit afară“. Și lăsă hai- 16
 nele lîngă ea, pînă au venit stăpînul la casa
 lui. Și-i grăi lui după cuvintele aceastea, 17
 zicînd: „Au întrat la mine copilul jidovul,
 carele ai băgat cătră noi, să-ș rîză de mine și
 zise mie: ‘Dormi-voiu cu tine!’ Și deca au 18
 auzit cum am înălțat glasul meu și am strigat,
 lăsîndu hainele lui la mine, au fugit și au ieșit afa-

19 ră“ Și fu deca auzi stăpînul lui cuvintele
muerii lui cîte au grăit cătră dînsul, zicînd:
„Așa mi-au făcut copilul tău“, și s-au mîniat
20 cu urgie. Și luînd stăpînul pe Iosif, l-au pus
la tîrie, în locul unde legații împăratului să țin
21 acolo în tîrie. Și era Domnul cu Iosif și-i
vârsa asupra-i milă și-i deade lui har înaintea
22 celui mai mare preste legați. Și-i deade cel
mai mare preste legați temnița pre mîna lui
Iosif și pre toți cei aduș cîți era în temniță; și
23 toate cîte fac acolo, el era făcînd. Nu era cel
mai mare peste legături al temniții știînd
pentr-însul nemică, căci toate era pren mîna
lui Iosif, pentru că Domnul era cu dînsul și,
cîte făcea el, Domnul îndirepta întru mînile lui.

C A P X L

1 i fu după cuvintele acestea, greși cel
mai mare peste păharnicii împăratu-
lui Eghiptului și cel mai mare peste
făcătorii de pîine domnului lor, împă-
2 ratului Eghiptului. Și să urgisi
Farao pe amîndoi hadîmii lui, pre cel mai
mare peste păharnici și pre cel mai mare
3 peste făcătorii de pîine, Și-i puse pre ei în
temniță la legătură, la locul unde era Iosif
4 adus acolo. Și-i deade pre dînșii cel mai
mare al temniții la Iosif și-i puse pre dînșii
5 lîngă dînsul și fură zile în pază. Și văzură
amîndoi vis, într-o noapte, și vederea visului
celui mai mare peste păharnici și celui mai
mare peste făcătorii de pîine, carii era ai
împăratului Eghiptului, ce era în temniță,
6 era aceasta. Întră la dînșii Iosif dimineăța
7 și văzu pre ei, și era turburați. Și întreba
pre hadîmii lui Farao, carii era cu el în tem-
niță, lîngă domnul lui, zicînd: „Ce e că feațele
8 voastre posomorîte sînt astăzi?“ Și ei
ziseră lui: „Vis am văzut, și nu iaste cine a-l
tîlcui pre el“. Și zise lor Iosif: „Au nu pren
Dumnezău arătarea lor iaste? Povestește-m
9 dară mie“. Și povesti cel mai mare peste
păharnici visul lui cătră Iosif și zise: „În
10 somnul meu era vie înaintea mea. Și în vie
era trei vițe, și ea odrăslind, era scoțînd vlăs-
11 tare, și broboanele strugurilor – coapte. Și
paharul lui Farao – în mîna mea, și luoaîu stru-
gurul și-l storșu pre dînsul în paharul lui
Farao, și dediu paharul în mîna lui Farao“.
12 Zise lui Iosif: „Aceasta iaste tîlcuirea lui: ceale
13 trei vițe, trei zile sînt. Încă trei zile, și-ș va
aduce aminte Farao de boieria ta și te va pune
pre mărirea păharnicii tale și vei da paharul
lui Farao în mîna lui, și după boieria ta cea
14 mai denainte, după cum erai nescînd. Ci-ț
adu aminte de mine, pentru tine, cînd va fi ție
bine, și vei face întru mine milă și vei aduce a-

15 minte de mine lui Farao și mă vei scoate den
această închisoare. Pentru că cu furtișag
16 m-am furat den pămîntul jîdovescu, și aicea
n-am făcut nemică, ce mă pusără înlăuntru în
groapa aceasta“. Și văzu cel mai mare
17 peste făcătorii de pîine cum drept au tîlcuit,
și zise lui Iosif: „Și eu am văzut vis: și mi să
părea trei coșuri de pîine că rădicam pre
capul meu. Și în coșul cel mai deasupra –
18 den toate feliurile de care împăratul Farao
mînce, lucru de făcătoriu de pîine; și pasările
ceriului mînce pre dînsel den coșnița ce era
deasupra capului meu“. Și răspunzînd
19 Iosif, zise lui: „Acesta e tîlcuirea lui: ceale trei
coșuri, trei zile sînt. Încă peste trei zile, va
20 lua Farao capul tău de la tine, și te va spînzura
pre lemnu, și vor mînce pasările ceriului cărn-
urile tale de la tine“. Și fu în a treia zi, zi
21 de naștere era a lui Farao. Și făcu ospăț la
toate slugile lui; și-ș aduse aminte de boieria
păharnecului și de boieria făcătorului de
pîine, în mijlocul slugilor sale. Și așeză pre
22 cel mai mare peste păharnici la boieria lui și
deade paharul în mîna lui Farao. Iară pre
23 cel mai mare peste făcătorii de pîine l-au
spînzurat pre lemnu, dupre cum au tîlcuit lor
Iosif. Și nu-ș aduse aminte cel mai mare
peste păharnici de Iosif, ce-l uită pre el.

C A P X L I

1 i fu după 2 zile, Farao văzu vis. Gîn-
diia că stă lîngă rîu; Și iată, ca cînd
2 den rîu să suia 7 vaci, frumoase la
chip și alease la trupuri, și păștea pre
3 țarmuri. Și alte 7 vaci să suia după
aceastea den rîu, grozave la chip și supții la
trupuri, și să păștea lîngă vaci lîngă marginea
4 rîului. Și mîncară de tot ceale 7 vaci gro-
zave și supții la trupuri pre ceale 7 vaci fru-
moase la chip; și ceale alease la trupuri și,
5 iată, nearătate fură, căce întrară în pînticile
lor. Și să sculă Farao. Și visă al doilea rînd:
6 și iată, 7 spice să suia dentr-o rădăcină, alease
și bune; Și alte 7 spice supții și stricate de
7 vînt răsăriia după dînsile. Și înghițiră ceale
7 spice supții pre ceale șapte spice alease și
8 pline. Și să sculă Farao și era vis. Și fu
dimineăța, și să turbură sufletul lui; și trimi-
țînd, au chemat pre toți tîlcuitorii Eghiptului
și pre toț înțelepții lui. Și povesti lor Farao
visul lui, și nu era cine să dovedească visul
lui Farao. Și grăi cel mai mare peste
9 paharnici cătră Farao, zicînd: „Păcatul
meu îm aduc aminte astăzi. Farao să
10 scîrbi pre slugile lui, și ne-au pus pre noi
în pază, în casa celui mai mare peste bu-
cătari, pre mine și pre cel mai mare peste

11 pîine. Și am văzut amîndoi vis într-o noap-
 te, eu și el, fieșcarele după visul lui am
 12 văzut. Și era acolo cu noi tinerel copil
 jîdov, al celui mai mare peste bucătari, și-i
 13 povestiam lui, și ne-au tîlcuit noao. Și fu
 după cum ne-au arătat noao, așa se-au și
 întîmplat: pre mine să mă așezu la boieria
 14 mea, și acela să se spînzure“. Și trimițînd
 Farao, au chemat pre Iosif. Și-l scoaseră pre
 dînsul den temniță, și-l raseră pre dînsul, și-i
 premeniră îmbrăcămentea lui, și veni cătră
 15 Farao. Și zise Farao cătră Iosif: „Vis am
 văzut, și cine să-l aseamene nu iaste; și eu
 auziuu pentru tine zicînd, auzind tu visurile, a
 16 le asămăna pre dînsele“. Și răspunzînd
 Iosif cătră Farao, zise: „Fără de Dumnezău nu
 17 se va răspunde mîntuirea lui Farao“. Și
 grăi Farao lui Iosif, zicînd: „În somnul meu
 18 gîndiam că stau pre țarmurile rîului. Și ca
 cînd den rîu să suia 7 vaci frumoase la chip și
 19 alease la trupuri și păștea pre țarmuri. Și
 iată, și alte 7 vaci să suia dendărătul lor den
 rîu, reale și grozave la chip foarte și suptii la
 trupuri, carele n-am văzut ca aceastea preste
 20 tot pămîntul Eghiptului mai grozave. Și
 mîncară de tot ceale 7 vaci grozave și suptii
 21 pre ceale 7 vaci bune dentîiu și alease. Și
 întrară în pîntecele lor și nu se iviră, pentru
 că întrară în pîntecile lor; și chipurile lor –
 grozave ca și dentîiu. Și deșteptîndu-mă,
 22 adormiuu. Și văzui iarăș întru somnul meu
 și iată: ca cînd ar fi 7 spice, să suia dentr-o rădă-
 23 cină, pline și bune. Iară alte 7 spice, suptiri
 și stricate de vînt, creștea țîindu-se de dîn-
 24 sele. Și înghițiră ceale 7 spice stricate de
 vînt și suptiri pre ceale 7 spice bune și pline.
 Spus-am dară tîlcuitorilor, și nu era cine să-m
 25 tîlcuiască mie“. Și zise Iosif lui Farao:
 „Visul lui Farao unul iaste: cîte Dumnezău va
 26 face, au arătat lui Farao. Ceale 7 vaci bune,
 7 ani sînt, și ceale 7 spice bune, 7 ani sînt;
 27 visul lui Farao unul iaste. Și ceale 7 vaci
 suptiri, suindu-se dendărătul lor, 7 ani sînt, și
 ceale 7 spice suptiri și stricate de vînt, 7 ani
 28 sînt, și vor fi 7 ani foamete. Iară cuvîntul ce
 am zis lui Farao: cîte Dumnezău va face, au
 29 arătat lui Farao. Iată, 7 ani vine ieftenătate
 30 multă în tot pămîntul Eghiptului. Și vor
 veni 7 ani de foamete după aceasta, și vor uita
 de săturarea ce va să fie în tot Eghiptul și va
 31 topi foametea pămîntul. Și nu se va
 cunoaște ieftenătatea pre pămînt de foametea
 32 ce va fi după aceasta, că tare va fi foarte. Iară
 pentru căce au îndoit visul lui Farao de doao
 ori, căce adevărat iaste cuvîntul cel de la

Dumnezău, și va sirgui Dumnezău a-l face pre
 dînsul. Acum dară, socoteaște om înțelept 33
 și socotitoriu și-l vei pune pre el pre pămîntul
 Eghiptului. Și facă Farao și tocmească 34
 mai mari pre pămînt peste locuri și să trimiță
 toate pîinele pămîntului Eghiptului acelor 7
 ani ai ieftinătății Și să adune toate bucatele 35
 acestor 7 ani ce vin, acestor buni, și să să
 strîngă grîul supt mîna lui Farao, și bucate în
 cetăți să să păzască. Și vor fi bucatele 36
 ceale păzite în pămînt – la cei 7 ani ai foame-
 tei, carii vor fi în pămîntul Eghiptului, și nu
 se va strica pămîntul de foamete“. Și plăcu 37
 cuvîntul înaintea lui Farao și înaintea tuturor
 slugilor lui. Și zise Farao tuturor slugilor 38
 lui: „Au doară vom afla om ca acesta, carele
 are duhul lui Dumnezău întru dînsul?“ Și 39
 zise Farao lui Iosif: „De vream ce Dumnezău
 țî-au arătat ție toate aceastea, nu iaste om mai
 înțelept și mai priceput decît tine. Și tu vei 40
 fi în casa mea, și pre rostul tău va asculta tot
 norodul meu. Fără numai scaunul voiu avea
 eu mai mult decît tine“. Și zise Farao lui 41
 Iosif: „Iată, te puiu astăzi preste tot pămîntul
 Eghiptului!“ Și luînd Farao inelul den 42
 mîna lui, îl puse pre mîna lui Iosif; și-l
 îmbracă pre el podoabă de vișin și puse lanțul
 de aur prejur grumazul lui. Și sui pre dîn- 43
 sul într-al doile car de ale lui și strigă înain-
 tea lui pristav, și-l puse pre dînsul peste tot
 pămîntul Eghiptului. Și zise Farao lui 44
 Iosif: „Eu – Farao! Afară den tine nu va
 rădica nimeni mîna lui peste tot pămîntul
 Eghiptului!“ Și numi Farao numele lui 45
 Iosif: Psondom Faneh, și-i deade lui pre Asi-
 neth, fata lui Pentefri, preotului Ilev Poleos,
 lui să-i fie fămeaie. Și Iosif era de 30 de ani 46
 cînd stătu înaintea lui Farao, împăratul Eghi-
 ptului. Și ieși Iosif de la fața lui Farao și
 umblă tot pămîntul Eghiptului. Și făcu 47
 pămîntul întru cei 7 ani de ieftinătate
 snopi. Și adună toate bucatele acelor 7 ani 48
 întru carii era ieftinătatea în pămîntul Eghi-
 ptului, și puse bucatele în cetăți; bucatele
 cîmpilor cetății ce era pen împrejurul ei au
 pus întru dînsa. Și adună Iosif grîu ca năsi- 49
 pul mării mult foarte, pînă nu putea să
 numere, că nu era număr. Și lui Iosif să 50
 făcură doi feciori, mai nainte de a veni cei
 7 ani de foamete, carii au născut lui Asineth,
 fata lui Pentefri, preotul Ilev Poleos. Și 51
 numi Iosif numele celui dentîiu născut
 Manasi, zicînd căce: „A uita m-au făcut Dum-
 năzău toate durerile meale și toate ale tătî-
 ni-mieu“. Și numele aceluia al doilea au nu- 52

mit Efraim, zicînd căce: „M-au înălțat Dum-
 53 nezău întru pămîntul smerenii mele“. Și
 trecură cei 7 ani ai ieftenătății carii se-au făcut
 54 în pămîntul Eghiptului Și începură cei 7
 ani a foameții a veni, după cum au zis Iosif. Și
 să făcu foamete întru tot pămîntul, și în tot
 55 pămîntul Eghiptul nu era pîine. Și flămîn-
 zia tot pămîntul Eghiptului, și strigă norodul
 cătră Farao pentru pîine; și zise Farao tuturor
 eghipteanilor: „Păsaț la Iosif și, ce va zice
 56 voao, faceți!“ Și foametea era pre fața a tot
 pămîntul, și deșchise Iosif toate jirnițele și vin-
 57 dea tuturor eghipteanilor. Și toate țările
 veniră la Eghipt a cumpăra de la Iosif,
 pentru că cuprinse foametea tot pămîntul.

C A P X L I I

1 **S**i văzînd Iacov că iaste vînzare de
 grîu la Eghipt, zise feciorilor lui:
 2 „Pentru căce leneviți? Iată, am
 auzit că iaste grîu la Eghipt. Pogoriți
 acolo și cumpăraț noao de acolo
 puține bucate, ca să trăim, să nu murim!“
 3 Și să pogorîră frații lui Iosif, 10, să cumpere
 4 grîu de la Eghipt. Iară pre Veniamin, pre
 fratele lui Iosif, nu l-au tremis cu frații lui,
 pentru că zise: „Cîndai să nu i să prinză slăbi-
 5 ciune pre cale“. Și veniră feciorii lui Israil
 să cumpere cu cei ce veniia, pentru că era foa-
 6 mete în pămîntul lui Hanaan. Și Iosif era
 mai mare pămîntului, acesta vindea la tot
 nărodul pămîntului. Și viind frații lui Iosif, să
 7 închinară lui cu fața la pămînt. Și văzînd
 Iosif pre frații lui, i-au cunoscut, și se
 înstreina de ei, și le grăi lor cu scîrbă și zise
 lor: „De unde ați venit?“ Și ei ziseră: „Din
 pămîntul Hanaan, să cumpărăm bucate!“
 8 Și cunosc Iosif pre frații lui, iară ei nu l-au
 9 cunoscut pre dînsul. Și-ș aduse aminte
 Iosif de visele lui ce-au văzut el și zise lor:
 „Iscoade sînteț, a cerca urmele țării aț venit“.
 10 Și ei ziseră: „Nu, doamne! Slugile tale – am
 11 venit să cumpărăm bucate. Pentru că toți
 sîntem feciori unui om, de pace sîntem, nu
 12 sîntem, slugile tale, iscoade!“ Și zise lor:
 „Ba, ce urmele pămîntului ați venit să
 13 vedeți“. Și ei ziseră: „12 frați sîntem, slu-
 gile tale, în pămîntul Hanaan: și iată, cel mai
 tînăr dentru noi, cu tată-nostru astăzi, și cela-
 14 laltu nu iaste“. Și zise lor Iosif: „Aceasta
 iaste care am zis voao, zicînd că iscoade sîn-
 15 teți. Întru aceasta vă veți arăta, pre sănătatea
 lui Farao, nu veți ieși de aicea de nu fratele
 16 vostru cel mai tînăr va veni aicea. Trimiteți
 dentru voi unul și luați pe fratele vostru, și voi
 vă legați pînă se vor face aiave cuvintele voastre,
 de grăiț adevărat au ba; iară de nu, pre sănă-
 tatea lui Farao, că adevărat iscoade sînteț“.
 17 Și puse pre dînsii în temniță trei zile.

Și zise lor a treia zi: „Aceasta faceți, și veți trăi, 18
 pentru că de Dumnezău mă tem eu: De sîn- 19
 teți de pace, un frate al vostru să se oprească
 în pază, și voi păsați și vă duceți cumpărătura
 grîului vostru. Și pre fratele vostru cel mai 20
 tînăr să-l aduceți la mine, și să vor creade
 cuvintele voastre; iară de nu, veți muri“. Și
 făcură așa. Și zise fieștecarele cătră fratele 21
 său: „Așa iaste pentru că în păcat sîntem
 pentru fratele nostru, că ne-am îndurat de
 chinul sufletului lui, cînd se ruga noao și noi
 nu-l ascultam pre dînsul, și pentru aceasta
 veni pre noi primejdia aceasta“. Și răspun- 22
 zînd Ruvim, zise lor: „Nu v-am grăit voao
 zicînd: ‘Nu faceți strîmbătate copilașului!’, și
 nu m-ați ascultat? Și iată, sîngele lui să
 cearcă.“ Și ei nu știa cum Iosif aude, 23
 pentru că tîlmaciul în mijlocul lor era. Și 24
 întorcîndu-să de la ei, plîns Iosif. Și iarăș
 veni la dînsii și zise lor; și luo pe Simeon
 dintre dînsii și-l legă pre dînsul înaintea 25
 lor, Și porînci Iosif să le umple vasele lor
 de grîu, și să le dea argintul lor fieștecăruia în
 sacul lui, și să le dea de mîncare lor de sațiu
 pre cale. Și să făcu așa. Și puind grîul pre 26
 măgarii lor, să duseră de acolo. Și dezle- 27
 gînd unul sacul să dea hrană măgarilor săi,
 unde au odihnit, au văzut legătura argintului
 său, și era deasupra gurii sacului. Și zise 28
 fraților lui: „Mi s-au dat argintul și iată-lă-i în
 sacul meu!“ Și se spămîntă inima lor și se
 turburară întru dînsii, zicînd: „Ce aceasta
 ne-au făcut Dumnezău noao?“ Și veniră 29
 cătră Iacov, tatăl lor, la pămîntul lui Hanaan, și
 spuseră lui toate cîte li se întîmplă lor, zicînd:
 „Grăi omul, domnul pămîntului, cătră noi cu 30
 scîrbă și ne puse pre noi în pază, ca cum am
 iscodi pămîntul. Și zisem lui: ‘De pace sîn- 31
 tem, nu sîntem iscoadă. Doisprăzeace frați 32
 sîntem, feciori tătîni-nostru; unul nu iaste, ia-
 ră cel mai mic cu tatăl nostru iaste astăzi, în
 pămîntul Hanaan““. Și zise noao omul, 33
 domnul pămîntului: „Întru aceasta vă voi
 cunoaște cum sînteț de pace: un frate al
 vostru lăsați aicea cu mine, iară cumpărarea
 dării grîului casei voastre luîndu-l, vă duceți
 Și aduceți pe fratele vostru cel mai tînăr, și 34
 voi cunoaște cum nu sînteți iscoade, ce sîn-
 teți de pace, și pe fratele vostru voi da voao,
 și cu pămîntul să vă neștătoriți“. Și fu 35
 deșărtînd ei sacii lor, și era a fieștecăruia legă-
 tura argintului lui în sacul lor. Și văzură legă-
 turile argintului lor ei și tatăl lor, și să spă-
 mîntară. Și zise lor Iacov, tatul lor: „Pre mine 36
 m-ați făcut fără feciori! Iosif nu iaste! Simeon nu
 iaste! Și pre Veniamin să-l luați? Asupra mea fu-
 ră toate acestea“. Și zise Ruvim tatălui lor 37

zicînd: „Pre amîndoi feciorii miei omoară-i, de nu voi aduce pre dînsul la tine; dă-l pre dînsul în mîna mea, și eu voi aduce pre dînsul la tine“. Și el zise: „Nu să va pogorî fiul meu cu voi, pentru că fratele lui au murit, și el singur au rămas. Și să va întîmpla lui a să slăbi pre cale pre carea veți merge, și în veți aduce bătrîneașile cu întristăciune în iad!“

CAP XLIII

1/2 **S**i foamea să întări pre pămînt. Și fu cînd săvîrșiră de mîncară tot grîul carele au adus de la Eghipet, și zise lor tatul lor: „Iarăș păsăț de cumpărați noao puțineale bucate!“ Și zise lui Iuda zicînd: „Cu mărturie s-au mărturisit noao omul, domnul pămîntului, zicînd: ‘Nu veți vedea fața mea, de nu fratele vostru cel mai tînăr cu voi va veni’, Deci, de veți trimite pe fratele nostru cu noi, ne vom pogorî și-ț vom cumpăra ție bucate. Iară de nu veți trimite pe fratele nostru cu noi, nu vom merge, pentru că omul au zis noao zicînd: ‘Nu-m veți vedea fața mea, de nu va fi fratele vostru cel mai mic cu voi’“. Și zise Israil: „Ce mi-ați făcut rău, spuind omului de iaste voao frate?“ Și ei ziseră: „Întrebînd ne-au întreat omul pre noi și rudenia noastră, zicîndu: ‘De încă trăiaște tatăl vostru? Și de iaste frate voao?’, și am spus lui după întrebarea aceasta. Au știut-am că ne va zice noao: ‘Aduceți pre fratele vostru!’“

8 Și zise Iuda cătră Israil, tatul lor: „Trimite copilașul cu mine și să ne sculăm să mergem, pentru să trăim, să nu murim și noi, și tu, și 9 toată gloata noastră. Și eu îl voiu priimi pre dînsul, și den mîna mea ceare-l pre dînsul. De nu-l voiu aduce pre dînsul cătră tine și-l voiu pune înaintea ta pre dînsul, greșit să fiu cătră 10 tine toate zilele. Că de nu ne-am fi zăbăvit, 11 acum ne-am fi întorsu de doao ori“. Și zise lor Israil, tatul lor: „De iaste așa, aceasta faceți: luați den roadele pămîntului întru vasele voastre, și pogoriți omului daruri, de rășină, și de miare, și tămîie, și zmirnă aleasă, 12 și terevinthu, și nuci. Și argintul îndoit luați întru mînile voastre, argintul ce vă s-au întorsu întru sacii voștri; întoarceți-l cu voi, 13 cîndai să nu fie sminteală. Și pe fratele vostru luați și, sculîndu-vă, vă pogoriți cătră 14 om. Și Dumnezeuul meu să dea voao har înaintea omului, ca să trimiță pe fratele vostru pre unul, și pre Veniamin; pentru că eu, după cum am rămas fără feciori, fără feciori am 15 rămas“. Și luînd oamenii darurile aceas- tea, și argintul îndoit luară în mînile lor, și pre Veniamin și, sculîndu-se, să pogorîră la Eghipet și stătură înaintea lui Iosif. Și văzu Iosif pre ei și pre Veniamin, fratele lui, și zise celuia ce era 16 peste casa lui: „Bagă pre oamenii în casă,

și junghe jungheri și gătește, că cu mine vor mîncă oamenii pîne în amiazăzi“. Și făcu 17 omul după cum i-au zis Iosif și băgă pre oameni în casa lui Iosif. Și văzînd oamenii 18 cum în casa lui Iosif se-au băgat, ziseră: „Pentru argintul carele se-au întorsu în sacii noștri dentîiu, noi ne aducem, pentru ca să năpăstuiască pre noi și să să apuce de noi, ca se ne ia pre noi slugi și pre măgarii 19 noștri“. Și mergînd cătră omul ce era peste casa lui Iosif, grăiră lui în ușa casii, zicînd: „Rugămu-ne, doamne, pogorît-am 20 întîiu să ne cumpărăm de mîncat. Și fu cînd 21 am venit să poposim, și am deșchis sacii noștri, și acesta argintul – fieștecăruia întru sacul lui; argintul nostru cu cumpăna l-am întorsu acum în mînile noastre, Și argint 22 altul am adus cu noi, ca să ne cumpărăm bucate, pentru că nu știm cine au pus noao cu mînile argintul în sacii noștri“. Și zise lor: 23 „Blînd voao! Nu vă teameț. Dumnezeuul vostru și Dumnezeuul părinților voștri au dat voao comori în sacii voștri, și argintul vostru bine ispitit îl am“. Și scoasă cătră dînșii pre Simeon. Și adusără apă să să speale 24 picioarele lor, și deade hrană măgarilor lor. Și gătiră darurile pînă a veni la Iosif, 25 amiazăzi, și auziră că acolo va să prînzască. Și întră Iosif în casă, și adusără lui 26 darurile ce avea în mînile lor, în casă, și să închinară lui cu fața la pămînt. Și întrebă pre 27 dînșii: „Cum vă aflaț?“ Și zise lor: „Sănătos iaste tatăl vostru cel bătrîn, pre carele aț zis că încă trăiaște?“ Și ei ziseră: „Sănătos iaste 28 sluga ta, tată-nostru, încă trăiaște“. Și zise: „Blagoslovit omul acela la Dumnezeu“. Și plecîndu-se, să închinară înaintea lui. Și 29 căutînd cu ochii Iosif, au văzut pre Veniamin, fratele lui cel de o mumă născut, și zise: „Acesta iaste fratele vostru cel mai tînăr, pre carele ați zis să-l aduceț la mine?“ Și zise: „Dumnezeu să te miluiască, fiule!“ Și să 30 turbură Iosif, că să întorcea mațele lui, pentru frate-său, și cerca să plîngă. Și înfrînd în cămară, au plînsu acolo. Și spălîndu-se pe 31 obraz, ieșînd afară, să conteni și zise: „Puneț pîne!“ Și pusără lui singur, și lor deosebi, 32 și eghipteanilor ce mîncă cu el, osebi, pentru că nu putea eghipteanii a mîncă cu jidovii pîne, că scîrbă iaste la eghipteani tot păstorul de oi. Și săzură înaintea lui, cel dentîiu născut, 33 după bătrîneașile lui, și cel mai tînăr, după tinireașile lui, și să mira oamenii fiișcarele cătră fratele său. Și rădicară părți de la el 34 cătră dînșii, și să mări partea lui Veniamin decît părțile tuturor de cincii ori cît al celora. Și băură și să îmbătară împreună cu dînsul.

1 **S**i porunci Iosif celuia ce era peste casa
 lui, zicînd: „Umpleţ sacii oamenilor
 de bucate, cît vor putea rădica, şi
 puneţ argintul fieştecaruia în gura
 2 sacului. Şi cupa mea cea de argint să
 o puneţ în sacul celui mai tînăr, şi preţul grîu-
 lui lui”. Şi fu după cuvîntul lui Iosif, după cum
 3 au zis. Şi dimineaţa au luminat, şi oamenii
 4 să sloboziră, şi ei şi măgarii lor. Şi ieşind ei
 den cetate, nu să delungară departe, şi Iosif
 zise celuia ce era peste casa lui, zicînd: „Scoa-
 lă-te şi goneaşte după oameni, şi vei huli pre
 dînşii şi vei zice lor: ‘Pentru căci mi-aş dat
 5 reale pentru bune? Pentru căce mi-aş furat
 cupa cea de argint? Nu iaste aceea cu carea
 bea domnul meu? Şi el vrăjind cu vraje întru
 6 ea. Reale aş săvîrşit carele aş făcut!’” Şi
 aflînd pre dînşii, omul le-au zis lor după
 7 cuvintele aceastea. Şi ziseră lui: „Pentru
 căci grăiaşte domnul cuvintele aceastea? Să nu
 se afle la slugile tale să fie făcut după cuvîntul
 8 acesta! În vreme ce argintul carele am
 aflat în sacii noştri l-am întorsu cătră tine den
 pămîntul Hanaan, cum am fi furat den casa
 9 stăpînului tău argint sau aur? La care vei
 afla cupa den slugile tale, să moară, şi noi vom
 10 fi slugi domnului vostru”. Şi el zise: „Şi
 acum, cum ziceţ, așa va fi! Omul la carele să
 va afla păharul, acela îm va fi slugă, iară voi
 11 curaţ veţ fi”. Şi grăbiră de descărcară cineş
 sacul pre pămînt şi deşchise cineş sacul
 12 lui. Şi cerca, de la cel bătrîn începînd, pînă
 au venit la cel tînăr; şi obîrşind, află cupa în
 13 sacul lui Veniamin. Şi-s rupseră hainele
 lor şi puseră cineş sacul lui pre măgariul lui şi
 14 să întoarseră la cetate. Şi întră Iuda şi fraţii
 lui cătră Iosif, încă fiind el acolo, şi căzură
 15 înaintea lui pre pămînt, Şi zise lor Iosif:
 „Ce aş făcut acest lucru? Nu ştiţ că cu vrajă să
 16 vrăjaşte omul în ce fel sînt eu?” Şi zise
 Iuda: „Ce voui grăi împotriva domnului? Sau
 ce vom zice? Sau ce ne vom înderepta? Şi
 Dumnezău află strîmbătatea slugilor tale.
 Iată, sîntem robi domnului nostru, şi noi şi la
 17 cine s-au aflat cupa”. Şi zise Iosif: „Să nu
 să facă mie a face cuvîntul acesta! Omul la
 carele s-au aflat cupa, acela îm va fi slugă; iară
 18 voi vă suiţ cu mîntuire la tatăl vostru”. Şi
 apropiindu-se Iuda de dînsul, zise: „Rogu-mă,
 doamne, grăiască sluga ta înaintea ta, şi să nu
 te mîinii pre sluga ta, căci tu eşti după Farao.
 19 Doamne, tu ai întrebat pre slugile tale, zicînd:
 20 ‘De aveţ tată au frate?’ Şi zis-am domnului
 cum: ‘Iaste noao tată bătrîn, şi copil den
 bătrîneaşte mai tînăr la dînsul, şi fratele lui
 au murit, şi el singur au rămas mumei lui,
 şi tatul nostru pre dînsul au îndrăgit’.

Şi ai zis slugilor tale: ‘Aduceţ pre dînsul la 21
 mine şi-l voui socoti’. Şi am zis domnului: 22
 ‘Nu va putea copilul ca să lase pre tată-său, că,
 de va lăsa pre tatăl, va muri’. Şi tu ai zis slugi- 23
 lor tale că: ‘De nu se va pogorî fratele vostru
 cel mai tînăr cu voi, să nu mai adaogeţ a vedea 24
 încă faţa mea’. Şi fu cînd ne-am suit la
 sluga ta, tată-nostru, i-am spus cuvintele 25
 domnului. Şi zise noao tatul nostru: ‘Păsaţ 26
 iarăş de ne cumpăraţ puşineale bucate!’ Şi
 noi am zis: ‘Nu vom putea să ne pogorîm, ce, 27
 de se va pogorî cu noi fratele nostru cel mai
 tînăr, ne vom pogorî, pentru că nu vom putea 28
 vedea faţa omului, fratele nostru cel mai tînăr
 nefiind cu noi’. Şi zise tată-nostru, sluga ta, 29
 cătră noi: ‘Voi ştiţ că fămeaia doi mi-au năs-
 cut. Şi ieşi unul de la mine, şi mi-aş zis că 30
 l-au mîncat fiarăle şi nu l-am mai văzut pînă
 acum. Deci de veţ lua şi pre acesta den faţa 31
 mea şi i se va întîmpla lui slăbiciune pre cale,
 şi-m veţ pogorî bătrîneaştele cu întrestăciune 32
 în iad’. Acum dară, de voui merge cătră slu-
 ga ta, tatul nostru, şi copilul nu va fi cu noi, şi
 sufletul lui să spînzură de sufletul acestuia, 33
 Şi va fi după ce va vedea el cum nu iaste copi-
 lul cu noi, va muri; şi vor aduce slugile tale
 bătrîneaştele slugii tale, tatului nostru, cu
 întrestăciune în iad. Pentru că sluga ta, 34
 tatul nostru, priimeaşte copilul de la mine,
 zicînd cătră el: ‘De nu-l voui aduce cătră tine
 şi să-l puiu pre dînsul înaintea ta, greşit să fiu
 la tatăl meu peste toate zilele’. Acum dară, 35
 voui rămîneaşte slugă pentru copil, rob dom-
 nului, iară copilul să să suie cu fraţii lui.
 Căci cum mă voui sui la tatul meu, copilul 36
 nefiind cu noi? Pentru ca se nu văz realele
 care vor afla pre tatul meu”.

C A P X L V

1 **S**i nu putea Iosif să îngăduiască pre toţi
 ceia ce sta înaintea lui, ce zise: „Scoa-
 teţi pre toţi de la mine”. Şi nu mai sta
 nimeni lîngă Iosif cînd se cunoscu cu
 fraţii lui. Şi lăsă glas cu plîns şi 2
 auziră toţi eghipteanii şi să auzi în casa lui
 Farao. Şi zise Iosif cătră fraţii lui: „Eu sînt 3
 Iosif. Încă tată-miu trăiaşte?” Şi nu putea fra-
 ţii să-i răspunză lui, pentru că se turburară.
 Şi zise Iosif cătră fraţii lui: „Apropiati-vă 4
 cătră mine!” Şi se apropiară. Şi zise: „Eu sînt
 Iosif, fratele vostru, care aţi vîndut la 5
 Eghiptet. Deci acum nu vă întristaţi, nici vă
 paie rău pentru că m-aş vîndut pre mine aici,
 căci întru viaţă m-au trimis Dumnezău înain- 6
 tea voastră. Pentru că acesta – al doilea an
 de foamete pre pămînt; şi încă alţi 5 ani, întru 7
 carii nu iaste arătură, nici seacere. Pentru
 că m-au trimis Dumnezău înaintea voastră, ca
 să rămîie voao rămăşiţă pre pămînt şi

8 a hrăni rămășița mare. Acum dară, nu voi
m-ați trimis aici, ce Dumnezău, și mă făcu pre
mine ca un tată lui Farao și domn a toată casa
lui și stăpîn a tot pămîntul Eghipetului.
9 Grăbiți dară, de vă duceți cătră tată-mieu și
ziceți lui: 'Aceasta zice feciorul tău Iosif:
'Făcutu-m-au Dumnezău domn a tot pămîn-
tul Eghipetului. Pogoară-te dară la mine și nu
10 aștepta, Și vei lăcui la pămîntul lui Ghesem
al Araviei și vei fi aproape de mine tu, și
feciorii tăi, și feciorii feciorilor tăi, oile tale și
11 boii tăi și cîte ai tu; Și te voi hrăni acolo,
pentru că încă cinci ani foamete va fi pre
pămînt, ca să nu te surpi tu, și feciorii tăi, și
12 toate ale tale'. Iată, ochii voștri văd, și ochii
lui Veniamin, fratele meu, că gura mea
13 grăiaște cătră voi. Spuneți dară tătine-
mieu toată slava mea de la Eghipet și cîte ați
văzut, și grăbind aduceți pre tată-mieu
14 aici". Și căzînd pre grumazii lui Veniamin,
fratelui său, au plîns pre dînsul, și Veniamin
15 au plîns pre grumazii lui. Și sărutînd pre
toți frații lui, au plîns pre dînsii. Și după
16 acestea, au grăit frații lui cătră dînsul. Și
să înțelease glasul în casa lui Farao, zicînd:
„Au venit frații lui Iosif". Și să bucură Farao și
17 toată curtea lui. Și zise Farao cătră Iosif:
„Zi fraților tăi: 'Aceasta faceți: umpleți povă-
rile voastre și meargeți la pămîntul
18 Hanaan. Și luînd pre tatăl vostru și avutu-
rile voastre, veniți la mine și voi da voao den
toate bunătățile Eghipetului și veți mînca
19 mădua pămîntului'. Și tu porînceaște
aceastea: să ia ei cară din pămîntul Eghipetu-
lui, copiilor voștri și fămeilor voastre; și luund
20 pre tatăl vostru, veniți. Și nu pregetați cu
ochii de vasele voastre, pentru că toate bună-
21 tățile Eghipetului vor fi voao". Și făcură
așa feciorii lu Israil. Și deade lor Iosif cară,
după cum zise Farao, împăratul Eghipetului,
22 și deade lor hrană pre cale. Și tuturor le-au
dat haine îndoite, iară lui Veniamin i-au dat
trei sute de galbeni de aur și cinci haine în fea-
23 liuri. Și tătini-său - ca aceastea, și zeace
măgari ce ridica de toate bunătățile Eghipetu-
lui, și zeace mîșcoi ce ridica pîinea tătini-său
24 pre cale. Și trimise Iosif pre frații lui și se
duseră; și zise lor: „Nu vă scîrbiți pre
25 cale". Și să suiră de la Eghipet și veniră la
26 pămîntul Hanaan, cătră Iacov, tatăl lor. Și
spuseră lui, zicînd că: „Fiiul tău Iosif trăiaște,
și el domnește tot pămîntul Eghipetului". Și
să ciudi întru cuget Iacov, pentru că nu-i
27 credea pre ei. Și grăiră lui toate cuvîn-
tele ce se-au grăit de Iosif, cîte au zis lor, și
văzînd carăle ceale ce-au trimis Iosif

ca să ia pre dînsul, să adăogea duhul lui Iacov,
tatălui lor. Și zise Israil: „Mare iaste mie de 28
încă trăiaște fiiul meu Iosif! Mergînd, voi
vedea pre dînsul mai nainte de ce voi muri".

X L V I

i sculîndu-se Israil, el și toate ale lui, 1
au venit la Fîntîna Jurămîntului și au
făcut jirtvă Dumnezeului tătini-său,
lui Isaac. Și zise Dumnezeu lui 2
Israil, în videnia nopții, zicînd:
„Iacove, Iacove!" El zise: „Ce iaste?" Și El 3
zise lui: „Eu sînt Dumnezeul părinților tăi, nu
te teame a te pogori la Eghipet, pentru că
întru limbă mare te voi face acolo. Și Eu 4
Mă voi pogori cu tine la Eghipet și Eu te voi
sui desăvîrșit, și Iosif îș va pune mîinile lui pre
ochii tăi". Și să sculă Iacov de la Fîntîna 5
Jurămîntului, și luoară fiii lui Israil pre tată-său,
și unealtele, și muierile lor, pren carăle ce au
trimis Iosif să-l rădice pre dînsul. Și luîndu-ș 6
avearea lor, Și toată agonisita ce au agoni-
sit în pămîntul lui Hanaan, întrară la Eghipet
Iacov și toată semînția lui cu dînsul. Fecio- 7
rii și feciorii feciorilor lui, cu dînsul, și featele
lui și featele featelor lui și toată semînția lui au
adus la Eghipet. Și aceastea-s numele fiilor lui
Israil ce au întrat la Eghipet împreună cu
Iacov, tatăl lor. Aceștea sînt feciorii lui: cel 8
dentii născut [lui] Iacov, Ruvim. Și feciorii 9
lui Ruvim: Enoh și Falus, Asron și
Harmi. Și feciorii lui Simeon: Iemuil, și 10
Iamin, și Aod, și Iahim, și Saar, și Savl, fecio-
rul hananiteanii. Și feciorii lui Levi: Ghir- 11
son, Cath și Merari. Și feciorii Iudei: Ir, și 12
Anan, și Silon, și Fares, și Zara; și muri Ir și
Anan în pămîntul Hanaan. Și făcură feciorii
lui Fares: Asron și Iemuil. Și feciorii lui 13
Isahar: Thola, și Fua, și Iasuv, și Zam-
vron. Și feciorii lui Zavolon: Sered, și 14
Alon, și Eil. Aceștea sînt feciorii Liei, carei 15
au născut lu Iacov, în Mesopotamia Asiriei, și
pre Dana, fata lui; toate sufletele, feți și feate,
33. Și feciorii lui Gad: Safon, și Anghis, și 16
Sanis, și Thosovan, și Aidis, și Oridis, și Arei-
lis. Și feciorii lui Asir: Emna, Iesua, și Ieul, 17
și Varia, și Sara, frații lor. Și feciorii lui Varia:
Hovor și Melhil. Aceștea-s feciorii Zelfii, 18
care au dat Lavan Liei, featei lui, care au năs-
cut pre aceștea lui Iacov, 16 suflete. Și 19
feciorii Rahilei, fămeii lui Iacov: Iosif și Venia-
min. Și să făcură feciorii lui Iosif în pămîn- 20
tul Eghipetului, carii au născut lui Asinetha,
fata lui Pentefri, preotul Iliu Polios, pre
Manasi și pe Efraim. Și se făcură feciorii 21
lui Manasi, pre carii au născut lui țitoarea
Sira, pre Mahir; și Mahir au născut pre Galaad;
și feciorii lui Efraim, fratele lui Manasi: Suta-
laam și Taam; și feciorii lui Sutalaam: Edem.

22 Și feciorii lui Veniamin: Vala și Hovor și Asfil. Și fură feciorii lui Vala: Ghira și Nueman, și Inhim, și Ros, și Mamfin, și Ofilim. Și
 23 Ghira au născut pre Arad. Aceștea-s fecio-
 24 rii Rahilii, ce au născut lui Iacov, toate sufle-
 25 tile, 18. Și feciorii lui Dan: Asom; și feciorii
 lui Nefthalim: Asil, și Goini, și Isahar, și
 26 Silim. Aceștea-s feciorii Valii, carea au
 datu-o Lavan Rahilei, featei lui, care au năs-
 cut pre aceștea lui Iacov, toate sufletele,
 27 7. Și toate sufletele ce au intrat cu Iacov în
 Eghipet, ceia ce au ieșit den coapsele lui,
 afară den muierile feciorilor lui Iacov, toate
 28 sufletele, 66. Și feciorii lui Iosif ce s-au năs-
 cut lui în pământul Eghipetului, toate sufletele
 casii lui Iacov, ceale ce au intrat cu Iacov în
 29 Eghipet, suflete 70 și 5. Și pre Iuda l-au trim-
 is înaintea lui cătră Iosif, să întimpine pre
 dînsul la Cetatea Iroilor, în pământul
 30 Ramesi. Și inhămînd Iosif carăle lui, să sui
 întru timpinarea lui Israil, tătîne-său, la Ceta-
 tea Iroilor și, ivindu-se lui, au căzut pre gru-
 mazii lui și au plînsu cu plîngere multă. Și
 zise Israil cătră Iosif: „Voiu muri de acum, de
 vream ce am văzut obrazul tău, că încă
 31 trăiești tu“. Și zise Iosif cătră frații lui:
 „Suindu-mă, voiu spune lui Farao și voiu zice
 lui cum frații miei și casa tătîne-mieu au fost
 în pământul Hanaan, și acum au venit cătră
 32 mine. Și oamenii sînt păstori, pentru că
 era oameni ce să hrănescu cu dobitocul, și
 dobitocul, și boii, și toate ale lor le-au
 33 adus. Deci de va chema pre voi Farao și vă
 34 va zice voao: ‘Ce iaste lucrul vostru?’ Să
 ziceț: ‘Oameni hrănaci sîntem cu dobitocul,
 slugile tale, den copilărie pînă acum, și noi și
 părinții noștri’, pentru ca să lăcuîț în pământul
 Ghesem al Araviei, căci că urîciune iaste la
 eghipteani tot păstoriul oilor“.

C A P X L V I I

1 i mergînd Iosif, au spus lui Farao
 zicînd: „Tată-mieu și frații miei, și
 dobitocul, și boii lor, și toate ale lor
 au venit den pământul Hanaan și,
 2 iată, sînt în pământul Ghesem“. Și
 den frații lui au luat cinci oameni, și-i puse pre
 dînșii înaintea lui Farao. Și zise Farao fraților
 3 lui Iosif: „Ce iaste lucrul vostru?“ Și ei
 ziseră lui Farao: „Păstori de oi, robii tăi, și noi
 și părinții noștri, den copilărie pînă acum“. Și
 4 ziseră lui Farao: „Am venit ca să ne sălăș-
 luim pre pământ, pentru că nu iaste pășune
 dobitocelor slugilor tale, că să întări foa-
 metea în pământul Hanaan. Acum dară vom
 lăcui, slugile tale, în pământul Ghesem“.
 5 Și zise Farao lui Iosif zicînd: „Tată-tău și
 6 frații tăi au venit cătră tine. Iată,

pământul Eghipetului înaintea ta iaste, [în]
 pământul cel bun lăcuiască pre tată-tău și pre
 frații tăi. Lăcuiască în pământul Ghesem; iară
 de știi cum sînt întru ei oameni tari, pune-i
 pre dînșii mai mari peste dobitoacele
 meale!“ Și aduse Iosif pre Iacov, tată-său, 7
 înlăuntru, și-l puse pre dînsul înaintea lui
 Farao. Și blagoslovi Iacov pre Farao; și 8
 zise Farao lui Iacov: „Cîți ani ai zilelor vieții
 tale?“ Și zise Iacov cătră Farao: „Zilele 9
 anilor vieții mele care nemernicescu, 130 de
 ani. Mici și reale s-au făcut zilele anilor vieții
 mele, n-au ajunsu la zilele anilor vieții părin-
 ților miei, care zile au lăcuit“. Și blagoslo- 10
 vind Iacov pre Farao, au ieșit de la
 dînsul. Și lăcui Iosif pre tată-său și pre fra- 11
 ții lui și le deade lor țineare în pământul Eghi-
 petului, în pământul cel mai bun, în pământul
 Ramesi, după cum porunci Farao. Și le 12
 măsura grîu Iosif tătîne-său, și fraților lui, și a
 toată casa tătîne-său, grîu după trupuri. Și 13
 grîu nu era în tot pământul, pentru că să întări
 foamea foarte și lipsi pământul Eghipetului
 și pământul lui Hanaan de foamete. Și 14
 adună Iosif tot argintul ce s-au aflat în pămîn-
 tul Eghipetului și în pământul Hanaan, pentru
 grîul carele cumpăra, și le măsura grîu lor. Și
 aduse Iosif tot argintul în casa lui Farao. Și 15
 lipsi tot argintul den pământul Eghipetului și
 den pământul Hanaan, și veniră toț eghiptea-
 nii cătră Iosif, zicînd: „Dă-ne noao pîine! Și
 pentru ce murim înaintea ta? Pentru că lipsi
 argintul nostru“. Și zise lor Iosif: „Aduceț 16
 dobitocul vostru și voiu da voao pîine pentru
 dobitocul vostru, de au lipsit argintul“. Și 17
 au adus dobitocul lor cătră Iosif și le deade lor
 Iosif pîine pentru cai, și pentru oi, și pentru
 boi, și pentru măgari; și-i hrăni pre dînșii cu
 pîine, pentru toate dobitoacele lor, întru anul
 acela. Și trecu anul acela, și veniră la el al 18
 doilea an și ziseră lui: „Ca să nu ne surpăm de
 la domnul nostru că se-au lipsit argintul, și
 unealtele, și dobitoacele, cătră tine domnul, și
 n-au rămas noao înaintea domnului nostru,
 fără numai trupul nostru și pământul
 nostru, Deci pentru ca să nu murim, înain- 19
 tea ta, și pământul să să pustiască, ia pre noi
 și pământul nostru, pentru pîine, și vom fi noi
 și pământul nostru robi lui Farao. Dă-ne
 sămînță ca să sămănăm și să trăim și să nu
 murim, și pământul nu să va pustii“. Și au 20
 luat Iosif tot pământul eghipteanilor, lui
 Farao, pentru că au vîndut eghipteanii
 pământul lor lui Farao, că cuprinse pre ei
 foamea; și fu pământul lui Farao. Și 21
 norodul îl robi luiș să-i fie robi, den margi-
 nile hotarilor Eghipetului pînă în margine,

22 Afară den pământul popilor numai nu le-au
 luat Iosif, pentru că în dar au dat dare popilor
 lui Farao, și mînca darea care au dat lor
 Farao, pentru aceea nu ș-au vîndut pământul
 23 lor. Și zise Iosif tuturor eghipteanilor:
 „Iată, v-am luat pre voi și pământul vostru
 astăzi lui Farao; luați-vă sămînță și sămănaș
 24 pământul. Și vor fi roadele lui, și veș da a
 cincea parte lui Farao, iară ceale patru părți
 vor fi voao întru sămînțile pământului și de
 mîncat voao și tuturor cîț sînt în casele
 25 voastre“. Și ziseră: „Mîntuitu-ne-au pre
 noi! Aflat-am har înaintea domnului nostru, și
 26 vom fi robi lui Farao“. Și puse lor Iosif
 întru poruncă pînă în ziua de astăzi pre
 pământul Eghiptelului a da a cincea lui Farao,
 27 afară den pământul popilor numai nu era lui
 Farao. Și lăcui Israil în Eghiptet, pre
 pământul Ghesem, și să moșteniră pre el, și
 28 creșcură, și să înmulțiră foarte. Și mai trăi
 Iacov în pământul Eghiptelului 17 ani. Și fură
 zilele lui Iacov, anii vieții lui, 140 și 7 de
 29 ani. Și să apropiară zilele lui Israil a muri și
 au chemat pre feciorul lui, Iosif, și zise lui:
 „De am aflat har înaintea ta, pune mîna ta pre
 coapsa mea și vei face pre mine milă și ade-
 30 văr, ca să nu mă îngropi în Eghiptet. Ce
 voui dormi cu părinții miei, și mă vei rădica
 den Eghiptet și mă vei îngropa la mormîntul
 31 lor“. Și el zise: „Eu voui face după cuvîntul
 tău“. Și zise lui: „Jură-te mie!“ Și jură lui și
 să închină Israil pre marginea toiagului lui.

CAP XLVIII

1 **S**i fu după cuvintele acestea, și să
 porunci lui Iosif că: „Tată-tău să
 dodeiaște!“ Și luînd pre amîndoi fiii
 2 lui, pre Manasi și pre Efraim, au venit
 cătră Iacov. Și să spuse lui Iacov,
 zicînd: „Iată, fiul tău Iosif vine cătră tine“. Și
 3 întărindu-se Israil, șazu pre pat. Și zise
 Iacov lui Iosif: „Dumnezăul meu mi s-au ară-
 tat în Luza, în pământul Hanaan, și mă bla-
 4 goslovi. Și-m zise: 'Iată, Eu te voui creaște
 și te voui înmulți și te voui face întru adunare
 de limbi, și-ț voui da ție pământul acesta, și
 semenției tale după tine, în țineare veaci-
 5 nică'. Acum dară, acești doi feciori ce ți
 se-au făcut ție în pământul Eghiptelului, mai
 nainte de ce am venit eu la Eghiptet, ai miei
 sînt; Efrem și Manasi, ca Ruvim și Simeon
 6 vor fi mie. Iară nepoții care vei naște de
 acuma ai tăi vor fi, pre numele fraților lor se
 7 vor chema întru sorții lor. Iară eu cînd
 veniiam den Mesopotamia Asiriei, au murit
 Rahil, mumă-ta, în pământul Hanaan,
 apropiindu-mă la locul alergăturii cailor,
 după pământul lui Havratha a veni la
 Efratha, și am îngropat pre dînsa în calea
 alergăturii cailor, aceasta iaste Vitheem“.

8 Și văzînd Israil feciorii lui Iosif, zise: 8
 „Cine-ț sînt aceștea?“ Și zise Iosif tătî- 9
 ni-său: „Fii-m sînt, care mi-au dat Dumnezău
 aicea.“ Și zise Iacov: „Adu-mi-i aproape pre 10
 ei, pentru ca să blagoslovesc pre ei“. Și 10
 ochii lui Israil să îngreuiasă la vedea, de
 bătrîneaște, și nu putea să vază. Și-i apropiară
 pre ei cătră dînsul, și-i sărută pre dîșșii, și-i
 îmbrățișă pre ei. Și zise Israil cătră Iosif: 11
 „Iată, de fața ta nu mă lipsiiu și, iată, în arătă
 Dumnezău și sămînța ta“. Și scoase pre 12
 dîșșii Iosif den genunchile lui, și să închinară
 lui cu fața la pământ. Și luînd Iosif pre 13
 amîndoi feciorii lui, pre Efrem în direapta, și
 în stînga lui Israil, iară pre Manasi în stînga, și
 în direapta lui Israil, apropie-i pre ei de dîn- 14
 sul. Și întinzînd Israil mîna cea dreaptă, au 14
 pusu-o pre capul lui Efrem, și acesta era cel
 mai tînăr, și cea stîngă pre capul lui Manasi,
 schimbîndu-ș mîinile. Blagoslovi pre ei și 15
 zise: „Dumnezău, Căruia bineplăcură părinții
 miei înaintea Lui, Avraam și Isaac, Dumne- 16
 zăul Cela ce mă hrăneaște den tinirețiile
 mele pînă în ziua de astăzi, Îngerul cela ce 16
 mă mîntuiaște den toate realele să blagoslo-
 vească copiii aceștea, și să să cheame pre ei
 numele meu și numele părinților miei,
 Avraam și Isaac, și să să înmulțască în mul- 17
 țime multă pre pământ“. Și văzînd Iosif cum 17
 au pus tată-său mîna cea dreaptă pre capul
 lui Efrem, îi păru lui greu și să apucă de mîna
 tătîni-său să o ia de pre capul lui Efrem pre
 capul lui Manasi. Și zise Iosif tătîni-său: 18
 „Nu așa, tată, pentru că acesta iaste cel dentîi
 născut; pune dreapta ta pre capul lui“. Și 19
 nu vru, ce zise: „Știu fiule, știu! Și acesta va fi
 în norod, și acesta să va înălța, iară fratele lui
 cel mai tînăr mai mare decît el va fi, și semîn- 20
 ția lui va fi întru mulțime de limbi“. Și bla-
 goslovi pre dîșșii în ziua aceea, zicînd:
 „Întru voi să va blagoslovi Israil, zicînd:
 'Facă-te pre tine Dumnezeu ca pre Efrem și
 ca pre Manasi!'“ Și puse pre Efrem înaintea
 lui Manasi. Și zise Israil lui Iosif: „Iată, eu 21
 moriu, și va fi Dumnezeu cu voi și va întoarce
 pre voi Dumnezău den pământul acesta la
 pământul părinților voștri. Iară eu îți dau 22
 ție Sichima aleasă, mai sus de frații tăi, care
 am luat den mîinile amoreilor, cu sabia mea și
 cu arcul“.

CAP XLIX

1 **S**i chemă Iacov pre feciorii lui și zise 1
 lor: „Adunați-vă, pentru ca să vă 2
 spuui eu voao ce va timpina pre voi în
 zilele ceale de apoi. Adunați-vă, și 2
 ascultați pre mine, fiii lui Iacov!
 Ascultați pentru tată-vostru. Ruvim, înții 3
 născut al meu, tu, virtutea mea și începătura
 fiilor miei, silniceaște a te purta și sil-

niceaște obraznic te semețiș; ca apa să nu
 4 herbi, Pentru că te suiș pre patul tătîni-tău,
 atuncea ai pîngărit așternutul unde te-ai
 5 suit. Simeon și Levi - frați, au săvîrșit
 6 strîmbătatea alegerii lor. La sfatul lor să
 nu vie sufletul meu, și pre adunarea lor să nu
 să razime ficații miei, că, întru mînia lor, au
 omorît oameni și, întru pohta lor, au tăiat
 7 vinele taurului. Blestemată mînia lor, pen-
 tru că iaste obraznică, și urgia lor, căce s-au
 întărit; împărți-voiu pre dînșii în Iacov și voiu
 8 sămăna pre dînșii în Israil. Iudo, pre tine
 vor lăuda frații tăi. Mînile tale - pre umerile
 vrăjmașilor tăi. Închina-ți-se-vor ție feciorii
 9 tătîni-tău. Puiul leului, Iudo, den vlăstari,
 fiul meu, te suiș! Culcîndu-se, dormi ca un
 10 leu, și ca puiul de leu; cine va scula pre el? Nu
 va lipsi stăpînitori den Iuda, și povățitori den
 coapsa lui, pînă vor veni ceale ce-i zac Lui, și
 11 El - nădeajdea limbilor. Legînd la vie mîn-
 zul Său și la cîrceiu mînzul măgăriții Lui, va
 spăla cu vin îmbrăcămîntea Sa și cu sîngele
 12 strugurului învălitura Lui. Veaseli ochii
 Lui de vin și mai albi denții Lui decît
 13 laptele. Zavulon lîngă mare va lăcui, și el
 lîngă adăpostul vaselor, și se va întinde pînă
 14 la Sidon. Isahar binele au pohtit, odihnî-
 15 du-se întru mijlocul sorților. Și vîzînd
 odihna cum iaste bună și pămîntul cum iaste
 gras, ș-au supus umărul său a osteni, și să făcu
 16 om plugariu. Dan va judeca nărodul lui, și ca o
 17 rudă în Israil. Și să făcu lui Dan șarpe pre
 cale, șezînd pre cărare, mușcînd călcîiu de cal,
 18 și va cădea călărețul în ceale de apoi. Mîn-
 19 tuirea așteptînd, a Domnului. Gad ispită îl
 va ispiti pre el, și el va ispiti pre el după
 20 urmă. Asir, grasă e pîinea, și el va da hrană
 21 boiarilor. Nethalim, rădăcină lăsată, cres-
 22 cînd întru naștere, frumuseaște. Iosif, fiu
 crescut, rîvnit fiul meu cel mai tînăr, cătră
 23 mine te întoarce. Cătră carele sfātuind
 suduia și să ținea întru el domni săgetături-
 24 lor. Și să fărîmară cu tărie arcele lor și să
 slăbănogiră vinele brațelor mînilor lor, pren
 mîna putearnicului Iacov; de-acolo cela ce au
 întărit pe Israil, de la Dumnezău[1] tatăl[ui]
 25 tău. Și ajută ție Dumnezăul meu și te bla-
 goslovi cu blagoslovenia ceriului de sus, și
 blagoslovenia pămîntului care are toate,
 26 pentru blagoslovenia țitelor și zgăului. Bla-
 goslovenia tătîne-tău și a mumei tale să
 preaîntări, pre blagoslovenia a munți întăriș
 și pre blagoslovenii de țermuri veacince;
 carele vor fi pre capul lui Iósif, și pre creăș-
 27 tetul cărora au povățuit frații. Veniamin,
 lup hrăpitoriu, demineața va mîncea încă, și în
 28 seară va mîntui mîncarea“. Toți aceștea, fiii

lui Iacov, 12. Și aceastea au grăit lor tatăl lor,
 și blagoslovi pre ei; pre fieștecarele după bla-
 goslovenia lui blagoslovi pre ei. Și zise lor: 29
 „Eu mă voiu adaoge cătră al meu nărod,
 îngropați-mă cu părinții miei în peștera care
 iaste întru țarina lui Efron Heteul, În peș- 30
 tira cea îndoită, ce iaste în prejma Mamvriei,
 în pămîntul Hanaan, care au cîștigat Avraam
 peștira de la Efron Heteul, întru cîștigare de
 mormînt. Acolo au îngropat pre Avraam și 31
 pre Sarra, fâmeaia lui; și acolo au îngropat
 pre Isaac și pre Reveca, fâmeaia lui; și acolo
 au îngropat pre Lia. Întru avearea țarinii și 32
 a peștirii ce iaste întru dînsa, de la feciorii lui
 Het“. Și părăsi Iacov învățînd pre feciorii 33
 lui; și rîdicînd Iacov picioarele pre pat, răposă
 și să adaose cătră nărodul lui.

C A P L

i căzînd Iosif pre fața tătîne-său, 1
 plînsese amar pre dînsul, și-l sărută pre 2
 el. Și porunci Iosif slugilor sale, 2
 celor ce era îngropători, ca să 3
 îngroape pre tată-său; și îngropară 3
 îngropătorii pe Israil. Și să pliniră lui 40 de 3
 zile, pentru că așa să numără zilele îngropării,
 și plînsese pre el Eghiptetul 70 de zile. Și 4
 după ce au trecut zilele plîngerii, au grăit Iosif
 domnilor lui Faraó, zicînd: „De am aflat har
 înainte voastră, grăiț întru urechile lui Faraó,
 zicînd Că tată-mieu m-au jurat mai nainte 5
 de moartea lui, zicînd: ‘În groapa ce mi-am
 săpat mie în pămîntul Hanaan, acolo să mă
 îngropi’; acum dară să mă suiui să îngrop pre
 tată-miu și mă voiu întoarce“. Și zise lui 6
 Faraó dupe zisele lui Iosif, și zise Faraó lui
 Iosif: „Suiete-te și îngroapă pre tată-tău, dupe
 cum te-au jurat!“ Și să sui Iosif să îngroape 7
 pre tată-său, și să suiră împreună cu el toate
 slugile lui Faraó, și cei bătrîni ai casei lui, și
 toți bătrîni Eghiptelui, Și toată casa lui 8
 Iosif, și frații lui, și toată casa tătîni-său, și
 rudenia; și oile și boii le-au lăsat în pămîntul
 Ghesem. Și să suiră cu el cară și călăreți și 9
 să făcu tabără mare foarte. Și mearseră la 10
 aria lui Atad, care iaste decindea de Iordan, și
 plînseră pre el plîngere mare și tare foarte; și
 făcu plîngerea tătîni-său șapte zile. Și 11
 văzură lăcuiitorii pămîntului Hanaan plînge-
 rea la aria lui Atad și ziseră: „Plîngere mare
 iaste aceasta eghipteanilor“, pentru aceea au
 numit numele locului aceluia Plîngerea Eghi-
 pteului, carele iaste decindea de Iordan. Și 12
 făcură lui așa feciorii lui, după cum porunci
 lor: și luară pre dînsul feciorii lui la pămîntul
 lui Hanaan și-l îngropară pre dînsul în
 peștera cea îndoită, care au cîștigat
 Avraam, peșteră întru ocină de mormînt

13 de la Efron Heteul, în preajma Mamvriei. Și
 să întoarse Iosif la Eghipet, el și frații lui, și
 toți cîți se-au suit cu el, să îngroape pre tatăl
 14 lui. Și văzînd frații lui Iosif că au murit tatăl
 lor, ziseră: „Cîndai să nu-ș aducă aminte de
 rău noao Iosif, și răsplătire ne va da noao
 15 toate realele cîte i-am făcut lui“ Și mergînd
 la Iosif ziseră: „Tată-tău te-au jurat mai
 16 nainte de moarte, zicînd: ‘Așa ziceți lui Iosif:
 ‘Lasă lor strîmbătatea și greșala lor, că reale
 ție au arătat; și acum priimește nedereptatea
 slugilor Dumnezăului tătîni-tău‘“. Și plînze
 17 Iosif, grăind ei cătră dînsul. Și venind cătră
 18 dînsul, ziseră: „Iată, noi – robii tăi“. Și zise
 lor Iosif: „Nu vă teamereți, pentru că al lui
 19 Dumnezău sînt eu. Voi aț vrut împotriva
 mea întru reale, iară Dumnezău au vrut
 pentru mine întru bunătăți, pentru ca să se
 facă ca astăzi ca să se hrănească nărod mult“.

Și zise lor: „Nu vă teamereți, eu voi hrăni 20
 pre voi și casele voastre“. Și mîngîie pre ei și
 le grăi lor la inimă. Și lăcui Iosif la Eghipet, 21
 el și frații lui și toată casa tătîni-său; și trăi
 Iosif ani 110. Și văzu Iosif feciorii lui 22
 Efraim pîna a treia seminție; și feciorii lui
 Mahir, feciorul lui Manasi, născură preste
 copsele lui Iosif. Și zise Iosif fraților lui, 23
 zicînd: „Eu moriu, și cu socotință va socoti
 Dumnezău pre voi și va scoate pre voi din pă-
 mîntul acesta la pămîntul care au jurat Dumne-
 zău părinților noștri, lui Avraam și lui Isaac și lui
 Iacov“. Și jură Iosif pre fiii lui Israil, zicînd: 24
 „Întru socotință ce va socoti Dumnezău pre
 voi și să luați oasele mele cu voi de aicea“.

Și muri Iosif fiind de ani 110.

Și-l îngropară pre el
 în mormînt la
 Eghipet.

